

Χροισμα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΑΠΟ ΤΑ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ NIATA

Τεχνητή Νοημοσύνη
Σέργιος Θεοδωρίδης

Εικαστικά
Άγγελος Αντωνόπουλος

Μανώλης Γλέζος
Τιμώντας τη μνήμη του

Σελίδες για
τον ποιητή λαό
τον Καραγκιόζη
το θέατρο
το βιβλίο
τον κινηματογράφο
τη μουσική

Εθελοντές σε δράση
Κατασκήνωση 2019
Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης
Εκδηλώσεις

τεύχος 23
2020

2 κάποτε, και για 18 χρόνια, ήταν Πρόεδρος

Αγλαΐα Μακάρωφ

Η αγαπημένη μας κ. Αγλαΐα Μακάρωφ, πολλά χρόνια Πρόεδρος των Κατασκηνώσεων Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα, φίλη και στενή συνεργάτις του παπα-Γιώργη Πυρουνάκη και του Αντώνη Καλλίτση, έφυγε στα 101 της χρόνια. Θα τη θυμόμαστε πάντα για την ευγένεια, την ομορφιά, την αρχοντική της συμπεριφορά, την προσφορά της στα παιδιά και για όσα έμαθε σε εμάς τους νεότερους. Θα τη συνοδεύει η αγάπη μας και ο μεγάλος σεβασμός για όσα έκανε!

Συναντηθήκαμε στο σπίτι της στη Νέα Σμύρνη. Ήταν ένα χειμωνιάτικο απόγευμα του '98, μας περίμενε με την πόρτα ανοιχτή και μας υποδέχτηκε με ένα ζεστό "καλωσήρθατε". Μας προσέφερε ευγενικά τσάι και η κουβέντα μας δεν αργεί να ξεκινήσει:

"Μεγαλωμένη από μητέρα δασκάλα, είχα πιστέψει ακράδαντα πως η παιδεία και η μόρφωση ήταν το απαραίτητο εφόδιο για την αντιμετώπιση της ζωής.

Ήταν αρχές Σεπτεμβρίου του '51, θυμάμαι είχα πάει εκείνο το πρωί στο σχολείο του Αποστολόπουλου, όπου εργαζόμουν από το '47, για να μάθω το πρόγραμμα εκείνης της χρονιάς. Ο παπάς καθόταν σε μια πολυθρόνα στο γραφείο του Γυμνασιάρχη. Εκεί γνωριστήκαμε για πρώτη φορά. Οι ώρες μας τύχαινε συχνά να συμπίπτουν. Στα διαλείμματα μιλούσαμε στα γραφεία των καθηγητών. Με εντυπωσίασαν οι δραστηριότητες του παπά. Είχα εκτιμήσει τις προσπάθειες και τις επιδιώξεις του και μια μέρα τον παρακάλεσα, αν είχε ανάγκη, να μ' έπαιρνε ως συνεργάτη του. Αποζητούσα αλλωστε, πάντα την εθελοντική προσφορά, έχω από την επαγγελματική απασχόληση.

Η πρώτη μου συμμετοχή ήταν στην "Κίνηση για τη Νεότητα" τον καιρό που οι φοιτητές, επί κυβερνήσεως Καραμανλή, ζητούσαν να αυξηθεί το κρατικό κονδύλι για την παιδεία. Η "Κίνηση" τότε προσπάθησε και επέτυχε να ενισχύσει και να προωθήσει το πρόγραμμα για την "εκπαιδευτική μεταρρύθμιση", θέμα που τόσο με ενδιέφερε.

Γ' αυτό και η συνεργασία μου με τον παπά, επειδή αφορούσε παιδιά, ήταν για μένα μια ψυχαγωγία, όπως και το επάγγελμά μου. Νοσταλγώ αφάνταστα εκείνα τα χρόνια, ακόμα και τις πιο απλές εκδηλώσεις. Θυμάμαι ένα Κυριακάτικο, καλοκαιρινό πρωινό στην Κατασκήνωση. Είχαμε πάει πολύ πρωί για λειτουργία στο βωμό και, σαν τέλειωσε, καθίσαμε με τον παπά σε ένα τραπεζάκι, κοντά στο ψήλωμα επάνω από την τραπεζαρία. Μας έφεραν το καφεδάκι μας! Γύρω μας και πιο κάτω τα παιδιά μας γέμιζαν το πρωινό με το χαρούμενο βουητό τους, τα παιχνίδια τους και τα ανέμελα τρεχάματά τους και ήταν η ευτυχία τους και δική μας! Ήταν αληθινά από εκείνες τις στιγμές που όταν τις ζεις, ξέρεις πως δε θα τις ξεχάσεις ποτέ."

αποσπάσματα από τη συνέντευξη στο
Λεωνίδα Βιδάλη στο ΘΡΟΪΣΜΑ 2 του 1999

Θροϊσμα 23

Ιδιοκτησία: Κατασκηνώσεις
Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα
Γραφεία: Χέοδεν 14, 10434 Αθήνα
τηλ. 210.32.26.019 fax 210.32.57.801
website: www.kataskinosi.gr
e-mail: kataskinoseis@yahoo.com

Εκδότης - Αρχισυντάκτης Πέτρος Καλλίτσης

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης Φοίβος Καλλίτσης
Δημήτρης Αντωνίου Αλέξανδρος Κυτίνος
Πέπη Βατικιώτη Χριστίνα Νικολοπούλου
Μάρθα Δελή - Πυρουνάκη Σπήλιος Πέτζας
Νίκος Καλλίτσης Μαρία Σπάτουλα

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Μαρία Δραγανούδη Λυδία Μαυροειδοπούλου
Εύα Καρτερού Μαρία Μπάστα
Μπάμπης Κωστιδάκης Μαργαρίτα Νικολοπούλου
Φίλιππος Λεωνίδας Νικηφόρος Πυρουνάκης
Σόνια Καραγεώργου Κατερίνα Σμυρνιού
Γραφιστική Επιμέλεια Φωτογραφίες
Δημήτρης Αντωνίου Πέτρος Καλλίτσης
Διόρθωση κειμένων Αντ. Κωνσταντακόπουλος
Μάρθα Δελή - Πυρουνάκη Χριστίνα Νικολοπούλου
Πέπη Βατικιώτη Τζένη Παπαζιού
Διακίνηση Γιώργος Πυρουνάκης
Στρατής Πυρουνάκης

Εκτύπωση: Παν. Μακρυγιάννης Γραφικές Τέχνες
Σαρηπηδόνος 33, 104 42 Αθήνα, τηλ. 210.51.53.535

Ευχαριστούμε τον κ. Μακρυγιάννη και τους συνεργάτες του
για την πολύπλευρη βοήθειά τους

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Τα Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα είναι σήμερα μια Οργάνωση με περισσότερους από 80 ενεργούς εθελοντές που υλοποιεί κατασκηνώσεις για την ψυχοκοινωνική στήριξη των παιδιών και υλοποιεί, εντελώς δωρεάν, προγράμματα για παιδιά και νέους βασισμένα σε εμψυχωτικές δράσεις αισθητικής αγωγής (θέατρο, μουσική, καραγκιόζης, κουκλοθέατρο, φωτογραφία, ζωγραφική, θεατρικό παιχνίδι, χειροτεχνίες και κατασκευές).

'Ένας πυρήνας 30 έμπειρων εθελοντών πλαισιωμένος από 50 νέους ανθρώπους διαχειρίζεται το παρόν και δημιουργεί το αύριο αυτής της προσπάθειας. Οι άνθρωποι αυτοί, που πιστεύουν στις διαχρονικές αξίες του έργου, όπως την αγάπη για τα παιδιά και τους ανθρώπους, τη βεβαιότητα για τα πολλά ταλέντα κάθε ανθρώπου, τους δημοκρατικούς θεσμούς, την ισότητα των ανθρώπων και την ελευθερία λόγου και σκέψης, φιλοξενούν χωρίς διακρίσεις παιδιά διαφορετικής καταγωγής, ηλικίας, φύλου, θρησκεύματος και οργανώνουν ή υποστηρίζουν δραστηριότητες για τους νέους που συμμετέχουν ως στελέχη στην κατασκήνωση.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Κάθε χρόνο τέτοια εποχή ξεκινάμε τις προετοιμασίες για την Κατασκήνωση. Ξέρουμε ότι τα παιδιά τη θυμούνται, την ονειρεύονται και, μερικά, ετοιμάζονται από τώρα τις βαλίτσες τους. Οι εθελοντές θα διαβάσουν αυτό το τεύχος, θα δονητικά φωτογραφίες και θα θυμηθούν τα τόσα ωραία, που έχουν ζήσει εκεί με τα παιδιά. Θα γεμίσουν θετική ενέργεια και όρεξη για δουλειά και παρέα. Έτσι γίνεται πολλά χρόνια τώρα, έτσι θα γίνει κι εφέτος που τα πράγματα είναι διαφορετικά και, σίγουρα, πιο δύσκολα.

Μια νέα καταιγίδα έτυχε στη ζωή μας. Μια καταιγίδα που αρχικά απειλεί την ηγεία μας, μετά την ψυχική και συναισθηματική μας κατάσταση, στη συνέχεια την τσέπη μας και τελικά το μυαλό μας, με το φόβο να φωλιάζει εκεί και να επηρεάζει και την κοινωνική συμπεριφορά μας. Το πρόβλημα μένει και είναι πάντα το ίδιο: όσοι εκμεταλλεύονται κρίσεις και πανδημίες δεν έχουν τίποτα να υπερασπιστούν. Ούτε ιδέες, ούτε κοινωνικές συμπεριφορές, ούτε ιστορία, ούτε σπίτια, ούτε συγγενείς και φίλους. Δεν πιστεύουν σε τίποτα, είναι κενοί από συναισθήματα και ξέρουν να μετατρέπουν θανάτους ανθρώπων σε στατιστικές και την πείνα των παιδιών σε πλούτο. Στο περιβάλλον μας, πραγματικό ή εικονικό/ηλεκτρονικό, συναντάμε αφελείς ή χρηματοδοτούμενους, που υποστηρίζουν πάντα το “σωστό”, υπερασπίζονται “πατρίδες” και φυλετικές ή άλλες “καθαρότητες”. Δεν ανέχονται τίποτα το διαφορετικό και, ως του θαύματος, έχουν πάντα βήμα στα ΜΜΕ για να διασπείρουν φόβους ή φοβίες.

Κι εμείς; Θα είμαστε αυτοί που περιγράφει ο ποιητής Κώστας Βάρναλης “Δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα, προσμένουμε, ίσως, κάποιο θάμα”; Εμείς θέλουμε να είμαστε αλλιώτικοι και έτσι πρέπει να μένουμε.

Αυτοί που αρρωστάνουν είναι άνθρωποι και όχι στατιστικές. Οι “ευπαθείς ομάδες” είναι φίλοι, είναι παππούδες και γιαγιάδες που στηρίζουν οικονομικά άνεργους ή όσους αμείβονται με 350€. Ο θάνατός τους δε μπορεί να θεωρείται λύση στο συνταξιοδοτικό. Οι σερβιτόρες με τα πτυχία και τις σπουδές, οι μικρομαγαζάτορες-“επιχειρηματίες”, που έκλεισαν τα μαγαζιά τους στην κρίση και τώρα τους τα κλείνει η πανδημία, οι εργαζόμενοι και όσοι μεγαλώνουν παιδιά, ονειρεύονται διακοπές μιας βδομάδας τον Αύγουστο και καταλαβαίνουν ότι το σύνθημα “μακριά”, μακριά ο ένας από τον άλλο, δεν τους εκφράζει ως Ανθρώπους. Όλοι νιώθουμε ότι το να μην ερχόμαστε σε επαφή ο ένας με τον άλλον, να είμαστε κακόποπτοι με τους γύρω μας, να μένουμε συνέχεια σπίτι και να φοβόμαστε το αύριο, δεν μας ταιριάζει. Θέλουμε να κάνουμε όμορφα πράγματα με φίλους, να έχουμε παρέες και να πηγαίνουμε για καφέ ή σε ταβέρνες, να αγκαλιάζομαστε, να φιλιόμαστε και να είμαστε αισιόδοξοι για το αύριο.

Τα παιδιά έχουν χάσει εδώ και καιρό τους συμμαθητές και τους δασκάλους τους, τη χαρά του να βλέπουν φίλους κι εκείνο το άγγιγμα που δείχνει φροντίδα και αγάπη. Ακόμα δυσκολότερα είναι τα πράγματα για τα παιδιά που ζουν σε ιδρύματα, σε ξενώνες ή που έχουν έρθει από χώρες μακρινές περνώντας από βοννά και θάλασσες, που πρώτη φορά στη ζωή τους αντικρύζουν.

Δεν αναρωτιόμαστε καθόλου για το τί θα κάνουμε. Θα ετοιμαστούμε για να πάρουμε τα παιδιά και να φύγουμε, να τα πάμε Κατασκήνωση. Θα κάνουμε ό,τι χρειαστεί για να γίνει αυτή η εμπειρία απλώς ανάμνηση, θα συγκεντρώσουμε χρήματα, θα ετοιμάσουμε τα παιδαγωγικά μας προγράμματα, θα καθαρίσουμε και θα φρεσκάρουμε τις εγκαταστάσεις μας και θα φροντίσουμε να έχουμε τα καλύτερα φαγητά και κεράσματα, για να φιλέψουμε τα παιδιά.

Θα ξεπεράσουμε κάθε φόβο και αμφιβολία για το εγχείρημα και θα ξήσουμε μαζί με τα παιδιά όπως κάθε χρονιά. Θα τα αγκαλιάσουμε, θα τα προσέξουμε, θα τα αγαπήσουμε και θα κλάψουμε μαζί τους την τελευταία μέρα γιατί τέλειωσε η Κατασκήνωση. Το έχουν και το έχουμε ανάγκη. Όλοι μαζί θα πάμε και “Θα μείνουμε στο σπίτι μας”, την Κατασκήνωση, και πάντα θα ονειρεύομαστε και θα επιδιώκουμε πιο ανθρώπινες κοινωνίες.

Πέτρος Καλλίστης

4 στην αρχαία Ερένεια τον Ιούλιο...

Κατασκήνωση 2019

Αποδοχή, ανοικτότητα, ανεκτικότητα

Γράφω αυτό το κείμενο κάτω από τη φόρτιση του εγκλεισμού που βιώνουμε λόγω της πανδημίας. Αισθάνομαι, βαθιά μέσα μου, ότι η αναπόληση της Κατασκήνωσης του 2019 λειτουργεί ως αντίδοτο της οδυνηρής πραγματικότητας.

Η φαντασία μου ταξιδεύει στην πλαγιά του Πατέρα και τα μάτια μου γεμίζουν φως, ουρανό, πεύκα, πρόσωπα, παιδικές αγκαλιές και χαμόγελα πασπαλισμένα με κοκκινόχωμα.

Η Κατασκήνωση του καλοκαιριού που πέρασε φιλοξένησε 120 παιδιά, που ήρθαν κουβαλώντας στις αποσκευές τους δύσκολες οικογενειακές ιστορίες, τσαλαπατημενες παιδικές ψυχές, απομόνωση από την κοινωνία, παραμέληση, χαμηλές επιδόσεις στο σχολείο, αποτυχίες. Ευτυχώς όμως τα παιδιά έφεραν μαζί τους και ελεύθερο πνεύμα, παιδικότητα, φαντασία και πολλά χαμόγελα.

Καθοριστικοί παράγοντες αποτελεσματικής αντιμετώπισης όλων αυτών των αναγκών των παιδιών είναι για εμάς η ποιότητα της εκπαίδευσης των εθελοντών μας, η ποιότητα των δραστηριοτήτων, η ποιότητα της επικοινωνίας μεταξύ παιδιών και ενηλίκων, η ποιότητα επικοινωνίας μεταξύ των ιδίων των παιδιών. Σε όλες τις πράξεις που συντελούνται στην Κατασκήνωση, το παιδαγωγικό υπόβαθρο είναι ξεκάθαρο και αυτό διαχέεται σε όλο το σύστημα, που καταταφέρνει με θαυμαστό τρόπο να διαχειριστεί τη διαφορετικότητα, που προκύπτει από τα ανόμοια πολιτιστικά περιβάλλοντα και από τις ανόμοιες βιωματικές εμπειρίες των φιλοξενούμενων παιδιών.

Όλες οι δράσεις και οι δραστηριότητες, που υλοποιούνται στην Κατασκήνωση, στοχεύουν στην ενεργητική συμμετοχή του παιδιού και καλλιεργούν το αίσθημα της ασφάλειας και της σταθερότητας. Το παιδί στην Κατασκήνωση είναι ένα υποκείμενο δικαιωμάτων που χρειάζεται προσοχή και υποστήριξη. Το κατασκηνωτικό πρόγραμμα βασίζεται σε μια επακριβώς διατυπωμένη παιδαγωγική φιλοσοφία που συνοψίζεται σε τρεις φράσεις: Αποδοχή, Ανοικτότητα, Ανεκτικότητα. Αυτή τη στιγμή που γράφω αυτές τις γραμμές όλα τα παιδιά είναι κλεισμένα στα σπίτια τους ή στις δομές φιλοξενίας μακριά από το σχολείο τους, τους δασκάλους τους, τους φίλους τους. Βιώνουν καταστάσεις περιέργεις και, σε κάποιο βαθμό, ακατανόητες σε εκείνα μιας και ο εχθρός είναι αόρατος.

Είμαι σίγουρη ότι, όσο περνά ο καιρός και η μυρωδιά του καλοκαιριού θα πλησιάζει, η λέξη “Κατασκήνωση” θα είναι στα χείλη πολλών παιδιών. Ελπίζω και εύχομαι να λειτουργήσουν οι Κατασκηνωσεις γιατί η ανάγκη για ψυχοκοινωνική υποστήριξη των παιδιών μετά και από αυτή την κρίση, είναι πολύ μεγάλη. Ιούλιος χωρίς Κατασκήνωση είναι ένα καλοκαίρι χωρίς ξεγνοιασιά για τα παιδιά που φιλοξενούμε, χωρίς παιχνίδι στη φύση, χωρίς τη δύναμη της ομάδας, χωρίς συλλογικότητα. Ένα καλοκαίρι χωρίς όνειρο για τα παιδιά, αλλά και για εμάς.

Μαρία Σπάτουλα

τί είναι για μένα η κατασκήνωση;

Κατασκήνωση για μένα είναι ένα μέρος, στο οποίο γνωρίζω καινούριους φίλους και μαθαίνω να ζω με άλλους ανθρώπους. Κατασκήνωση, επίσης, είναι ένα μέρος γεμάτο χαρά, το οποίο σε γεμίζει εμπειρίες και αναμνήσεις.

Ειρήνη

Η Κατασκήνωση είναι για μένα κάτι απερίγραπτο! Ζεις κάτι που πουθενά αλλού δεν βρίσκεις. Είναι ουσιαστικά ένας παράδεισος! Είναι όλοι καλοί και γι' αυτό τον λόγο δεν υπάρχουν τσακωμοί. Αγαπώ την Κατασκήνωση, όσο τίποτα άλλο.

Λουκάς

Για μένα η Κατασκήνωση ήταν μια αξέχαστη εμπειρία και άμα μπορούσα, να έμενα μόνιμα. Έκανα πάρα πολλούς φίλους και φίλες. Και θα ήθελα να ξανάρθω άλλες χιλιες φορές.

Νίκος Κ.

Kataskinosi for me is to learn new things, meet new people and learn new things from these people. It's very nice, I had so much fun and I want to come again!

Ismα

Για εμένα η Κατασκήνωση είναι χαρούμενα παιδιά, χαρούμενα νιάτα, είναι η ψυχαγωγία, είναι οι όμιλοι, είναι το γήπεδο ποδοσφαίρου, τα παιδιά στη σκηνή και το θέατρο, είναι η ζωή στη φύση όπου δεν υπάρχει το internet.

4η Αγοριών

Κατασκήνωση σημαίνει να αγαπάς, να ζεις και να μαθαίνεις. Είναι για μένα ένα μέρος που αφήνουμε στην άκρη τις διαφορές μας και γινόμαστε μια παρέα, εθελοντές και κατασκηνωτές, παιδιά και νιάτα. 6 χρόνια τώρα, κάθε καλοκαίρι αδημονώ γι' αυτές τις τρεις εβδομάδες που περνάνε, όμως, πάρα πολύ γρήγορα. Κάθε φορά, όμως, δίνουμε ραντεβού για του χρόνου. Τα λέμε το 2020!!

Ηλέκτρα

Η Κατασκήνωση για μένα είναι σαν ένα χωριό, στο οποίο υπάρχουν διάφοροι άνθρωποι από άλλες χώρες, με διαφορετικές συνήθειες και απόψεις, οι οποίοι πρέπει να συμβιώσουν μαζί και να βοηθήσουν ο ένας τον άλλο.

Κατερίνα

It's my first time to come in the camp, but I like very much and I want to come again in Κατασκηνώσεις to meet the friends and play together and to know also the new thing.

Λονίζ

Για μένα η Κατασκήνωση είναι κάτι που γίνεται κάθε χρόνο, αλλά είναι ωραία, γιατί περνάς το χρόνο σου, αλλά κάποιες φορές στενοχωριέμαι, αλλά και χαίρομαι. Είναι και σπουδαία, γιατί στο σπίτι είσαι πάνω σε μια οθόνη, ενώ στην Κατασκήνωση εδώ, ξεχνάς ακόμα και τους γονείς σου.

Αρίσα

Την Κατασκήνωση την νιώθω σαν δεύτερη οικογένειά μου. Είναι η απόδραση από την καθημερινότητά μου και με βοηθάει να ξεχνιέμαι.

Ιορδάνης

Για μένα η Κατασκήνωση είναι τέλεια, γιατί περνάς ωραία, δηλαδή κάθε ώρα κάνεις κάτι και δεν βαριέσαι. Χαίρομαι πολύ τις περισσότερες φορές. Είναι χαρά, παιχνίδι και φιλία.

Ελβάνα

Μου άρεσε όταν είχαμε χειροτεχνία και φτιάχναμε σκαντόχοιρους από κουκουνάρια. Το ονόμασα Susy γιατί ήταν γλυκούλι. Θέλω να συνεχιστεί η χειροτεχνία.

Αγγελική

Κατασκήνωση για εμένα είναι αγάπη, φιλίες, φροντίδα, συνεργασία, ομάδα και πολλά άλλα θετικά συναισθήματα.

Μαργαρίτα

Κατασκήνωση για μένα σημαίνει να μένεις μερικές (μέρες) μακριά από την οικογένειά μας, διασκεδάζοντας, ζώντας στην φύση και κάνοντας φιλίες.

Μελίνα

6 τα παιδιά της Κατασκήνωσης μεγαλώνουν και φεύγουν με όνειρο...

Θέλω να έρθω ως ομαδάρχης/ισσα

Για εμένα Κατασκήνωση σημαίνει: αγάπη, χαρά, ευτυχία και άλλα καλά συναισθήματα. Θέλω πολύ να έρθω ως ομαδάρχισσα, γιατί σε αυτή την Κατασκήνωση έχω ζήσει πολλά ωραία πράγματα!!!

Αλέκα

Η Κατασκήνωση για εμένα σημαίνει πολλά, είναι το δεύτερό μου σπίτι και έρχομαι πολλά χρόνια. Εδώ έχω κάνει πολλούς φίλους, αν και οι πιο πολλοί έχουν φύγει. Πάντα θα την αγαπώ αυτήν εδώ την Κατασκήνωση. I love you X.P.X.N. Θα μου λείψεις.

Νίκος

Για εμένα η Κατασκήνωση είναι τα πάντα. Είναι μια εμπειρία που δεν θα την ξεχάσω ποτέ. Πέρασα 7 αξέχαστα χρόνια, μακάρι να είχα κι άλλα, περιμένω πώς και πώς να έρθω σε 5 χρόνια ομαδάρχισσα! I LOVE YOU X.P.X.N.

Ελένη

Για εμένα η Κατασκήνωση είναι χαρά, κέφι, μάθηση. Η Κατασκήνωση με βγάζει από την καθημερινότητα της πόλης, δηλαδή όλη την ώρα με ηλεκτρονικά και μόνη στο σπίτι. Εδώ γνωρίζω καινούριους φίλους, διασκεδάζω και περνάω αξέχαστες στιγμές που δεν πρόκειται να τις ξεχάσω ποτέ. Η Κατασκήνωση με έκανε να συνεργάζομαι και να περνάω τέλεια το κάθε δευτερόλεπτο που είμαι εδώ και γι' αυτό σε 5 χρόνια θα έρθω σε αυτή την Κατασκήνωση ως ομαδάρχισσα, για να δείξω στα νέα παιδιά πόσο όμορφα είναι εδώ. Δεν θα σε ξεχάσω ποτέ X.P.X.N.

Μαρία

Η Κατασκήνωση σημαίνει για μένα πολλά. Δεν ξέρω πώς να το πω. Αλλά, ό, τι χρειάζομαι είναι εδώ. Είναι το καλύτερό μου σπίτι. Έχει σωστούς κανόνες και θέλω να ξανάρθω. Και κάποτε να γίνω ομαδάρχης.

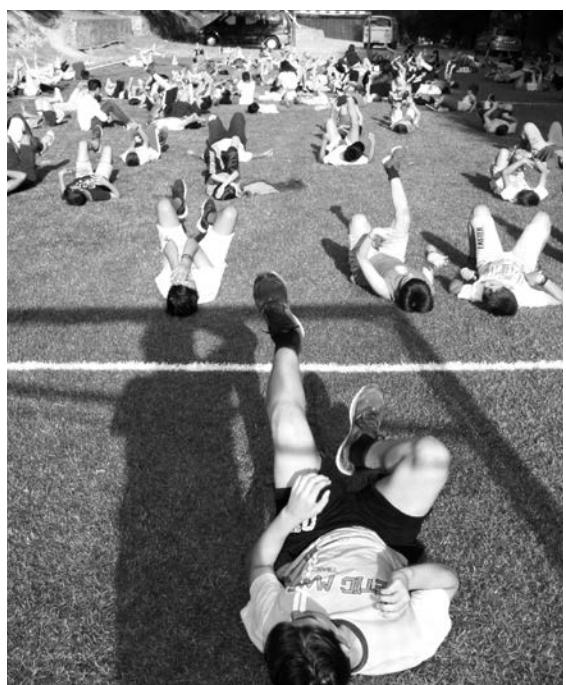
Φαντί

Κατασκήνωση για εμένα είναι ένας χώρος που έχει δημιουργηθεί για έναν συγκεκριμένο λόγο, για να κάνει τα παιδιά να περνάνε καλά. Εγώ την Κατασκήνωση την έχω σαν το δεύτερο σπίτι μου και το αντιμετωπίζω έτσι όπως πρέπει. Επίσης, είναι ένα αγαπητό μέρος που με βοηθάει να γίνω ακόμα καλύτερη ως χαρακτήρας. Μέσα από αυτή μαθαίνεις να αγαπάς, να σέβεσαι και να μαθαίνεις. Επιπλέον, σ' όλα αυτά που κάνουμε την περίοδο της Κατασκήνωσης είναι δίπλα και οι ομαδάρχισσες που μας βοηθάνε και μας κάνουν να καταλάβουμε κάποια πράγματα που δεν ξέρουμε και μας τα εξηγούν με τρόπους που είναι εύκολο να κατανοήσουμε. Τέλος, παρ' όλο που είναι η τελευταία μου χρονιά, θα θυμάμαι την Κατασκήνωση ως ένα χώρο ξεγνοιασίας και παιχνιδιού.

Σοφία

Για μένα Κατασκήνωση είναι αγάπη, χαρά, μάθηση και συνεργασία. Αυτήν την Κατασκήνωση την αγαπώ κι ας είμαι μόνο δύο χρόνια εδώ. Είναι η τελευταία μου χρονιά και ξέρω πως θα μου μείνουν πολλές αναμνήσεις. Θέλω πάρα πολύ να έρθω ομαδάρχισσα και θα το περιμένω πώς και πώς. Κατασκήνωση ποτέ δεν σε ξεχνώ!

Λαμπτινή

Μερικές από τις Κραυγές ομάδων που είχαν θέμα τα Μπαχαρικά

Πάω Κοζάνη να πάω κροκί,
με κοιτάει η πωλήτρια,
μου λέει: "τι κάνεις εκεί;"
Της λέω: "κρόκος είμαι,
ποια είσαι εσύ;"
Μου λέει "κρόκος είμαι, εί;"
Είμαι σαφράν-φραν-φραν-φραν,
απ' την Κοζάν-ζαν-ζαν-ζαν,
που 'ναι κοντάν-νταν-νταν-νταν-
στην Καστοριάν-ριάν-ριάν-ριάν.
Μετά την τέταρτη, θα γίνω κυριλέ!
Σαφράν (Χορεύω Trance)
4η μεγάλων αγοριών

Το κιτρινίζει,
όλο το ρύζι,
ο κουρκούμας, κουρκούμας,
κουρκούμας-μάς-μάς
και νοστιμίζει
τα φαγητά μας,
ο κουρκούμας, ο κουρκούμας.
Κουρ-κου-μας!
Κουρκούμας (Bella Ciao)
3η κοριτσιών

Λα, λα, λααα
Θα τρώμε πια με τις κουτάλες,
όλα μας τα φαγητά.
Λα, λα, λα, λα.
Και μπούκοβο θα βάζεις μέσα,
για να τα κάνεις καυτερά.
Και μας δίνει πάντα γεύση,
ναι, σε κάθε συνταγή.
Λα, λα, λα, λα.
Και το πιάτο σου αμέσως,
το αδειάζεις στη στιγμή
Μπούκοβο (Speedy Gonzales)
1η μικρών κοριτσιών

Θέλω να φάω μια μπριζόλα ψητή,
να συνοδεύσω με μια χωριάτικη,
να χλαπακάσω πατάτες στο ταφί,
να παραγγείλω μια κότα στρουμπουλή.
Αν δεν βάλεις όμως ρίγανη σ' αυτά,
έχεις κάνει μάλλον τη μισή δουλειά.
Φρέσκια ρίγανη παιδιά,
απ' το βουνό ψηλά!
Ρ-Ρ-Ρίγανη
2η μικρών αγοριών

επιστροφή στα παιδικά όνειρα

Ως παιδί είχα περάσει 7 μαγικά χρόνια στην Κατασκήνωση. Έμαθα πολλά, ξεπέρασα φοβίες αλλά το πιο σημαντικό, έμαθα να μην ξεχωρίζω τους ανθρώπους. Από μικρή θαύμαζα το έργο που γινόνταν στην κατασκήνωση, το πόσα άτομα συνεργάζονταν και προσπαθούσαν να προσφέρουν σε τόσα παιδιά τρεις απίστευτα γεμάτες εβδομάδες που θα τις θυμούνται για πολλά χρόνια. Από τις πρώτες μου κιόλας χρονιές μέχρι και σήμερα, η κατασκήνωση είχε αλλάξει όνομα, είχε γίνει το “βουνό μου”, το δεύτερό μου σπίτι, για το οποίο έκανα υπομονή πέντε ολόκληρα χρόνια να γυρίσω και να μπορέσω με τη σειρά μου και εγώ να προσφέρω λίγη από την μαγεία του βουνού στα παιδιά, αλλά και όμορφες αναμνήσεις όπως αυτές που έχω και εγώ από την κατασκήνωση.

Σαν rookie στον ρόλο της ομαδάρχισσας είχα λίγο άγχος. Ναι μεν γνώριζα τα πάντα σχετικά με την κατασκήνωση αλλά τα γνώριζα από την σκοπιά του παιδιού, οπότε φυσικό ήταν την τελευταία μέρα της προκατασκηνωτικής περιόδου -μιας περιόδου ζωτικής σημασίας για την λειτουργία της κατασκήνωσης καθώς συνειδητοποίησα πόση δουλειά χρειάζεται πραγματικά για να φιλοξενήσει τόσα παιδιά- να έχω αγωνία για τις επιδόσεις μου. Αγωνία την οποία ηρέμησε η Αουρόρα, η συνομαδάρχισσά μου, με την οποία κάναμε μία πολύ σημαντική κουβέντα λίγη ώρα πριν το βραδινό η οποία μας έδεσε και ήταν η αρχή σε μία πολύ ωραία κατασκηνωτική περίοδο.

Οι πρώτες μέρες ήταν σημαντικές διότι, μεταξύ μας, είναι λίγο δύσκολο να πάρουν στα σοβαρά μία δεκαοκτάχρονη κοπέλα εννιά κορίτσια στην προεφηβεία. Ευτυχώς δεν υπήρξε κάποιο πρόβλημα και είχαμε μία από τις πιο καλές ομάδες στην κατασκήνωση τους περίφημους “Κουρκουμάδες”. Η πραγματική πρόκληση ήταν ο όμιλος που διάλεξα, ο όμιλος ζωγραφικής. Είχα την ψευδαίσθηση πως θα μπορούσα να τα καταφέρω με τόσα μικρά παιδιά. Χάρη στην εμπειρία της Θεοφανίας μπορέσαμε να κάνουμε αρκετά όμορφα πράγματα με τα παιδιά. Μια μέρα με κάλεσαν η Χριστίνα και η Χρυσή, οι υπεύθυνες ψυχαγωγίας, για ένα θεατρικό που θα παρουσιάζαμε το βράδυ στο οποίο πρωταγωνιστικό ρόλο θα είχα εγώ και ο Μάνος που επίσης ήταν ως παιδί στην Κατασκήνωση. Όμως στην τελευταία σκηνή βρεθήκαμε και οι δύο βρεγμένοι πάνω στο θεατράκι με όλους να γελάνε, κι εμείς μαζί τους. Ήταν μια αξέχαστη εμπειρία και για εμένα σήμαινε πολλά το να γυρίσω στο “βουνό μου”. Ήταν πραγματικά από τις πιο σημαντικές εμπειρίες της ζωής μου. Με έμαθε πολλά για τον εαυτό μου, όπως την πληρότητα που νιώθει κάποιος όταν προσφέρει σε κάτι μεγαλύτερο από τον ίδιο. Γ' αυτόν ακριβώς τον λόγο θα περιμένω ανυπομονώντας, όχι μόνο τον φετινό Ιούλιο, αλλά και όλους τους υπόλοιπους που θα έρθουν.

Κατερινά Σμυρνιού

πρώτη φορά κατασκήνωση

Μόλις έχουν σβήσει τα φώτα και τα μάτια μου δεν έχουν ακόμα συνηθίσει στο σκοτάδι, αλλά ξέρω ότι όλα θα είναι εντάξει σε λίγο. Προχωράω ανάμεσα στα κρεβάτια, είναι η τελευταία που δεν πήγα, ένα, δύο στα αριστερά, είναι το τρίτο, στη γωνία της σκηνής. Σκουντουφλάω λίγο με την παντόφλα στη βαλίτσα της, πάλι δεν την έχει βάλει κάτω απ' το κρεβάτι. Σκύβω και της φτάχνω την κουβέρτα. -Εντάξει, το συζητήσατε αυτό που είπαμε το μεσημέρι; -Ναι. -Είδες, δεν ήταν και τόσο δύσκολο τελικά. Και τι σου είπαν; Αργεί λίγο να απαντήσει. -Ότι θα το σκεφτούν. -Άυριο θα είστε κανονικά, θα δεις. -Θα μου δώσεις την παντελόνα σου αύριο; -Χμ, έχεις ένα κολάν που σου ταιριάζει περισσότερο. Ψιθυρίζουμε λίγο ακόμα και μετά ένα φιλί στο μάγουλο. -Καληγύχτα τώρα. Επιστρέφω στο κρεβάτι μου, άνετα πλέον. Τα αστέρια φαίνονται πεντακάθαρα από τη θέση αυτή της σκηνής. Έχουμε την 4η κοριτσιών, αυτή λένε είναι η καλύτερη σκηνή, αν και εμένα δεν μου κάνει διαφορά, είναι η πρώτη μου χρονιά στην κατασκήνωση.

-Κυρία θα μας πείτε παραμύθι; -Ναι, θα σας πω. Λοιπόν, έχω φέρει ένα που διάβαζα εγώ μικρή, έχει μύθους για το πώς πήραν τα λουλούδια το όνομά τους. Απ' τα δεξιά κάποια πετάγεται. -Ωω, κανένα Χάρυν Πότερ δεν έχετε; -Ε, τι Χάρυν Πότερ, από το μυαλό της να μας πει. Μέσα μου περνάνε χίλιες σκέψεις. Από το μυαλό μου; Δε θυμάμαι να έχω πει παραμύθι ποτέ. Θυμάμαι πότε ήταν η τελευταία φορά που άκουσα. Ωραία να πω, αλλά δε θέλω να είναι πολύ διδακτικό, στενόχωρο σίγουρα όχι, να έχει να κάνει με φιλία; Τα ζώα ίσως είναι μια καλή αρχή. Είναι λίγο παιδικά όμως; Θα ξεκινήσω και βλέπουμε.

-Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν η Χώρα του Ανάποδα...

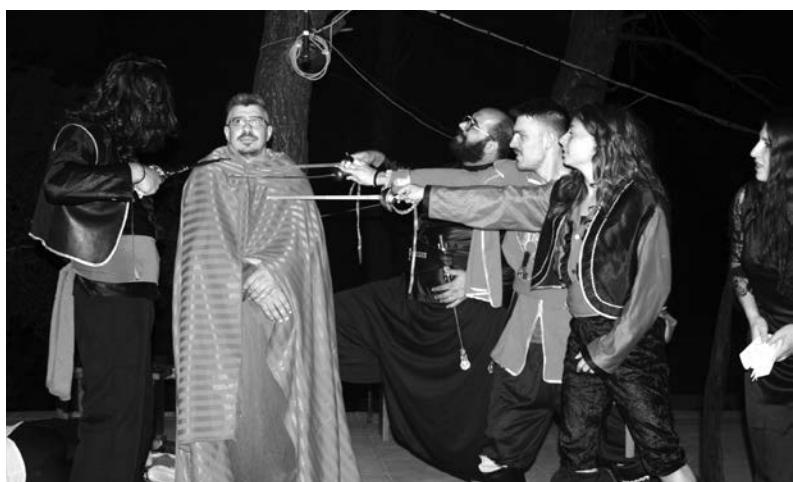
Σε δέκα λεπτά ακούω εφτά βαθιές ανάσες και ένα σιγανό ροχαλήτο που έρχεται από το βάθος της σκηνής.

Η κατασκήνωση είναι μια πολύ συμπυκνωμένη εμπειρία και δύσκολα τη μεταφέρεις σε κάποιον που δεν έχει έρθει. Η συγκεκριμένη κατασκήνωση είναι οι άνθρωποι της και ο συλλογικός τρόπος που έχουν βρει να φτιάχνουν όμορφες και δημιουργικές στιγμές. Είκοσι μέρες πάνω στο βουνό, με ελάχιστη επαφή με το κινητό και ό,τι συμβαίνει στον έξω κόσμο, είναι κάτι που ίσως να δυσκολεύει στην αρχή, αλλά είναι ταυτόχρονα ευκαιρία να έχεις ένα εδώ και ένα τώρα που δεν διακόπτεται. Η επαφή με τα παιδιά είναι πολύ έντονη, έρχονται στιγμές που πρέπει να εξηγήσεις το αυτονόητο, να παρηγορήσεις, να λύσεις προβλήματα με ηρεμία, να βάλεις όρια. Είναι μια διαδικασία που φαινομενικά απευθύνεται στα παιδιά, αλλά μέσα από αυτή μαθαίνεις πρώτα εσύ να εξελίσσεσαι και να αναπτύσσεις τρόπους επικοινωνίας. Η δομή της κατασκήνωσης είναι έτσι φτιαγμένη, ώστε όσοι συμμετέχουν σε αυτή να έχουν ένα ολόκληρο δίκτυο υποστήριξης από πίσω, από τους κοινοτάρχες και τους παιδαγωγούς, μέχρι τις βραδινές στιγμές αποσυμπίεσης και χαλάρωσης. Οι συγκεντρώσεις που κάνουμε ανά τακτά χρονικά διαστήματα στη διάρκεια της περίοδου με ολούς τους συντελεστές για να συζητήσουμε πώς πάνε οι ομάδες, η κουζίνα, η ομάδα ψυχαγωγίας και άλλα, θεωρώ ότι είναι από τις στιγμές που βάζουν έμπρακτα τα χαρακτηριστικά της ισότιμης συμμετοχής και συλλογικοποίησης των προβλημάτων ώστε να βρεθούν ουσιαστικές λύσεις.

Μαρία Δραγανούδη

το πρώτο μου καλοκαίρι στο Βουνό

Με τον τίτλο που έδωσα σε αυτό το κείμενο... το μυαλό μου πηγαίνει πίσω... σε εκθέσεις του Δημοτικού, που με το ξεκίνημα των μαθημάτων ο δάσκαλος μας ζήταγε να του περιγράψουμε τις καλοκαιρινές μας εμπειρίες και κατορθώματα...

Έτσι και τώρα, στα 27 μου, και έχοντας επιστρέψει για τα καλά στην “γλυκεία” ρουτίνα και τις υποχρεώσεις μου... έρχεται η πρόταση να γράψω κάτι για το πρώτο μου κατασκηνωτικό καλοκαίρι.

Ευκαιρία λέω!

Ακολουθεί μικρό διάλειμμα για αναπόληση...

Αν και η οργάνωση δεν είναι το φόρτε μου, αυθόρυμη προέκυψαν στο μυαλό μου τρεις θεματικές. Η ζωή στο Βουνό, σε ένα όμορφο και ήσυχο φυσικό περιβάλλον. Η ζωή στο Βουνό με τους φίλους. Η ζωή στο Βουνό με τους φίλους και τα παιδιά!

Η ζωή στο Βουνό...

για μένα, είναι ότι χρειαζόμαστε όλοι μας και ας μην το παραδεχόμαστε... κι ας γκρινιάζουμε για πράγματα που μας λείπουν όταν περνάμε χρόνο στη φύση.

Έχουμε χάσει την επαφή μας με τα απλά, όμορφα πράγματα που μας περιβάλλουν. Μέσα στην τεχνολογική και τεχνοκρατική θάλασσα, μοιάζουμε να πνιγόμαστε σε μια κουταλιά νερό αν μείνουμε χωρίς κινητό τηλέφωνο, υπολογιστή ή internet!

Το μυαλό μου ξεκουράστηκε από όλα...

Μόνο τα δέντρα, το αεράκι, οι ήχοι της φύσης. Έχετε παρατηρήσει τους ήχους της φύσης κατά τη διάρκεια της ημέρας και κατά τη διάρκεια της νύχτας... τί συμβαίνει εκεί “έξω” μακριά από τον “πολιτισμό” μας;

Αξίζει πολύ... θα σας κάνει καλό!

Η ζωή στο Βουνό με τους Φίλους.

Ας κάνουμε λοιπόν νέους φίλους χωρίς τις οθόνες μπροστά μας! Απλά, ειλικρινά και άμεσα. Συζητήσεις πάνε και έρχονται... συμφωνίες, διαφωνίες, απόψεις, προσωπικά διλήμματα και φυσικά αστεία και πειράγματα. Το μυαλό μου άνοιξε ακόμα λίγο και η αγκαλιά μου... για να χωρέσει διαφορετικές ιδέες και ανθρώπους! Το ένα χέρι πιάνει το άλλο... και όλα μαζί φτιάχνουν το περιβάλλον της κατασκήνωσης! Η αλληλεγγύη ως πράξη, μπροστά στα μάτια σου... εγώ την είδα... δεν την άκουσα απλά σαν λέξη!

Και αυτό το βίωμα αξίζει πολύ..

Η ζωή στο Βουνό με τους φίλους και τα παιδιά!

Σαν να λέμε... το κερασάκι στην τούρτα! Κι όμως έτσι είναι, γιατί καλά και ωραία όλα τα παραπάνω... αλλά χωρίς τα γέλια και τις φωνές των παιδιών ίσως μελαγχολούσαμε και λίγο... Φυσικά υπάρχουν και οι δύσκολες στιγμές, αλλά πάντα τα παιδιά, αν τα βλέπεις και τα ακούς πραγματικά και ουσιαστικά, θα σου δώσουν μια ενέργεια και μια προοπτική για τα πράγματα γύρω σου και για αυτά που σε προβληματίζουν που θα τα σκέφτεσαι όταν ξαπλώσεις το βράδυ! Είναι μικροί, σοφοί, άφθατοι άνθρωποι, λένε αλήθειες και βλέπουν καθαρά την ουσία.

Πέρνα λίγο χρόνο μαζί τους και θα μάθεις πολλά...

Ήταν το πρώτο μου καλοκαίρι σαν ομαδάρχισσα των μικρων αγοριών, στη σκηνή των Σουσαμιών, μαζί με την φίλη μου Έλι.

Έπειται συνέχεια...

Λυδία Μαυροειδοπούλου

“Dear Kataskinosis”

Μια δυνατή αίσθηση κοινότητας και ταυτόχρονα μια συνεχής φροντίδα για τις ατομικές ανάγκες όλων. Διασκέδαση και χιούμορ παντού, και κατά τη διάρκεια μεγάλων και μερικές φορές κουραστικών βαρδιών. Οι αξίες της αλληλεγγύης στην πράξη, αλλά με μια υγιή δόση ρεαλισμού (δεν μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο αλλά μπορούμε να αλλάξουμε το καλοκαίρι κάποιου ανθρώπου και, ποιός ξέρει, ίσως και τη μελλοντική του ζωή ...). Υποστήριξη, υποστήριξη και ακόμα περισσότερη υποστήριξη, και το σημαντικό, δεν είναι ότι πρέπει οπωσδήποτε να είναι μια αμοιβαία πράξη, αλλά ότι πρέπει να είναι διαθέσιμη για όλους, παιδιά και ενήλικες, όταν ο καθένας την χρειάζεται. Φύση και βαθιά σύνδεση, στην απόλυτη αποσύνδεση από τον καθημερινό εξωτερικό κόσμο.

Αυτή είναι η ουσία όσων έχω ξήσει στην πρώτη μου εμπειρία στις Κατασκηνώσεις το 2019. Ως ενεργό μέλος μιας οργάνωσης που έχει υλοποιήσει δεκάδες διεθνή εθελοντικά προγράμματα και έχοντας συμμετάσχει η

ιδια ως εθελόντρια και συντονίστρια σε πολλές δράσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, οι προσδοκίες μου για αυτό το πρώτο διεθνές workcamp με τις Κατασκηνώσεις ήταν ως συνήθως: ένα ενδιαφέρον έργο, με ένα σημαντικό αντίκτυπο στα παιδιά, μια διεθνής ομάδα εθελοντών που θα συνεργαστεί με μια τεράστια τοπική εθελοντική ομάδα. Δεν περίμενα, όμως, να γνωρίσω και να νιώθω τόσο ευπρόσδεκτη σε μια όμορφη, ενθουσιώδη και απίστευτα αφοσιωμένη κοινότητα που προσφέρει πολύτιμες στιγμές όχι μόνο σε εκατοντάδες παιδιά αλλά σε δεκάδες νέους και ενήλικες. Αυτή η εμπειρία ήταν για εμένα μια ξεκάθαρη απόδειξη ότι, όταν υπάρχουν βούληση, αποφασιστικότητα και δέσμευση, η ποικιλομορφία μπορεί πραγματικά να ανθίσει σε ένα πολύχρωμο λουλούδι που δε σβήνει ούτε όταν έρχεται ο χειμώνας.

Giovanna Pignati
Μέλος της Οργάνωσης “Citizens in Action”

Η ομάδα των διεθνών εθελοντών στην κατασκήνωση του 2019

Sara Gomez Ortega από την Καταλονία, Salima Gafarova από τη Ρωσία, Myrto Hirche από τη Γερμανία, Gabriele Macchi από την Ιταλία, Ona Elzbieta Visnevskite από τη Λιθουανία, Vivien Pohl από τη Γερμανία, Silvia Lucibello από την Ιταλία, Μαρία-Χριστίνα Σοφιανοπούλου από την Ελλάδα, Maria Cabrero Marti από την Καταλονία, με συντονιστές την Giovanna Pignati από την Ιταλία, την Ξένια Κουτεντάκη και το Δημήτρη Χατζηνικολάου από την Ελλάδα.

Οι Citizens in Action (CiA) είναι μια μη κερδοσκοπική, μη κυβερνητική, εθελοντική οργάνωση που εδρεύει στην Αθήνα και δραστηριοποιείται τόσο σε τοπικό όσο και σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Οι Citizens in Action πιστεύουν ότι η ενεργή συμμετοχή των πολιτών στη ζωή της τοπικής, εθνικής, και παγκόσμιας κοινότητας αποτελεί τη βάση μιας δημοκρατικής και δυναμικής κοινωνίας και εργάζονται για την προώθηση μιας κουλτούρας αλληλεγγύης, συνεργασίας και σεβασμού.

Τα διεθνή προγράμματα εθελοντικής εργασίας μικρής διάρκειας (workcamps) είναι μια ευκαιρία για νέους και νέες από όλο τον κόσμο να συναντηθούν και να δουλέψουν μαζί προς όφελος τοπικών κοινοτήτων

και παράλληλα μια ανεπανάληπτη εμπειρία για όποιον συμμετέχει σ' αυτά.

Η οργάνωση έχει πραγματοποιήσει από την ίδρυση της πάνω από 70 προγράμματα εθελοντικής εργασίας, διεθνή σεμινάρια και καμπάνιες ευαισθητοποίησης, έχει συμμετάσχει σε πιλοτικά εκπαιδευτικά σεμινάρια και ευρωπαϊκά σχέδια μεγάλης διάρκειας ενώ, έχει φιλοξενήσει εκατοντάδες ξένους εθελοντές και έχει στείλει περισσότερους από 200 Έλληνες εθελοντές σε άλλες χώρες.

...ένα χωριό 200 ανθρώπων από 3 ηπείρους!

11

Φιλοξενήθηκαν **58 αγόρια** και **57 κορίτσια** από 13 χώρες καταγωγής με τη βοήθεια **97 εθελοντών** από την Ελλάδα και 12 χώρες του Κόσμου

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε **4 κοινότητες** και **14 ομάδες**.

Στο πρόγραμμα υπήρχαν ώρες για **Χειροτεχνία, Αθλητισμό, Όρα Ομάδων, Ψυχαγωγία** και για τους **11 ομίλους δημιουργικής απασχόλησης**: Φωτογραφία, Κινηματογράφος, Κόμικ, Ζωγραφική, Θέατρο, Χορός, Κρουστά, Καραγκιόζης, Δημοσιόγραφία, Περιβάλλον-Κηπουρική, και Παραμύθι.

Η Κατασκήνωση του 2019 λειτούργησε με διευθυντή τον Πέτρο Καλλίτση και υποδιευθυντές τους Μαρία Σπάτουλα, Δημήτρη Αντωνίου και Αντώνη Κωνσταντακόπουλο.

Κοινοτάρχες ήταν οι Χρυσή Πυρουνάκη, Χριστίνα Νικολοπούλου, Αλέξανδρος Κυτίνος και Στέλιος Γαβαλάς.

Σε επιτελικές θέσεις ήταν η Ειρήνη Νούσα, η Μάρθα Δελή, ο Γιώργος Χ. Πυρουνάκης, η Χριστίνα Ποδάρα, ο Νικηφόρος Πυρουνάκης, ο Νίκος Καλλίτσης, ο Μάρκος Μπότσαρης, ο Σπύρος Ακτύπης, ο Κώστιας Αλεξανδρίδης, ο Ηλίας Κουντούρης και η Μαρία Ντάρδα.

Ομαδάρχες ήταν οι Σπύρος Θωμάς, Γιάννης Λιάγκος, Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης, Μπάμπης Χριστάκης, Γιούρι Ντόμπι, Φανούρης Τσόκας, Άγγελος Μίλλες, Συμεών Φραγκουλάκης, Γιώργος Χριστάκης, Αποστόλης

Λελούδας, Παύλος Γουναλάκης, Μάνος Χρηστάκης, Έλι Μίχα, Λυδία Μαυροειδοπούλου, Martina Kratka, Χρύσα Σαλωμίδου, Χρύσα Μπάστα, Αμαλία Παπαθανάση, Μαρία Μπάστα, Αουρόρα Ντέμικο, Μαρίνα Καλιανίδου, Θεοφανία Βλαχογιάννη, Σοφία Γαρουφαλιά, Κατερίνα Σμυρνιού, Μαρία Δραγανούδη, Μαρίντα Αναγνωστοπούλου, Κατερίνα Μεγαλοοικονόμου, Σοφία Πασιά και Σοφία Ασμάνη.

Βοήθησαν ακόμα η γιατρίνα μας Ειρήνη Σπυριδάκη και οι Αντώνης Πυρουνάκης, Αγγελική Γαβαλά, Σόνια Καραγεώργου, Κατερίνα Μαρινάκη, Μαριλού Μίλλες, Ευαγγελία Τσιτριμπίνη, Γιώργος Πυρουνάκης, Τζένη Παπαζιού, Σταύρος Χανάς, Κωνσταντίνος Σκούφας, Γιάννης Χατζηλιάδης, Βασίλης Δελής, Κέλλυ Μεγαλοοικονόμου, Μαρία Ρούσσου,

Κατερίνα Καλιανίδη, Λεωνίδας Βιδάλης, Φοίβος Καλλίτσης, Βασίλης Καλογήρου, Στέλλα Ελματζόγλου, Θάνος Σαγιάς, Δημήτρης Μώρας, Τζαν Σενέλ, Θεοδόσης Πυρουνάκης, Ευγενία Καββαδία, Κατερίνα Τσιαπάρα, Άρτεμις Πατσαούρα, Γιάννος Γαβαλάς, Αλεξία Παπανικολάου, Μαλβίνα Σουλελέ, Άννα Σουλελέ, Έλλη Μόσχου.

Στην οργάνωση και λειτουργία της φετινής Κατασκήνωσης βοήθησαν και οι: Ρίτα Ζαμπάλουν, Στρατής Πυρουνάκης, Τιμολέων Χατζηβασιλείου, Μαρία Πυρουνάκη-Λιωνή, Σπήλιος Πέτζας, Παναγιώτης Αναστόπουλος και Ξενοφώντας Παπαϊωάννου.

Ιδιαίτερο ρόλο είχαν οι 9 εθελοντές από το εξωτερικό αλλά και ο chef Βασίλης Παναγιωτόπουλος με το βοηθό του Umut Can Agar που είχαν την ευθύνη για το εξαιρετικό φαγητό.

Σε όλους τους ανθρώπους που πρόσφεραν τη βοήθεια τους εθελοντικά και με πολλή αγάπη, ένα ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

ο Καραγκιόζης της Ανεμοδούρας

...το θέατρο σκιών

Θέατρο σκιών. Μια τέχνη με πολύ μεγάλη ιστορία αλλά και ένα δυναμικό παρόν. Ξεπηδά μέσα από το απλό και συνάμα μαγικό παιχνίδι του ανθρώπου με το φως και τη σκιά. Η μαγεία της σκιάς αξιοποιήθηκε σε καλλιτεχνικά αλλά και θρησκευτικά δρώμενα και παρέμεινε δυνατή και αναλλοίωτη όσες διαφορετικές μορφές και αν πήρε, στο μακρύ ταξίδι της στο χρόνο. Στις μέρες μας και στα μέρη μας, συναντάμε καλλιτεχνικές παραστάσεις σύγχρονου θεάτρου σκιών αλλά και την παραδοσιακή λαϊκή τέχνη του Καραγκιόζη. Του δικού μας λαϊκού ήρωα που μετρά ήδη σχεδόν 130 χρόνια στην καμπούρα του, και μας καλεί σε κάθε περιπέτειά του να ταξιδέψουμε στις γενέτειρες των φίλων του, να δούμε τη διάρθρωση της κοινωνίας μας, την ποικιλομορφία της, τις ανισότητές της, τα καλώς κείμενα μα και τα μελανά σημεία της, καλυμμένα με το απαλό άσπρο σεντόνι του μπερντέ. Μας φέρνει σε επαφή με στοιχεία της ελληνικής πολιτισμικής παράδοσης και ιστορίας (μουσική, ενδυμασία, γλωσσικά ιδώματα), μαζί με στοιχεία που ενσωματώθηκαν από άλλους πολιτισμούς.

...ο καραγκιόζοπαίχτης

Πίσω απ' το σεντόνι του μπερντέ συναντάμε αυτόν που ευθύνεται για το αποτέλεσμα που απολαμβάνουμε μπροστά από αυτό, τον καραγκιόζοπαίχτη. Ο καραγκιόζοπαίχτης ζωντανεύει τον ξυπόλυτο ήρωα και την παρέα του μιμούμενος τη φωνή κάθε χαρακτήρα που εμφανίζεται και, μαζί με τους συνεργάτες του, τους δίνει κίνηση και ζωή. Αυτός είναι ταυτόχρονα ο μαέστρος-σκηνοθέτης, αλλά και ο βασικός εκτελεστής της κάθε περιπέτειας που ξετυλίγεται. Κάθε έργο έχει ταξιδέψει από στόμα σε στόμα μέχρι τον ίδιο, καθώς είναι προφορική παράδοση. Προσθέτει όμως και αυτός την πινελιά του, αυτοσχεδιάζοντας καλαμπούρια και ατάκες με στόχο να ξεσηκώσει το κοινό της κάθε παράστασης. Το κοινό, διαφορετικό σε κάθε παράσταση την κάνει μοναδική, με τις αντιδράσεις του, τις παρεμβάσεις και τα χαρακτηριστικά του, καθώς δίνει έτοι στον καραγκιόζοπαίχτη υλικό να σχολιάσει και να διακωμαδήσει.

Ο καραγκιόζοπαίχτης ζωγραφίζει και κατασκευάζει τις φιγούρες και τα σκηνικά, αλλά εκτελεί και εργασίες μαραγκού, ηλεκτρολόγουν κ.α., καθώς κατασκευάζει μόνος του τον μπερντέ, τα φώτα και όποιον άλλο τεχνικό εξοπλισμό χρειάζεται. Μα πάνω από όλα, δίνει τη ψυχή του για να ...εμψυχώσει μια ζωντανή παράσταση ενός τόσο αγαπητού ήρωα που μιλάει στις καρδιές μικρών και μεγάλων, σήμερα, όπως και χθες και σήγουρα και αύριο. Να εμψυχώσει έναν ήρωα αστείο, σκεπτόμενο, χωρατατζή μα και σαρκαστικό και γ' αυτό πάντα επίκαιρο και οικείο.

...η “Ανεμοδούρα”

Η “Ανεμοδούρα” ξεκίνησε το 2016. Ο Μπάμπης Κωστιδάκης, η Σοφία Χατζόγλου και ο Σταύρος Κωστιδάκης, έχοντας ήδη μια προσωπική πορεία ο καθένας χωριστά στις τέχνες που αγαπούν, αποφάσισαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους αλλά και να προσπαθήσουν να βρουν τους κοινούς τόπους των τεχνών που είχαν μάθει, είχαν πειραματιστεί και είχαν εξελίξει μέχρι τότε. Η “Ανεμοδούρα” δημιουργήθηκε για να στεγάσει αλλά και να δυναμώσει την ανάγκη τους για έκφραση και επικοινωνία μέσω των τεχνών που αγαπούν. Το κουκλοθέατρο, το θέατρο σκιών, η μουσική, το σχέδιο και η μουσική αξιοποιούνται από την “Ανεμοδούρα” και μέσα από παραστάσεις, εργαστήρια και δρώμενα που μπορούν να συναντηθούν και να συνθέσουν το δικό τους μοναδικό και ιδιαίτερο αποτέλεσμα. Τέχνες που μπορούν να συνδυαστούν, να αλληλεπιδράσουν

...οι ήρωες της ζωής μουν

Ο Καραγκιόζης, αυτός ο λαϊκός καμπούρης μαζί με τη μαγεία που παράγει η άνη υπόσταση της σκιάς είναι που με έκαναν να κάνω τη μεγάλη βουτιά σε αυτήν την τόσο πλούσια και πολυδιάστατη τέχνη. Η γνωριμία και η πρώτη επαφή μαζί της ήρθε μαζί με τα πρώτα βήματά μου σε αυτόν τον κόσμο. Με πατέρα καραγκιόζοπαίχτη είχα την ευκαιρία να κοιμάμαι και να ξυπνάω δίπλα στις φιγούρες όλων των ηρώων του μπερντέ, όπως του Χατζηαβάτη, να ακούω συχνά τη φωνή του Διονύσιου, να τραγουδάω από μικρός τα ρεμπέτικα του Σταύρακα, να ντύνομαι τις απόκριες Μπαρμπα-Γιώργος. Από παιδί άρχισα να ζωγραφίζω τις δικές μου φιγούρες, όπως αυτή του Πασά ή του Εβραίου και του Μορφονιού. Μέλος μιας τρίτεκνης οικογένειας, είχα την τύχη ως παιδί να μπορώ να εναλλάσσομαι με τα αδέλφια μου στο ρόλο του καραγκιόζοπαίχτη αλλά και του θεατή-παρατηρητή. Με παράλληλα αλλά και κοινά πολλές φορές βήματα, συνεχίστηκε το ταξίδι των τριών κολλητηριών, των τριών αδελφών, στα μονοπάτια της τέχνης αυτής, που όπως φάνηκε είχε κερδίσει ένα κομμάτι της καρδιάς μας από μικρή ηλικία. Ο “μπιρικόγκος” Σταύρος σχεδιάζει και κατασκευάζει φιγούρες και σκηνικά, έργα λαϊκής τέχνης δηλαδή, διαμορφωμένα όμως με τη δική του σύγχρονη και ιδιαίτερη πινελιά που τα κάνει να ξεχωρίζουν. Ο “κοπρίτης” Θοδωρής πραγματοποιεί παραστάσεις και εργαστήρια σε Κύπρο και Λονδίνο. Κι εγώ, ο “κολλητήρης” Μπάμπης δίνω παραστάσεις, σχεδιάζω, οργανώνω και εμψυχώνω εργαστήρια κατασκευής φιγούρας θεάτρου σκιών.

Μπάμπης Κωστιδάκης

και να κοινωνήσουν σκέψεις-εμπειρίες-συναισθήματα, προσκαλώντας παιδιά, όπως και ενήλικες σε ένα μαγικό ταξίδι. Σε ένα μαγικό παιχνίδι που είναι ένα απαραίτητο εργαλείο για το μαγικό αυτό ταξίδι τους, την ...ανεμοδούρα τους.

(Πληροφορίες: anemodoura.gr και www.facebook.com/anemodoura/)

...η “Ανεμοδούρα” και η Κατασκήνωση

Το θεατράκι της κατασκήνωσης ήταν πάντα φιλόξενο και ζεστό για να υποδεχτεί τις παραστάσεις Καραγκιόζη της Ανεμοδούρας. Οι Κατασκήνωσεις και οι άνθρωποι τους ήταν αυτοί που με τον ιδιαίτερο και εμπνευσμένο τρόπο με τον οποίο λειτουργούν έδωσαν και ιδέες και στα μέλη της Ανεμοδούρας για ένα κόσμο χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς αλλά με αγάπη, αλληλεγγύη, χαμόγελο και ...μπόλικη τέχνη.

Ο ποιητής λαός

“Μπορούμε να κάνουμε πολλές πικρές παρατηρήσεις πάνω στην άβυσσο που μπορεί κάποτε να χωρίσει τους μορφωμένους και τους καλλιεργημένους από τη φωνή της ζωής, όταν σκεφτούμε πως για πολλούς αιώνες ο μόνος πραγματικός ποιητής που έχει το Γένος είναι ο ανώνυμος και αναλφάβητος λαός...”

Γιώργος Σεφέρης, Κωστής Παλαμάς, 1943

“...και την οχιά την πλουμιστή κορδέλα στα μαλλιά της”. Κάπως έτσι βάζει ο ανώνυμος λαϊκός ποιητής την Πεντάμορφη να στολίζεται.

Πόσο καθαρή ματιά χρειάζεται για να μπορείς να αγνοείς το φαρμάκι του ερπετού και να βλέπεις την ομορφιά του. Και συνεχίζει: “βάνει τον ήλιο πρόσωπο, το σύγνεφο μαγνάδη”. Επειδή ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος για να έχει τη φύση και τα στοιχεία της συντρόφους και βιοθούς. Συμπρεύεται μαζί τους δεν τα αντιμάχεται. Ξέρει, με τη σοφία αιώνων, πολύ πριν το αποδείξει η επιστήμη, ότι και αυτός είναι φτιαγμένος από τα ίδια στοιχεία που αποτελούν το σύμπαν.

Το περιβάλλον του δημοτικού τραγουδιού είναι άχρονο. Είναι ίδιο με το σύμπαν των παραδοσιακών παραμυθιών. Μιλά για μια κοινωνία που -στην Ελλάδα τουλάχιστον- εξακολουθούσε να υπάρχει αναλλοιώτη στην ύπαιθρο μέχρι πριν από λίγες δεκαετίες.

Το παραδοσιακό τραγούδι όπως και το λαϊκό παραμύθι, συμπορεύονται.

Γεννημένα και τα δύο από ανώνυμους δημιουργούς που δεν πατούν πάνω σε λόγια βάση αλλά σε θεμέλια που φτάνουν εκατοντάδες χρόνια πριν. Ξεκινούν το ταξίδι τους στα χείλη και στις ψυχές του λαού για να φτάσουν έτσι επεξεργασμένα σε ανώτερη αισθητική και πολλές φορές σε μια αφαιρετικότητα που όχι μόνο δεν έχει τίποτα να ζηλέψει αλλά αντίθετα, διδάσκει τις λόγιες δημιουργίες.

Τα Ομηρικά έπη, ο “Ερωτόκριτος” του Βιτσέντζου Κορνάρου, η “Ξανθούλα” του Διονύσιου Σολωμού είναι διαχρονικά παραδείγματα της σχέσης αλληλεπίδρασης μεταξύ λόγιου και ανώνυμου ποιητή, καθώς τα σπέρματά τους βρίσκονται στη λαϊκή δημιουργία και ως ολοκληρωμένα έργα καταλήγουν και πάλι να τραγουδιούνται από τον λαό.

Δεν υπάρχει πτυχή του ανθρώπινου βίου, από τη γέννηση ως το θάνατο που να μην αποτύπωσε ποιητικά ο λαός μας.

“Κοιμήσου και παράγγειλα στην Πόλη τα χρυσά σου, στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου” νανουρίζει η καλομάνα το παιδί της δίνοντάς του παράλληλα τα πρώτα μαθήματα γεωγραφίας ενός πολιτισμού που εκτείνονταν από Ανατολή σε Δύση, από τη Βενετία στην Κωνσταντινούπολη. “Έλα, Ύπνε και πάρε το, και παν’ το στα περβόλια και γέμισε τους κόρφους του τριαντάφυλλα και ρόδα” συνεχίζει το νανούρισμα επικαλούμενη τον φτερωτό θεό Ύπνο, ιδιαίτερα όπως και στην αρχαία Ελλάδα.

Κάποτε, η αρχή του κύκλου της ζωής συμπίπτει με το τέλος της και το νανούρισμα γίνεται μοιρολόι με μια σπαρακτική δωρικότητα:

“Πάννε και σού παιδάκι μου, με τ’ άλλα τα παιδάκια: στον παραδείσου το πλατύ μαεύγουλ’* λουλουδάκια”.

Το είδος εκείνο των δημοτικών τραγουδιών όπου το ποιητικό αισθητήριο του λαού φθάνει σε ύψιστα επίπεδα είναι οι Παραλογές και τα Ακριτικά. Υπάρχουν σκηνές-μοτίβα επαναλαμβανόμενα στις αρχαίες τραγωδίες και στα παραδοσιακά τραγούδια (δοκιμασίες, αναγνωρίσεις, Θυέστεια δείπνα**) που καταδεικνύουν μια συνεχή και αρραγή σχέση στην ποιητική δημιουργία του λαού, ανά τους αιώνες.

Ο κολυμβητής και το δαχτυλίδι, το στοιχείο που έγινε γυναίκα, ο αγώνας μεταξύ μνηστήρων και συζύγου, η κόρη που ντύθηκε στρατιώτης, η δοκιμασία της συζυγικής πίστης αντλούν το υλικό τους από προγενέστερα έργα και μύθους που κι αυτά με τη σειρά τους απηχούν παραμυθικά μοτίβα που χάνονται στις απαρχές του προφορικού λόγου. Από τα κορυφαία, μεταξύ τους, θεωρώ το ακριτικό “Της Λιογέννητης” που σαν φόρμα και περιεχόμενο αποτελεί από μόνο του ένα συγκερασμό παραμυθιού και δημοτικής ποίησης, με κάποια αναπάντεχα θεατρικά στοιχεία.

Τέλος, υπάρχουν φορές που ο ποιητικός λόγος του λαού φτάνει σε σημείο ακόμα και να ανατρέψει τα ίδια τα στοιχεία της φύσης, συνθέτοντας ένα υπερρεαλιστικό σκηνικό, φτιάχνοντας κυριολεκτικά “νέα γη και ουρανό”. Κινησιούργος αυτία είναι φυσικά ο θεός έρωτας:

“Κόκκιν’ αχείλι εφίλησα κι έβαψε το δικό μου, / και στο μαντίλι το ‘συρά κι έβαψε το μαντίλι, / και στο ποτάμι το ‘πλυνα κι έβαψε το ποτάμι, / κι έβαψε η άκρη του γιαλού κι η μέση του πελάγου. / Κατέβη ο αϊτός να πιει νερό κι έβαψε τα φτερά του, / κι έβαψε ο ήλιος ο μισός και το φεγγάρι ακέριο.”

Μαργαρίτα Νικολοπούλου
Νηπιαγωγός

* μαεύγουλ’ = μαζεύοντας

** Θυέστεια δείπνα: Γεύματα κατά τα οποία ο πατέρας, χωρίς να το γνωρίζει, καλείται να φάει τις σάρκες του παιδιού του

Τεχνητή Νοημοσύνη το τέλος της εποχής του Ανθρώπου;

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται ιστορικά ως η αρχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης. Η πρώτη βιομηχανική επανάσταση ταυτίζεται με τη χρήση του ατμού για τη λειτουργία των μηχανών και το ξεκίνημά της τοποθετείται κάπου στο τέλος του 18ου αιώνα. Η δεύτερη βιομηχανική επανάσταση δρομολογήθηκε με τη χρήση του ηλεκτρισμού από τη μια, και την επιστημονικά οργανωμένη μαζική παραγωγή, από την άλλη. Η τρίτη βιομηχανική επανάσταση χτίζεται πάνω στην αυτοματοποίηση των μηχανών, τη χρήση της ηλεκτρονικής και του τρανζίστορ και την επεξεργασία της πληροφορίας που ενέχουν τα δεδομένα. Η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση είναι μετεξέλιξη της τρίτης και αποκύημα της σύγκλισης των τεχνολογιών των υπολογιστών και των επικοινωνιών (internet).

Για το θέμα αυτό έχουν πολλά γραφτεί στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο, έχουν γίνει πολλές συζητήσεις στην τηλεόραση, σε σχετικές συνεδρίες, και υπάρχει μία πληθώρα από videos στο διαδίκτυο. Η συντριπτική όμως πλειοψηφία των σχετικών τοποθετήσεων αφορά στις επιπτώσεις της νέας Τεχνολογίας στην αγορά εργασίας και τις εργασιακές σχέσεις, στην ιδιωτικότητα, στην ασφάλεια, στη λειτουργία των θεσμών και γενικότερα της ίδιας της Δημοκρατίας. Για τους κινδύνους που εγκυμονεύει, αλλά και, ταυτόχρονα, τις προκλήσεις και τις νέες ευκαιρίες που δρομο-

λογεί. Όπως, για παράδειγμα, η μείωση των ωρών εργασίας, το εγγυημένο ελάχιστο εισόδημα και τις δυνατότητες επιμήκυνσης του προσδόκιμου της ζωής, μέσα από τις εξελίξεις της ιατρικής και τις δυνατότητες αυτού που ονομάζεται “προσωποποιημένη” ιατρική.

Πολύ λιγότερα έχουν γραφτεί και συζητηθεί σχετικά με την ίδια την Τεχνολογία που θεωρείται ότι οι μηχανές που προανέφερα έχουν “νοημοσύνη”, ότι οι μηχανές αυτές θα εκτοπίσουν τον Άνθρωπο, γιατί ΘΑ γίνουν ανώτερες. Ο μύθος αυτός ευαγγελίζεται ότι σύντομα τα επιστημονικά επιτεύγματα της τεχνητής νοημοσύνης θα παράξουν “μηχανές” με υπεράνθρωπη νοημοσύνη και ότι η εποχή του Ανθρώπου τελειώνει. Με άλλα λόγια ο Άνθρωπος παρομοιάζεται σαν μία άλλη “μηχανή” και μάλιστα υποδεέστερη από αυτές που έχει ο ίδιος δημιουργήσει.

Ισχυρίζομαι ότι ο όρος τεχνητή νοημοσύνη είναι παραπλανητικός. Η νοημοσύνη που ενσωματώνουν οι υπολογιστές του σήμερα μόνο με την νοημοσύνη του ανθρώπου είδους πριν από μερικά εκατομμύρια χρόνια μπορεί να συγκριθεί, τότε που εξελικτικά το είδος μας ήταν, ακόμη, πιο κοντά στα άλλα ζώα. Οι “μηχανές” τεχνητής νοημοσύνης σήμερα δεν μπορούν να κάνουν τίποτε παραπάνω από το να “προβλέπουν” με βάση την πρότερη εμπειρία που έχουν. Όπως “προβλέπει” μία γάτα τι θα γίνει όταν δει ένα σκύλο και με βάση την πρότερη εμπειρία της φεύγει.

Στην ουσία, και στην πλειονότητά τους, οι τεχνικές μηχανικής μάθησης είναι στατιστική. Μέσα από τα δεδομένα μαθαίνουν τις στατιστικές ιδιότητες και μετά προβλέπουν. Αυτό που λέμε ότι οι μηχανές μαθαίνουν, εννοούμε ότι οι μηχανές μαθαίνουν τις στατιστικές ιδιότητες των δεδομένων, τα οποία έχει συλλέξει ο προγραμματιστής. Όταν ένας υπολογιστής προβλέπει ότι το αντικείμενο σε μία εικόνα είναι, για παράδειγμα, μία γάτα, το αντίστοιχο πρόγραμμα δεν έχει δημιουργήσει κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσής του την “έννοια” της γάτας. Απλά, βασίζεται στα στατιστικά χαρακτηριστικά που έχει “μάθει” σχετικά με τη γάτα. Για χάρη απλούστευσης, ας πούμε ότι, τέτοια χαρακτηριστικά είναι το μήκος της, το χρώμα της, η υφή του τριχώματός της, τα τέσσερα πόδια της, η ουρά της, το σχήμα της μύτης της, κ.λπ. Για να εκπαιδευτεί ένα δίκτυο απαιτεί χιλιάδες δεδομένα εκπαίδευσης, δηλαδή εικόνες με γάτες, με διαφορετικά χρώματα, σε διαφορετικές στάσεις, με διαφορετικά μεγέθη κλπ. Ένα παιδί μαθαίνει να αναγνωρίζει μία γάτα μόλις δει μία άντε δύο από αυτές. Αμέσως δημιουργεί την “έννοια” της γάτας και πάει τέλειωσε.

Αυτό όμως που συνιστά την ειδοποιό διαφορά της Ανθρώπινης νοημοσύνης από αυτής των ζώων είναι η ικανότητα σκέψης, η ικανότητα λογικών συσχετισμών και πάνω απ' όλα η ικανότητά του Ανθρώπου να ερμηνεύει και να εξηγεί. Να δημιουργεί υποθέσεις και να τις επαληθεύει.

“Ο κίνδυνος είναι να υποβιβάσουμε τη δική μας νοημοσύνη στο αλγορίθμικό/στατιστικό επίπεδο της τεχνητής νοημοσύνης και μηχανικής μάθησης και, από “υπάρξεις” δημιουργίας, να μεταλλαχθούμε σε προγραμματιζόμενα “όντα””

Η ανθρώπινη νοημοσύνη χαρακτηρίζεται, κυρίως, από την ικανότητα του νου να δημιουργεί έννοιες και ιδέες, που κωδικοποιούν γενικεύσεις και να τις χειρίζεται. Μέσα από τα εκατομμύρια χρόνια εξέλιξης, η Ανθρώπινη νοημοσύνη απέκτησε την ικανότητα να χειρίζεται αφηρημένες έννοιες/ιδέες. Αναπαραστάσεις στο νου που δεν απορρέουν άμεσα από τις αισθησιακές μας εμπειρίες. Καμιά μαθηματική “ευθεία” δεν υπάρχει στον κόσμο. Και πάνω απ’ όλα είναι η ικανότητα του νου, με τη βοήθεια της γλώσσας, να αντιλαμβάνεται τον Κόσμο γύρω του, να τον “επενδύει” με σημασίες/νοήματα και να δημιουργεί.

Η δημιουργία είναι η πεμπτουσία της Ανθρώπινης νοημοσύνης. Όχι μόνο με την έννοια της δημιουργίας έργων Τέχνης ή επιστημονικών ανακαλύψεων. Άλλα μέσα από την καθημερινότητά μας. Ο κάθε άνθρωπος αυτοδημιουργείται καθημερινά. Ο ανθρώπινος νους μαθαίνει και αποφασίζει σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Και πάνω από όλα, οι αποφάσεις του είναι βασισμένες τόσο σε ελλιπή όσο και ασαφή γνώση. Γιατί ο ανθρώπινος νους, μέσα από τα εκατομμύρια χρόνια εξέλιξης, ανέπτυξε μηχανισμούς ευφυίας/νοημοσύνης που χρησιμοποιεί όχι μόνο τη λογική του αλλά ταυτόχρονα, και μέσα από μια διαδικασία, που ακόμη δεν έχουμε επιστημονικά κατανοήσει πλήρως, το συναίσθημα και τα αισθήματά του (πέρα, βέβαια, από τα ένστικτά του). Γιατί ο Άνθρωπος δεν είναι ένας “εγκέφαλος” σε μία μπουκάλα, αλλά *ZEI* μέσα στον Κόσμο. Με άλλα λόγια, το κύριο χαρακτηριστικό της Ανθρώπινης νοημοσύνης δεν είναι η (επαγωγική) πρόβλεψη με βάση την πρότερη εμπειρία αλλά η δημιουργία, που χρησιμοποιεί την πρότερη γνώση, όχι όμως σαν μίμηση αλλά για να γενικεύσει, να νοηματοδοτήσει και να εξηγήσει.

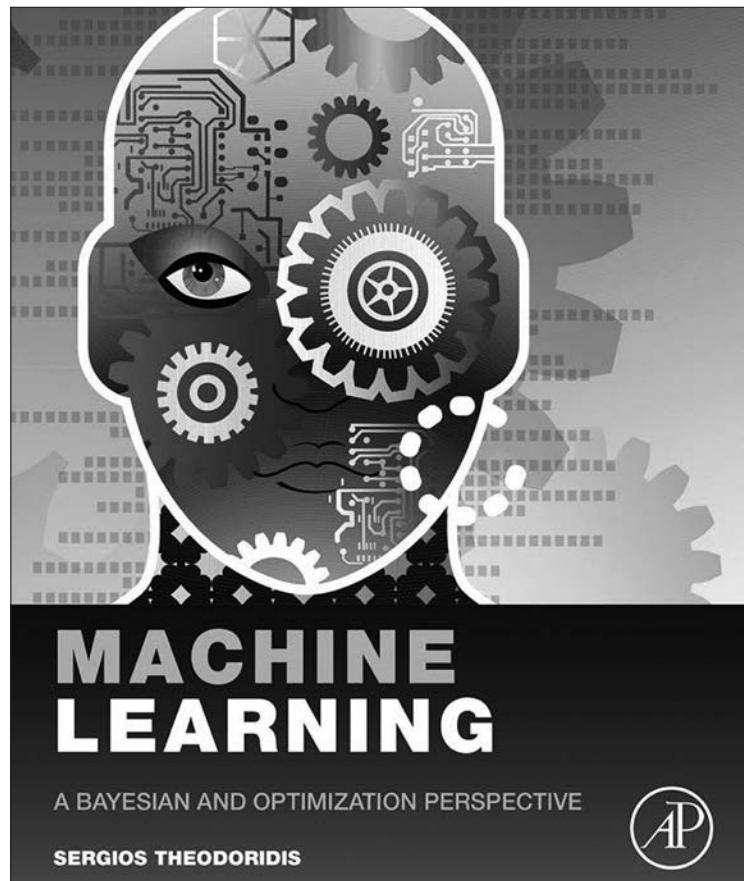
Ο Άνθρωπος χειρίζεται έννοιες και νοήματα και οι μηχανές στατιστική χωρίς κατανόηση.

Ιστορικά, η περιοχή της τεχνητής νοημοσύνης, κάπου εκεί στη δεκαετία του 1950, ξεκίνησε φιλόδοξα. Ήταν τότε που ο πρωτόπορος των υπολογιστών Turing έθεσε το ερώτημα: “Μπορούν οι μηχανές να σκεφτούν;” Τότε ήταν που άρχισαν να οραματίζονται και να κατασκευάζονται μηχανές που να μπορούν να σκέφτονται. Μηχανές βασισμένες σε συντακτικούς κανόνες και λογική επεξεργασία συμβόλων. Είναι η τάση να ερμηνευθεί ο “νους” σαν μια αλγορίθμική διαδικασία που επεξεργάζεται σύμβολα. Χαρακτηριστικά, ο Hobbes είχε πει ότι “η σκέψη (*reason*) δεν είναι τίποτε άλλο από υπολογισμός (*reckoning*).” Ο Minsky, από τους πρωτοπόρους της TN, παρομοίωσε τον εγκέφαλο με “κρεατομηχανή”.

Παρά τις αρχικές εντυπωσιακές επιτυχίες, που σημειώθηκαν τις δεκαετίες του ‘50 και ‘60, ο κλάδος αυτός της TN δεν προχώρησε. Σήκωνε τα χέρια ψηλά κάθε φορά που τα προβλήματα γινόντουσαν πιο πολύπλοκα.

Πρώτον, ακόμη και εάν η διαδικασία της σκέψης μπορούσε να τυποποιηθεί και να αναχθεί σε διαχείριση λογικών συντακτικών κανόνων στα πλαίσια μιας τυπικής γλώσσας, ο αριθμός των απαιτούμενων συνδυασμών και λογικών σχέσεων ξεφεύγει από τις δυνατότητες που έχουν οι ψηφιακοί υπολογιστές. Δεύτερον, οι έννοιες δεν μπορούν να περιγραφούν με διακριτά σύμβολα. Κάθε έννοια αποκτά τη σημασία της μέσα από τα συμφραζόμενά της. Δεν έχει κάποια αντικειμενική υπόσταση. Δεν υπάρχουν ακριβείς ορισμοί. Φιλοσοφικά, αυτό προβλημάτισε τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη και είναι γνωστό από τα χρόνια εκείνα.

Με βάση όλα όσα αναφέρω παραπάνω προσπαθώ να κάνω σαφές ότι αυτό που ονομάζουμε Ανθρώπινη νοημοσύνη, προς το παρόν, πολύ μικρή σχέση έχει με αυτό που ονομάζουμε τεχνητή νοημοσύνη και πολύ περισσότερο με τον κλάδο της TN, που σήμερα τροφοδοτεί τις εξέλιξεις, τη μηχανική μάθηση, έστω και εάν, φαινομενικά, μπορεί να μοιάζουν και να επιτελούν παρόμοιες λειτουργίες. Οι υπολογιστές είμαι μη-νοήμονα αντικείμενα. Οι υπολογιστές βασίζονται σε αλγόριθμους που βελτιστο-

ποιούν με έμφαση στα υπάρχοντα δεδομένα, δηλαδή στο “παρελθόν”. Βασίζονται σε “γεγονότα”. Ο Άνθρωπος δημιουργεί τα γεγονότα και τον εαυτό του ζώντας μέσα στον Κόσμο.

Με όλα τα παραπάνω, ίσως κάποιοι να με παρεξηγήσουν ότι προσπαθώ να υποβαθμίσω τα επιτεύγματα της Τεχνολογίας. Κάθε άλλο. Τα επιτεύγματα είναι τεράστια και αξιοθαύμαστα. Όχι μόνο από άποψη εφαρμογών αλλά και από την άποψη της επιστημονικής δημιουργίας. Αυτό που θέλησα να τονίσω είναι ότι ο κίνδυνος για τον Άνθρωπο δεν είναι ότι η νοημοσύνη των “μηχανών” θα ξεπεράσει τη δική μας. Ο κίνδυνος είναι να υποβιβάσουμε τη δική μας νοημοσύνη στο αλγορίθμικό/στατιστικό επίπεδο της τεχνητής νοημοσύνης και μηχανικής μάθησης και, από “υπάρξεις” δημιουργίας, να μεταλλαχθούμε σε προγραμματιζόμενα “όντα”. Ο κίνδυνος, δηλαδή, είναι αυτό που συμβαίνει σήμερα μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα. Εξατομικεύμαστε, αποκοινωνικούμαστε και έτσι ευκολότερα “προγραμματιζόμαστε” και χαλιναγωγούμαστε.

Είμαι απαισιόδοξος; Όχι, και αυτός είναι ο λόγος γράφω αυτές τις αράδες. Να μοιραστώ τις απόψεις μου. Αισιοδοξία δεν είναι να προφητεύω ένα μέλλον ρόδινο που να υπόσχεται ευτυχία. Αισιοδοξία σημαίνει ότι έχω κριτική στάση απέναντι σε λάθος επιλογές και πάνω απ’ όλα η αισιοδοξία μου απορρέει από την πίστη μου, τη βαθιά μου πίστη, ότι το “κακό” οφείλεται σε στρεβλή ή ελλιπή ενημέρωση. Και είμαι αισιόδοξος γιατί δεν πιστεύω σε λύσεις από μάγους και μαγικά ραβδιά και σε “έτοιμες” λύσεις που ξεθάβονται από το παρελθόν, αλλά σε κοινωνίες ανοικτές και ελεύθερες που μαθαίνουν από τα λάθη τους, συζητούν, επαναπροσδιορίζουν τους στόχους τους και δημιουργούν το μέλλον τους. Όπως ακριβώς και η λειτουργία της Ανθρώπινης νόησης.

H Istoria είναι Δημιουργική Εξέλιξη μας είπε ο Bergson.

Σέργιος Θεοδωρίδης

Ο Σέργιος Θεοδωρίδης είναι ομότιμος Καθηγητής στο Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, και Καθηγητής στην Επιστήμη Δεδομένων στο Chinese University of Hong Kong, Shenzhen.

Άγγελος Αντωνόπουλος

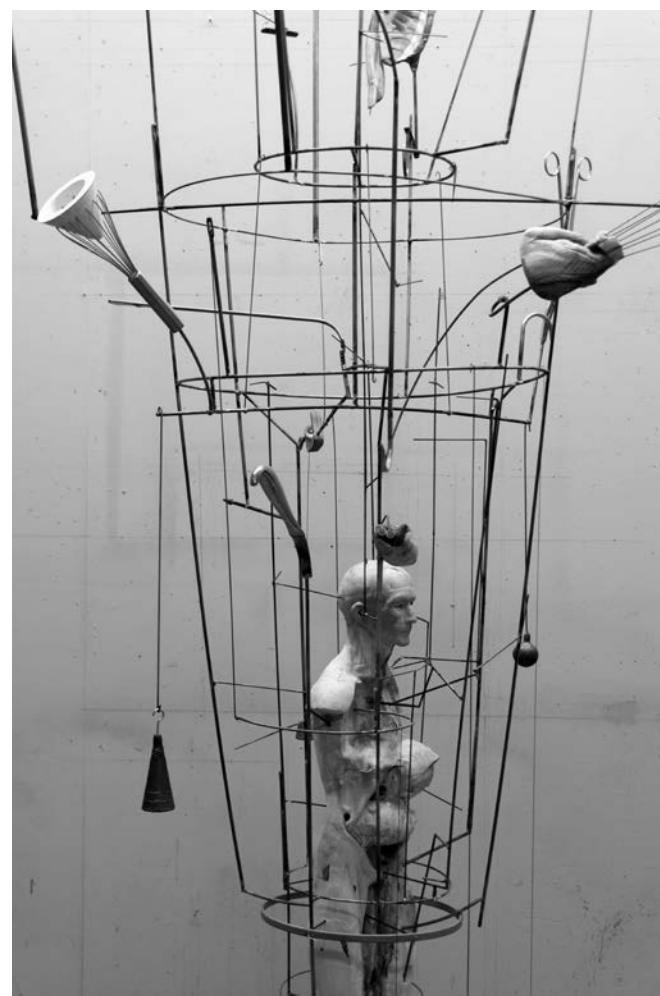
Ο Άγγελος Αντωνόπουλος, Καθηγητής και Κοσμήτορας της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, παρουσιάζει την τελευταία δουλειά του με τίτλο “Όλα τα παιχνίδια έχουν δικαίωμα να σπάνε” στην γκαλερί Enia, επί της οδού Μεσολογγίου 55 στον Πειραιά, μέχρι τέλος Δεκεμβρίου.

Πλήθος κόσμου στα εγκαίνια, στις 7 Φεβρουαρίου, εκφράστηκε διθυραμβικά για τον Άγγελο Αντωνόπουλο και την Έκθεσή του αυτή κι ανάμεσά τους κι εμείς από τις Κατασκηνώσεις. Μας ξέρει, μας υποστηρίζει και μας βοηθάει αφού πολλές φορές έχει προσφέρει έργα του στις Εκθέσεις Προσφοράς Έργων Τέχνης.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι της Εικαστικού και επιμελήτριας της Έκθεσης, Άρτεμης Ποταμιάνου.

Η έκθεση του Άγγελου Αντωνόπουλου αποτελεί ένα οπτικό αφήγημα-σχόλιο στη σχέση του ανθρώπου με την εξουσία. Μέσα από τρεις εγκαταστάσεις -πράξεις- ο καλλιτέχνης θέλει να δημιουργήσει μία βιωματική πορεία στο θεατή μέσα στα πολλαπλά πρόσωπα της εξουσίας και της κατάρρευσής της. Παλαιότερα “μεταλλαγμένα” έργα της τελευταίας δεκαετίας και καινούρια, ιδωμένα κάτω από μία συνολική οπτική, δίνουν τη δυνατότητα μιας πιο ουσιαστικής ανάγνωσης του έργου του καλλιτέχνη.

Η πρώτη πράξη, που συνθέτει τον πρόλογο, αλλά και τον επίλογο του αφηγήματος, διαδραματίζεται ήδη από την είσοδο του θεατή στο χώρο. Ο λευκός εκθεσιακός κύβος αποτελεί τον τέλειο καμβά για να φιλοξενήσει την εξίσου λευκή εγκατάσταση του Αντωνόπουλου. Η αρχική ψευδαίσθηση ηρεμίας και τάξης που επιτυγχάνεται από τα δυσδιάκριτα λόγω χρώματος αντικείμενα, αναιρείται γρήγορα με την βαθμιαία προσαρμογή του βλέμματος στο χώρο. Η εγκατάσταση αποτελείται από θραύσματα μελών σώματος από κούκλες, τεχνουργήματα, πορσελάνινα μπιμπελό, κομμάτια περίεργων κλουβιών, τραπεζών και κτηρίων που αιωρούνται, υποβαστάζονται, αλλά και διαπερνώνται από πλήθος μεταλλικών ελασμάτων. Φέρονται σαν να έχουν εξαναγκαστεί σε μια σχεδόν βίαιη διαδικασία αποδόμησης και ανασύνθεσης, ολοκληρώνοντας τη μεταφυσική υπόσταση των ετερόκλητων απεικονίσεων, εγείροντας ερωτήματα που αφορούν σε έννοιες όπως το φυσικό, το τεχνητό, το οικείο και το ξένο, η εμπειρία και η μνήμη. Η εγκατάσταση παραπέμπει σχεδόν σε ένα βάναυσο επιστημονικό πείραμα που έχει σκοπό να ερευνήσει τα επιμέρους στοιχεία και να δημιουργήσει καινούργιες κατασκευές. Λειτουργεί ως ένα Cabinet of Curiosities, ένα είδος ιδιωτικού μικρομουσείου γεμάτου με αξιοπερίεργα αντικείμενα, ένα “θέατρο μνήμης”¹ και έχει άμεση αναφορά στα “παιχνίδια” και τα βιώματα της παιδικής ηλικίας του καλλιτέχνη.

όλα τα παιχνίδια έχουν δικαίωμα να σπάνε

Antonio Porchia, "Voices"

Ο Αντωνόπουλος οργανώνει τον λευκό εκθεσιακό κύβο με ένα οπτικό σύστημα αξόνων από μολύβι στους τοίχους του δωματίου -επιλογή που έχει βάσεις στην παλαιότερη ζωγραφική πρακτική του καλλιτέχνη- οι οποίοι δραπετεύουν σταδιακά από τις δύο διαστάσεις και παίρνουν τρισδιάστατη υπόσταση πλέγματος ανάμεσα στα τεχνουργήματα. Εδώ δεν χρησιμεύουν ως ένα οπτικό σύστημα που θα δημιουργήσει μία δομή τάξης. Αντίθετα, η εγκατάσταση φαίνεται ως ένα συνολικό υβρίδιο-πειραματόζωο το οποίο η κατάχρηση της εξουσίας το έχει αφήσει ως ένα πάσχον ακρωτηριασμένο σώμα, ανάλογο ενός σύγχρονου Άγιου Σεβαστιανού.

Στον μικρόκοσμο αυτό, ο Αντωνόπουλος παίζει με την τάξη και το χάος. Μέρη της εγκατάστασης θυμίζουν σπλάχνα από υβρίδια προερχόμενα από κατασκευές, κελύφη κτηρίων και παιχνίδια. Η ονειρική σχεδόν αρχική εικόνα θυμίζει βαθμαία ένα εφιαλτικό παράδοξο τοπίο. Μέρη της εγκατάστασης γυρίζουν αργά, αλλάζοντας διαρκώς το έργο και αντιστρέφοντας το ρόλο του θεατή. Αντί να ορίζει εκείνος το σημείο και τη διαδρομή θέασης μέσα στα εκθέματα, παραμένει ακίνητος απέναντι σε ένα κινούμενο έργο. Η συνθήκη της αργής μικρής κίνησης των καρουσέλ της εγκατάστασης, τον υποβάλει σε ένα παιχνίδι αναζήτησης των θραυσμάτων που παραμένουν αναλλοίωτα και αυτών που αλλάζουν συνεχώς σε σχέση με τον χώρο και με τα άλλα εκθέματα. Η κατασκευή των σουρρεαλιστικών θραυσμάτων της εγκατάστασης, δημιουργεί μια μυστηριώδη και παράδοξη αίσθηση ανάλογη της έννοιας του ανοίκειου όπως αυτή προσδιορίστηκε στο δοκίμιο του Sigmund Freud, Uncanny². Μέσω του έργου τίθενται ερωτήματα σε σχέση με δίπολα όπως το έμψυχο με το άψυχο, η διαφορετικότητα με την κανονικότητα και τι τα ορίζει.

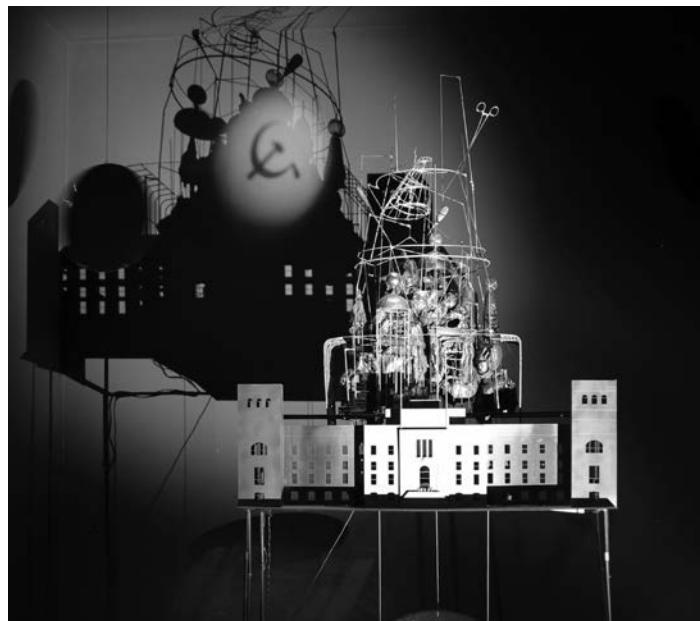
Ο θεατής συνεχίζοντας τη βιωματική του διαδρομή, καλείται να διαλέξει την πορεία που θα κινηθεί ανάμεσα σε δύο δωμάτια που συνεχίζουν την προβληματική του καλλιτέχνη για τη σχέση του ανθρώπου με την ηγεσία και την εξουσία.

Η πορεία του στο αριστερό δωμάτιο θα τον φέρει αντιμέτωπο με ένα σχεδόν μαύρο σκοτεινό χώρο. Η όρασή του πρέπει ξανά να προσαρμοστεί, για να αντικρίσει κελύφη κτηρίων που ορίζουν μορφές και συστήματα εξουσίας.

Εδώ το αρχιτεκτονικό κέλυφος της ελληνικής Βουλής συνυπάρχει με το κτήριο του γερμανικού κοινοβουλίου Ράιχσταγκ, το Κρεμλίνο και τον Λευκό Οίκο.

Η λιωμένη ελληνική Βουλή ισορροπεί με δυσκολία πάνω σε μια ημισφαιρική κατασκευή, ενώ το είδωλο της αποσύνθεσης του τελικού γλυπτού εικονίζεται περιπαιχτικά σε ένα καθρέπτη. Τα μαύρα κελύφη του Ράιχσταγκ και του Κρεμλίνου συνομιλούν και συνθέτουν μια εικόνα "σκηνικού" όπου διαδραματίζεται ένα δυσοίωνο έργο. Το μικρό σε μέγεθος κτήριο του Λευκού Οίκου δημιουργεί μια παράδοξη οπτική σε σχέση με την δύναμη των αποφάσεων που κατέχει.

Τα κτήρια της εγκατάστασης που είναι βαθιά συνυφασμένα με πολιτικά και κοινωνικά συστήματα, μεταφέρουν μια εικόνα στήψης και αλλοίωσης, δημιουργώντας ένα μνημείο αφιερωμένο στην αέναη προσπάθεια του πολίτη να επιβιώσει κόντρα στις αντιξούτητες των καιρών. Ο καλλιτέχνης διαμορφώνει ένα "no man's land" τόπο όπου συνυπάρχουν παρελθόν, παρόν και μέλλον. Οι αποφάσεις και οι χειρισμοί του παρελθόντος διαμορφώνουν το παρόν και με τη σειρά τους το μέλλον. Η δημοκρατία, η σχέση του ανθρώπου με την ηγεσία, η κατάρρευση της εξουσίας, των θεσμών και των αξιών είναι μερικά μόνο από τα ζητούμενα που θέτει ο καλλιτέχνης.

Η τρίτη πράξη του οπτικού αφηγήματος ολοκληρώνεται με τη διαδρομή του επισκέπτη στο τελευταίο δωμάτιο. Εδώ πρωταγωνιστής δεν είναι τα κτήρια, όπου λαμβάνονται οι αποφάσεις, αλλά τα πρόσωπα πίσω από αυτές. Το δωμάτιο αποτελεί ύμνο σε μια πατριαρχική κοινωνία. Το πρώτο πράγμα που αντικρίζει ο θεατής είναι τα δεκάδες αντρικά αλλοιωμένα πορτρέτα σιθησμένα με μαύρο γραφίτη. Μοναδική εξαίρεση αποτελούν τα μάτια των παλιών φωτογραφιών που δείχνουν να τον ακολουθούν παντού καθώς και των λευκών γιακάδων των κοστουμιών τους που τονίζουν τον προσδιορισμό του φύλου τους. Θυμίζουν παλιές φωτογραφίες των αντρών-αρχηγών του σπιτιού που υπήρχαν σε κάθε σπίτι των προηγούμενων γενεών. Ο καλλιτέχνης με τη μη θέαση των επιμέρους χαρακτηριστικών δημιουργεί πορτρέτα-σύμβολα για κάθε άντρα που διαθέτει εξουσία και συνθέτει μια μυστηριώδη αίσθηση που μεγιστοποιείται από τον περιορισμό της χρωματικής του παλέτας στα ουδέτερα χρώματα.

Εδώ η εξουσία δεν είναι απρόσωπη. Ο Αντωνόπουλος ερευνά θέματα που αφορούν στη λειτουργία της άσκησης της εξουσίας μέσα στο κλειστό πλαίσιο των οικογενειακών σχέσεων. Μέσα στην εγκατάσταση εντάσσονται επίσης παλιές και αλλοιωμένες, με γραφίτη, φωτογραφίες γυναικών που ποζάρουν με τα νυφικά τους φορέματα. Τα πρόσωπα και το περιβάλλον είναι και εδώ σβησμένα δίνοντας όμως πρωταγωνιστικό ρόλο στο νυφικό ντύσιμο, ίσως ως μία ένδειξη αποδοχής και ένταξης στο πατριαρχικό σύστημα. Ένα αιωρούμενο κτίριο "φανερώνει", μέσα από τα μικρά παράθυρα που λειτουργούν σαν κλειδαρότρυπες, απαγορευμένες εικόνες ηδονής.

Στο τέλος της διαδρομής, ο επισκέπτης αντικρίζει ένα μεγάλο κουτί -χώρο μέσα στο χώρο- που εμπεριέχεται ένα μετέωρο "αστικό" κτήριο που καταργεί τους συμβατικούς κανόνες της βαρύτητας. Η κατασκευή του συρρεαλιστικού αιωρούμενου δυτικού τύπου σπιτιού θέτει ερωτήματα για το κοινωνικό πλαίσιο του αστικού περιβάλλοντος.

Η έκθεση στο σύνολό της αποτελεί ένα λυρικό *Cabinet of Curiosities*, ένα μικρομουσείο, ένα ταξίδι στους προβληματισμούς, τα ερωτήματα και τα έργα του καλλιτέχνη, που πραγματεύονται τη θέση και τη στάση του σύγχρονου ανθρώπου στο κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθαι στην προσπάθειά του να αναδειχθεί κυρίαρχος πρωταγωνιστής.

Αρτεμίς Ποταμιάνου
Εικαστικός-Επιμελήτρια

1. Francesaco Fiorani, reviewing Bredecamp 1995 in Renaissance Quarterly 51.1 (Spring 1998:268-270) p 268

2. Freud, *The Uncanny*, 245

26η Έκθεση Προσφοράς 'Έργων Τέχνης και Λόγου'

Από το μακρινό 1964, όταν ιδρύθηκε το Σωματείο, και κάθε δύο χρόνια, τα Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα διοργανώνουν Εκθέσεις Προσφοράς έργων Τέχνης και Λόγου.

Η 26η Έκθεση Έργων Τέχνης και Λόγου που ήταν προγραμματισμένη να γίνει το 2019, πήρε πολλές φορές αναβολή, για λόγους ανεξάρτητους από εμάς και θα πραγματοποιηθεί τελικά **από 21 έως 30 Σεπτεμβρίου 2020** στο Πολιτιστικό Κέντρο "Μελίνα" στο Θησείο με την υποστήριξη του Οργανισμού Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων.

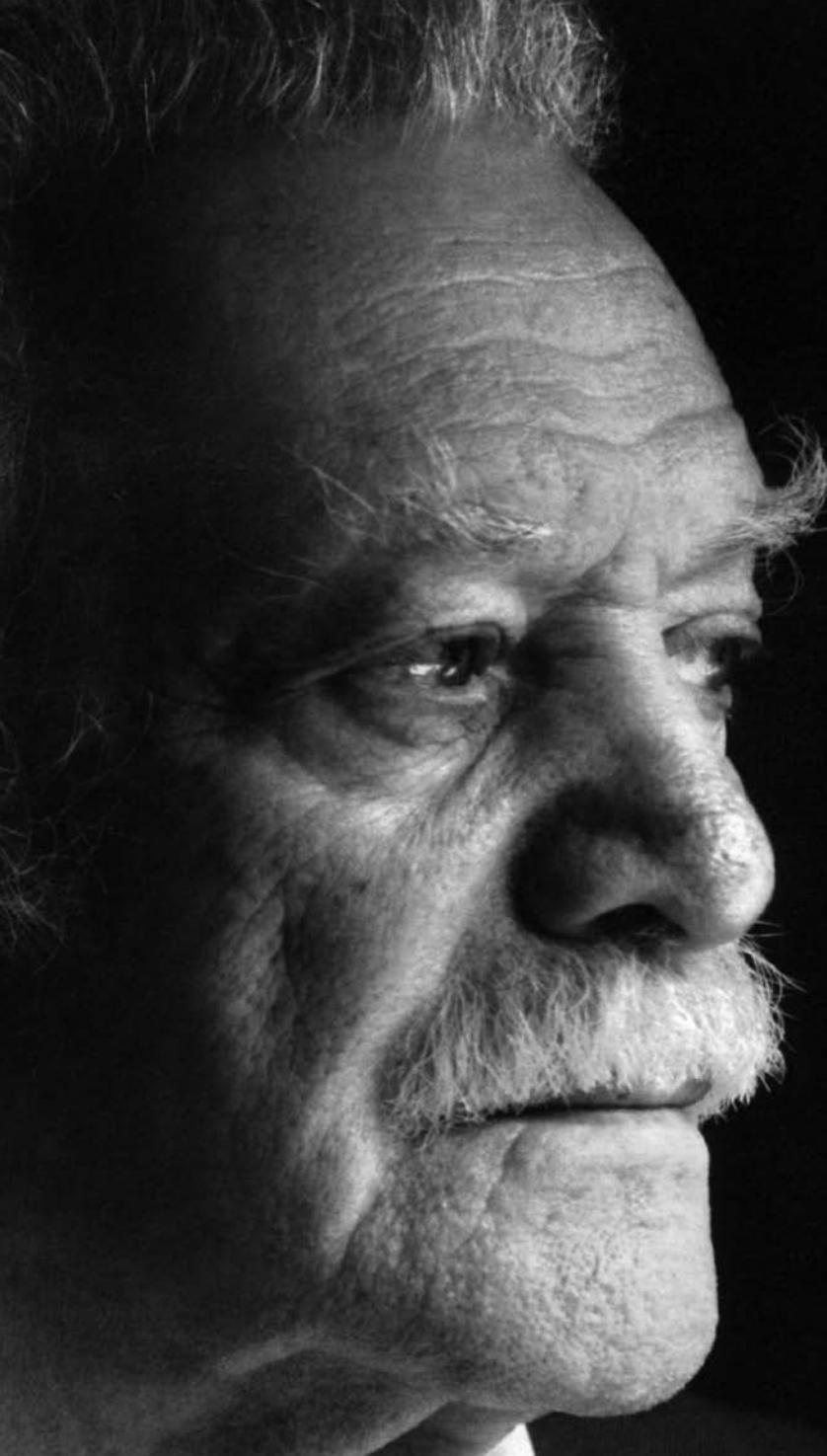
Βακιρτζής, Βαρλάμος, Θεοδωρόπουλος, Τέτσης, Μόραλης, Τσαρούχης, Χατζημιχάλη, Κομιανού είναι μερικοί από τους περισσότερους από πεντακόσιους Ζωγράφους, Χαράκτες και Γλύπτες που ανταποκρίθηκαν στο παρελθόν και τα έργα τους κόσμησαν τις Εκθέσεις μας όλα αυτά τα χρόνια.

Οι φίλοι καλλιτέχνες, συγγραφείς αλλά και οι εκδοτικοί οίκοι που θέλουν να προσφέρουν έργα ή βιβλία τους μπορούν να επικοινωνούν με το Στρατή Πυρουνάκη στο 6936945206.

Στα Γραφεία μας (Χένδεν 14) λειτουργεί μόνιμη Έκθεση με πίνακες Ζωγραφικής, Χαρακτικά και Γλυπτά.

Ελάτε απλώς να τα δείτε ή να τα αγοράσετε για σας ή για καλούς σας φίλους.

Μανώλης Γλέζος

“Η δύναμη είναι στους
Ανθρώπους”

Τιμώντας τη μνήμη του Μανώλη Γλέζου

**αναδημοσιεύουμε όσα είπε
στο ΘΡΟΙΣΜΑ τ.12, το 2009**

Ακλόνητος, ακέραιος, αγωνιστής,
ο **Μανώλης Γλέζος** δεν έχει κάτσει στιγμή
ήσυχος σε ένα κόσμο που μας θέλει φιλήσυχους.
87 ετών πλέον αλλά διαυγέστατος,
μας μιλά για το χθες, το σήμερα και για ένα
καλύτερο αύριο αρκεί να το διεκδικήσουμε.

Συνέντευξη στον Δημήτρη Αντωνίου

Επιμέλεια: Τζένη Παπαζιού

Ποια είναι η πολιτική κατάσταση σήμερα;

Οι αρχαίοι Έλληνες είχανε την πόλη που αποτελούνταν από πολίτες που ασκούσαν πολιτική και γι αυτό είχαμε πολιτισμό. Σήμερα υπάρχει μία διαστρέβλωση. Οι πόλεις αποτελούνται από πολίτες, οι οποίοι όμως δεν ασκούν πολιτική αλλά αναθέτουν την άσκηση πολιτικής σε εξ' επαγγέλματος πολιτικούς και γ' αυτό δεν υπάρχει πολιτισμός. Απόδειξη γ' αυτό, είναι ότι πήρανε οι δυτικοί, ότι κατάλαβαν απ' όλο το Πόλις, Πολίτης, Πολιτική, Πολιτισμός έκαναν πλήρη διαστρέβλωση, και μας έστειλαν την Police. Σήμερα στην Ελλάδα, η οικονομία και η έλλειψη πολιτισμού και η έλλειψη δικαιοσύνης και τα φαινόμενα παραλυσίας που υπάρχουνε, όλα είναι αποτελέσματα της διαστρέβλωσης αυτής της αλληλουχίας που υπήρχε στην αρχαία Ελλάδα. Άλλα και να μην υπήρχε στην αρχαία Ελλάδα, εμείς θα έπρεπε να το έχουμε σκεφτεί και να το κάνουμε πράξη, όλοι οι πολίτες του κόσμου. Ο πολίτης είναι έξω από την πολιτική ΤΟΥ και γ' αυτό έχουμε αυτές τις συνέπειες. Η κατάσταση σήμερα είναι μία... κατάρρευση του πολιτικού συστήματος. Η αιτία γ' αυτή την κατάρρευση είναι το ίδιο το σύ-

στημα που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τα πράγματα, όταν λείπει από τη μέση ο λαός ο ίδιος.

Είναι αδιαφορία του πολίτη αυτό;

Έχει ευθύνη ο πολίτης γιατί αδιαφορεί, έχουν ευθύνη όλα τα πολιτικά κόμματα, γιατί όλα εκμεταλλεύονται την κατάσταση επειδή τους συμφέρει να βρίσκεται ο πολίτης εκτός πολιτικής και να ασκούν μονάχα οι ίδιοι πολιτική ενώ τα κόμματα της αριστεράς δεν ξεκαθαρίζουν τι εννοούν όταν λένε “ο Λαός στην Εξουσία”. Ο λαός στην εξουσία! Και ποιος θα είναι στην κυβέρνηση; Το κόμμα, το αριστερό; Τότε δεν είναι ο λαός στην εξουσία. Μπορούμε να κατανοήσουμε ότι ήρθε η εποχή, όπου κανένας πια δεν μπορεί να αποφασίζει για τον άλλο; Όλοι μαζί θα συν-αποφασίζουμε για τις τύχες μας.

Και γιατί αδιαφορεί ο πολίτης; Φοβάται; Ή απλά δεν ενδιαφέρεται, έχει βαρεθεί, έχει εγκλωβιστεί;

Ο πολίτης με την ψευδαίσθηση που του δίνουνε ότι είναι ελεύθερος να λέει τη γνώμη του -και φυσικά είναι βασικό στοιχείο της δημοκρατίας να έχει ελευθερία άποψης, γνώμης- επαναπαύεται ότι βρίσκεται σ' ένα καθεστώς Δημοκρατίας. Το κατεστημένο έχει

την πλαστικότητα να κυριαρχεί, ανάλογα με τις συνθήκες, παντού. Δηλαδή μπορεί σε ένα μέρος να κάνει απόλυτη δικτατορία; Θα την κάνει. Μπορεί να κάνει μοναρχία; Θα την κάνει. Μπορεί να κάνει Δημοκρατία; Θα την κάνει. Μπορεί να κάνει αντιπροσωπευτική Δημοκρατία; Θα την κάνει. Το κατεστημένο φτάνει εκεί! Εκεί που θα ορθώσει το ανάστημά του και δεν θα επιτρέψει τίποτα, είναι όταν πάει να καταργηθεί το σύστημα αυτό και να περάσουμε στην άμεση Δημοκρατία. Εκεί καταλύει τα πάντα, είναι απόλυτο. Να φέρω ένα παράδειγμα. Ο Αντώνης Σαμαράκης μου ζήτησε να του γράψω ένα κείμενο στην έκδοση ενός βιβλίου που αφορούσε το άτομό του. Το δημοσίευσε, προς τιμή του, στο βιβλίο που βγήκε. Του λέω:

“Οταν σε βλέπω με τον φίλο μου Αποστόλη, να προεξάρχεσαι της Βουλής των Εφήβων ταλαντεύομαι. Από τη μια χαίρομαι για όσα λένε και μας καταλογίζουν οι έφηβοι και από την άλλη με ανατριχιάζει σύγκορμα η τρομερή σκέψη: Το κατεστημένο τα επιτρέπει όλα αυτά και τα επιδιώκει γιατί του δίνουν πιστοποιητικά δημοκρατικότητας. Το κατεστημένο μας

10-5-44

**Αχαρνη τή μητέρα
Στη φιλω, χαιρεσκους
Σήμερα πάω για έκτηεση
πέφτοντας μά τὸν Ἐλ. ΛΑΟ
Γλέζος Νίκος
Παραμυθίας 40**

Το γράμμα του αδερφού του, Νίκου στη μητέρα του, λίγο πριν την εκτέλεση του.

Γεννήθηκε το 1922 στην Απείρανθο Νάξου και στα 13 του έρχεται στην Αθήνα. Το 1940 εισάγεται στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο.

Ξημερώματα 31 Μαΐου 1940 κατεβάζει τη σβάστικα από την Ακρόπολη μαζί με τον Απόστολο Σάντα και καταδικάζονται ερήμην σε θάνατο. Συλλαμβάνονται στις 24 Μαρτίου 1941. Δραπετεύει και συλλαμβάνεται άλλες δύο φορές από τους Ιταλούς (1943) και από συνεργάτες της Κατοχής (1944).

Το 1945 γίνεται συντάκτης του Ριζοσπάστη και έπειτα αρχισυντάκτης, διευθυντής και εκδότης. Συλλαμβάνεται το 1948 για "αδικήματα Τύπου" και καταδικάζεται δύο φορές σε θάνατο (1948 και 1949).

Το 1950 οι θανατικές καταδίκες μετατρέπονται σε ισόβια και το 1951 εκλέγεται βουλευτής Αθηνών της ΕΔΑ ενώ είναι ακόμα φυλακισμένος. Αποφυλακίζεται το 1954 και γίνεται, 2 χρόνια μετά, διευθυντής στην Αυγή. Το 1958 συλλαμβάνεται και φυλακίζεται ως κατάσκοπος.

Το 1961 εκλέγεται και πάλι βουλευτής της ΕΔΑ ενώ είναι στη φυλακή. Μετά από αντιδράσεις της κοινής γνώμης αποφυλακίζεται ένα χρόνο μετά, για να επιστρέψει στη φυλακή, για τρία χρόνια, την 21 Απριλίου 1967.

Το 1974 βοηθά στην ανασυγκρότηση της ΕΔΑ ως γραμματέας. Συνεργαζόμενος με το ΠΑΣΟΚ εκλέγεται βουλευτής το 1981 (Αθήνα) και το 1985 (Β' Πειραιά) και ευρωβουλευτής το 1984.

Έγινε πρόεδρος της ΕΔΑ την περίοδο 1985-89, ενώ εξελέγη πρόεδρος της κοινότητας Απείρανθου Νάξου το 1986. Το 2002 εξελέγη νομαρχιακός σύμβουλος Αθηνών.

Έχει τιμηθεί μεταξύ άλλων με το Βραβείο της Διεθνούς Ένωσης Δημοσιογράφων (1958), το Χρυσό Μετάλλιο Ζολιό-Κιουρί του Παγκοσμίου Συμβουλίου Ειρήνης (1959), το Χρυσό Βραβείο Λένιν για την Ειρήνη (1963), τον Μεγαλόσταυρο του Φοίνικα για τις υπηρεσίες του στην Πατρίδα (1997), το Χρυσό Μετάλλιο της Τάξεως Ηθικών και Πολιτικών Επιστημών της Ακαδημίας Αθηνών μαζί με τον Απόστολο Σάντα για την αντιστασιακή του δράση (2006).

Είναι επίτιμος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Πατρών, του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών.

επιτρέπει να μιλάμε, να εκδίδουμε βιβλία, να αγωνιζόμαστε κιόλας, αλλά ως το κρίσιμο σημείο ασφαλείας για την ύπαρξη του. Το διευκολύνουμε μάλιστα με όσα γράφουμε και πράττουμε εναντίον του ως βαλβίδες εκτόνωσης και εκφόρτισης του κρίσιμου σημείου μεταλλαγής του συστήματος".

Δηλαδή το Κατεστημένο όταν βράζει το καζάνι, ανοίγει τη βαλβίδα ασφαλείας και γίνεται εκτόνωση. Η εκτόνωση είναι η Βουλή των Εφήβων. Πάνε οι νέοι και λένε, λένε, εκτονώνται και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Γίνονται οι γνώμες τους σεβαστές; Τους λένε βέβαια ότι τις ακούμε, τις διαβάζουμε, τις μελετάμε. Τι αξία έχουν ως προς το αποτέλεσμα; Σε τι συμβάλουν οι γνώμες τους; Αποφασίζουν οι νέοι σε τίποτε;

Θα μπορούσε το μοντέλο της Αμεσης Δημοκρατίας που εφαρμόσατε τότε στην Απείρανθο να εφαρμοστεί και σε μία μεγαλύτερη πόλη όπως η Αθήνα;

Όταν ήμουν βουλευτής και προσπαθούσα να πείσω τους συναδέλφους μου να βρούμε τρόπους να συμμετέχει ο λαός στα νομοσχέδια και τους μιλούσα για την Άμεση Δημοκρατία μου έλεγαν ότι είναι όνειρα θερινής νυκτός. Όταν πήγα και τα έκανα πράξη, αλλάζανε το τροπάρι και έλεγαν πως αυτό που γίνεται, γίνεται επειδή είσαι εσύ πρόεδρος. Παραιτήθηκα από πρόεδρος, για να φύγει η κατηγορία ότι είμαι εγώ πρόεδρος, και το σύστημα συνεχίστηκε. Τα τέσσερα χρόνια έκλεισαν και συνεχίστηκε για άλλα οχτώ χρόνια. Απαντώ στο πρώτο ερώτημα ότι δεν είναι όνειρο θερινής νυκτός, γίνεται πραγματικότητα. Εφευρέθηκε άλλη κατηγορία, ότι αυτό μπορεί να γίνει σε ένα μικρό μέρος και δεν μπορεί να γίνει σε ένα μεγάλο. Μπορεί να γίνει και σε μεγάλο. Για ποιο λόγο η εξουσία να βρίσκεται στο κέντρο και όχι στη βάση, στις κοινότητες δηλαδή; Δεν είναι ευρέως γνωστό ότι για την πρόσληψη ενός υπαλλήλου μιας κοινότητας ή ενός Δήμου, απαιτούνται υπογραφές τεσσάρων υπουργών. Για ποιο λόγο να αποφασίζουν τέσσερις υπουργοί για όλους τους Δήμους και τις Κοινότητες της χώρας και να μη αποφασίζει η ίδια η κοινότητα; Θέλουν να προσλάβουν υπάλληλο; Να τον προσλάβουν. Εάν σ' έναν τόπο έχουν κάνει κακές προσλήψεις θα την πληρώσουν οι κάτοικοι για την κακή απόφαση που πήραν. Αν όμως κάνει ένα κακό ο υπουργός την πληρώνει όλη η Ελλάδα. Άρα χρειάζομαστε μεταφορά της εξουσίας από το κέντρο, που κακώς την κρατάει, εκεί που είναι αριμόδιοι.

Μπορεί όμως να πάρει τέτοιες αποφάσεις μόνος του ο πολίτης;

Πιστί δε μπορεί; Λες να μην ξέρει ο πολίτης; Ο πολίτης τα ξέρει όλα. Το μόνο που δεν έχει κατανοήσει είναι ότι έχει δύναμη. Υπάρχει μία πολύ σκληρή παροιμία στο χωριό μου και τη λέω και παρεξηγούνται που δείχνει όλο το πρόβλημα. "Αλίμονο στον άνθρωπο, άμια το βόδι καταλάβει τη δύναμη του". Και επειδή το βόδι ποτέ δεν πρόκειται να καταλάβει τη δύναμη του, ένα κοριτσάκι μπορεί με μία κορδελίτσα να σέρνει ένα βόδι. Ως πότε οι άνθρωποι θα

είναι βόδια; Η δύναμη είναι στους ανθρώπους. Να πιστέψουν οι ίδιοι οι άνθρωποι ότι πρέπει να επέμβουν. Εδώ να πάμε τώρα στην πράξη. Η ίδια η ζωή, στο τομέα των κοινωνικό, έχει καταργήσει τους αρχηγούς. Σε ποια οικογένεια διασώζεται ο πάτερ φαμίλιας και η μάτερ φαμίλιας; Σε ελάχιστες. Μπορεί τώρα να αποφασίσει μία οικογένεια τίθα κάνει χωρίς να ληφθεί υπόψη η γνώμη και του μικρού παιδιού που μπορεί να αρθρώσει λόγο; Συναποφασίζει και το παιδί. Πριν από είκοσι χρόνια το ίδιο φαινόμενο του αρχηγού υπήρχε και στις παρέες. Τώρα δεν υπάρχει. **Πιστεύετε ότι ο Εθελοντισμός αποτελεί διέξοδο για τον πολίτη; Βλέπει δηλαδή ότι δεν μπορεί να κάνει κάτι σε πολιτικό επίπεδο οπότε προσπαθεί ο ίδιος μέσω δικής του προσφοράς και έργου να αλλάξει κάτι σε κοινωνικό επίπεδο;**

Γ' αυτό το κράτος τον αφήνει ελεύθερο. Είναι αυτό που σου έλεγα προηγουμένως. Ο εθελοντισμός είναι μια εκτόνωση του πολίτη. Δεν την καταδικάζω, αλλά είναι μία διέξοδος του για να δείξει τη δραστηριότητά του. Το σωστό όμως είναι να υποχρεώσει το κράτος να αφήσει τη δυνατότητα στα θεσμικά όργανα να ασκήσουν αυτή την πολιτική. Εσείς για παράδειγμα κάνετε Κατασκηνώσεις. Πιστί αυτή την κατασκηνώση να μην την κάνει ο Δήμος ή η Κοινότητα και να την αφήνει να την κάνουν εθελοντές; Πόσα μπορείς να ικανοποιήσεις; Δεν καταδικάζω την ενέργειά σας αλλά εγώ θέλω οι ενέργειες του πολίτη να στραφούν στην διεκδίκηση των δικαιωμάτων του. Να απελευθερωθούν από τα δεσμά του Κατεστημένου, να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση και να ενεργούν ως πολίτες.

Ο εθελοντισμός είναι απόδειξη ότι οι πολίτες μπορούν να πετύχουν μεγάλους στόχους και να ξεπερνούν τον εαυτό τους -εγώ τους συγχαίρω αυτούς τους ανθρώπους που ανήκουν σε τέτοιες ομάδες, γιατί κάνουν μία υπέρβαση φοβερή. Θα μπορούσαν αυτόν το χρόνο τους να τον χρησιμοποιούν για δικό τους όφελος, τον προσφέρονταν όμως στο κοινωνικό σύνολο. Εγώ θα ήθελα η δραστηριότητά τους να αναλώνεται στο να πείσουν όλους τους πολίτες ότι πρέπει να αλλάξει άρδην η κατάσταση του Κατεστημένου, να καταργήθει το σύστημα που υπάρχει και να πάρουν στα χέρια τους την εξουσία που τους ανήκει και που την παραχωρούν κάθε τέσσερα χρόνια στους εξ' επαγγέλματος πολιτικούς για να μπορούμε να έχουμε πολιτισμό και να μην έχουμε POLICE.

Εσείς δεν έχετε κάτσει ήσυχος όλα αυτά τα χρόνια. Έχετε διαχθεί, συλληφθεί, έχετε καταδικαστεί ακόμα και σε θάνατο, 2 φορές μάλιστα. Ο φόβος και η απογοήτευση δεν υπήρχαν; Πώς δεν σας καθηλώσανε, πως τα διαχειριστήκατε;

Δεν ξέρω αν ήτανε παραδόσεις από το χωριό μου, μπορεί, από την οικογένειά μου, μπορεί, το πνεύμα της εποχής, μπορεί, όλα αυτά συνήργασαν ώστε από την αρχή να προσφέρω τον εαυτό μου θυσία στο σύνολο. Είχα έναν αδερφό τρία χρόνια μικρότερο από μένα. 19 χρονών τον εκτέλεσαν οι

“Είμαι εναντίον των αρχηγών, εναντίον των ηρώων.”

Ο αδερφός του Νίκος, η μάνα του Ανδρομάχη, ο Μανώλης και τα δύο μικρά του αδέρφια Γιώργος και Μπούμπα

Ναζί. Αυτό εδώ ήταν το γράμμα του.

“Σήμερα πάω για εκτέλεση”

Δεν με πάνε. Εγώ πάω. Γιατί “πάω εγώ”; Θα μπορούσα να προδώσω, αλλά δεν προδίδω και για αυτό εγώ πάω για εκτέλεση. Και γιατί πάω;

“Πέφτοντας για τον Ελ. ΛΑΟ”

Θυσιάζοντας δηλαδή τον εαυτό μου για τον Ελληνικό Λαό. Και κοίταξε πώς γράφει τον ελληνικό λαό. Ελ. ΛΑΟ. Δηλαδή θα μπορούσε να ήταν και για τον ισπανικό, τον κουβανέζικο, τον κινέζικο και για τον γερμανικό λαό... Περισσότερη σημασία δίνει στο ΛΑΟ. Δεν το κάνω για τον εαυτό μου. Το κάνω για τον ΛΑΟ. Σου δίνω μια εικόνα της γενιάς μας. Ένα παιδί μικρότερο από μένα τρία χρόνια, πώς σκεφτότανε και το έκανε πράξη, θυσιάστηκε.

Δεν το σκεφτήκατε δηλαδή ποτέ;

Όποιος λέει ότι δεν φοβάται είναι αναίσθητος. Όλοι φοβούνται. Το θέμα είναι να ξεπεράσεις το φόβο. Για να ξεπεράσεις το φόβο χρειάζεσαι γνώση του θέματος, άμα ξαφνικά γίνει κάτι και δεν το ξέρεις φοβάσαι, και μετά η συνειδητή διεργασία γύρω από το θέμα. Υπάρχουν καταπληκτικές ενέργειες όταν γίνονται αυτόβουλα από άτομα ή οργανώσεις και δεν παίρνουν εντολή είτε απ' το κόμμα είτε απ' την κυβέρνηση. Χαρακτηρίζονται αυθόρυμτες αλλά όταν αντιδρώ ύστερα από λογική σκέψη δεν ενεργώ αυθόρυμτα, ενεργώ συνειδητά. Φέρνω ένα φοβερό παράδειγμα. Υπάρχει ένας νέος 17 χρονών. Ο Μάθιος Μπόταρης. Ο νέος αυτός ήταν στο χωριό του, τη Βυτίνα. Συζητάγανε και λέγανε σαν νέοι ότι αν μας δίνανε εμάς όπλα, δεν θα αφήναμε τους Γερμανούς να μπούνε μέσα - η ορμητικότητα των νέων. Ξαφνικά εξαφανίζεται, πάιρνει το όπλο του πατέρα του, πάει και βρίσκει από τα νταμάρια δυναμίτιδα για να υπονομεύσει μία γέφυρα στη δημοσιά, ώστε όταν φανούν οι Γερμανοί να την τινάξει στον αέρα. Τελικά δεν κάνει τίποτα απ' όλα αυτά. Όταν εμφανίστηκε η Γερμανική φάλαγγα, η οποία μάλιστα ήταν ένα τμήμα της Μεραρχίας αρμάτων μάχης “Αδόλφος Ες Ες”, στάθηκε στη μέση του δρόμου απόπλος, σηκώνει το χέρι και λέει “Σταματήστε. Δεν

θα σκλαβώσετε την Πατρίδα μου. Αυτή τη στιγμή είμαι μόνος, αλλά πίσω μου ακολουθεί ολόκληρος ο Ελληνικός Λαός”. Ο Γερμανός διοικητής των αρμάτων μάχης σταμάτησε τη φάλαγγα και ρωτάει τον διερμηνέα, τι λέει αυτό το παιδί. Ο διερμηνέας του εξηγεί και τραβάει το αυτόματο και τον εκτελεί. Δε σταματάει σε αυτό το σημείο μονάχα, δίνει εντολή στους στρατιώτες του και παίρνουν ένα βράχο και συνθλίβουν το κεφάλι του παιδιού. Έπρεπε να συντριβούν τα κεφάλια που έχουν τέτοιες ιδέες γιατί ο Γερμανός φασίστας κατάλαβε όλο το μήνυμα του νέου. Όλοι λένε ότι ήταν αυθόρυμη ενέργεια. Ποια αυθόρυμη ενέργεια; Εδώ υπήρχε ολόκληρη διεργασία στο παιδί. Να τους χτυπήσει, να τους ανατινάξει και τελικά αποφασίζει να μην το κάνει. Για να κάνουμε μία απόπειρα ανάλυσης. Αν πήγαινε και σκότωνε ένα Γερμανό τι θα κέρδιζε; Σκέφτηκε να στείλει ένα μήνυμα. “Σταματήστε. Δεν θα σκλαβώσετε την Πατρίδα μου με τα όπλα σας. Μπορείτε να σκλαβώσετε τυπικά, στρατιωτικά, διοικητικά, οργανωτικά την Πατρίδα μου, τις ψυχές μας δεν θα τις σκλαβώσετε. Σταματήστε”. Είχε τη διαύγεια να πει “Αυτή τη στιγμή είμαι μόνος αλλά εκφράζω όλο τον ελληνικό λαό”. Μήνυμα στους Γερμανούς και μήνυμα στους Έλληνες. “Είμαι μόνος αλλά πίσω μου είστε εσείς και πρέπει να με ακολουθήσετε”. Είναι αυθόρυμη αυτή η ενέργεια ή δείχνει μία συνειδητή διεργασία πρώτου μεγέθους; Γ' αυτή την πράξη, που έγινε 2 Μαΐου 1941, πριν ακόμα ολοκληρωθεί η κατάληψη της Πελοποννήσου, δεν είχε δώσει εντολή κανένα κόμμα και καμία κυβέρνηση. Την είχανε την ιστορία στα κρυφά. Το βιβλίο μου την έβγαλε στη φόρα.

Είναι λοιπόν η υπέρβαση του φόβου μέχρι του σημείου της συνειδητότητας εκείνης της συλλογικής, ώστε να προσφέρεις τον εαυτό σου θυσία στο σύνολο. Είναι η γενιά η δική μας εκείνης της εποχής. Θα ξαναπαρουσιαστεί. Εμάς που μας κατηγορούσαν ότι είμαστε η γενιά του Μεταξά, κάναμε αυτά τα θαύματα. Γιατί η γενιά της Δημοκρατίας να μην κάνει μεγαλύτερα;

Έμεινε τίποτα τελικά απ' όλα αυτά;

Πώς δεν έμεινε; Τίποτα δεν πάει χαμένο. Κατάργησαν την Άμεση Δημοκρατία στην Απείρανθο της Νάξου και όμως όλοι οι κοινωνιολόγοι και οι πολίτες πάνε στο χωριό και ρωτάνε πώς γινότανε η άμεση δημοκρατία. Υπάρχουν ευεπίφορα μηνύματα που μας φέρνει η ίδια η αντίδραση του Λαού. Η αντίδραση για την Κούνεβα, τον Ελαιώνα, το πάρκο της Κύπρου, το Γουδί... Έχουμε μια σειρά αντιδράσεων σε όλη την Ελλάδα. **Και πιστεύω ότι εάν τα κόμματα της Αριστεράς ξεκαθαρίσουν** ένα μόνο σημείο απέναντι στο Λαό, ποιος θα είναι ο κυβερνήτης όταν λένε η Εξουσία στο Λαό, θα ανοίξει ο δρόμος για να έρθει όντως στην εξουσία ο Λαός και κανένα κόμμα. Αυτός είναι ο στόχος και γι' αυτό παλεύουμε. Δεν παραιτούμαι από αυτό σε καμιά περίπτωση. Εγώ δεν θέλω να οδηγούν τα κόμματα, ούτε να καθοδηγούν τον λαό. Θέλω να τον βοηθούν. Η ποιοτική διαφορά είναι τεράστια. Είμαι εναντίον των αρχηγών, εναντίον των ηρώων. Σε πάρα πολλά σχολεία που πηγαίνω με αποκαλούν ήρωα. Τους λέω μη λέτε ήρωας. Όταν λέτε κάποιον ήρωα πρώτον θα καβαλήσει το καλάμι, στις περισσότερες περιπτώσεις, και δεύτερον, ακόμα χειρότερο, στις δύσκολες στιγμές θα περιμένετε από αυτόν να κάνει αυτό που πρέπει να κάνετε εσείς όλοι. Το σύστημα θέλει τους ήρωες και έχει φτάσει στη διαστρέβλωση να κάνει επιλογή των ηρώων, για να βγαίνει ο αρχηγός μπροστά πάντα.

Τον παπα-Πάργη τον γνωρίζατε;

Βεβαίως. Είχαμε γνωριστεί προσωπικά και κάναμε κοινούς αγώνες για πολλά θέματα, μετά τη χούντα. Θυμάμαι, ερχόταν τακτικά στο βιβλιοπωλείο μου. Είχα κληθεί και είχα μιλήσει μάλιστα σε συγκεντρώσεις που είχε κάνει στην Ελευσίνα, τότε που είχε έρθει ο Αμερικανικός Στόλος. Τον εκτιμούσα ιδιαίτερα, γιατί ήταν ένας πραγματικός παπάς, δηλαδή κοινωνικός λειτουργός.

Δεν το ξεπερνάς, το καταλαβαίνεις

Με αφορμή το Τζότζο του Taika Waititi

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος είναι ένα θέμα που δεν σταματάει να παράγει ταινίες, μία ιστορική περίοδος που δε θα έπρεπε να ξεχνάμε ειδικά σε περιόδους ιδεολογικού χάους όπως σήμερα. Σε μία εποχή όπου ο ρατσισμός, ο αντισημιτισμός και ο εθνικισμός εμφανίζονται στο δημόσιο λόγο με μία τρομακτική ελαφρότητα, ίσως χρειάζεται ένας κινηματογράφος που μας επιστρέφει σε μία εποχή όπου οι παραπάνω “-ισμοί” έχουν καταγραφεί ως η πηγή του κακού. Στην πληθώρα των ταινιών που έχουν ασχοληθεί με το θέμα, υπάρχουν αυτές που δεν παρουσιάζουν τις μάχες, δεν παρουσιάζουν ένα διαρκές δράμα, δεν προβάλλουν ήρωες, ούτε προσπαθούν να διδάξουν. Κάποιες καταφέρνουν να σε κάνουν να γελάσεις.

Στα τελευταία 20 χρόνια, ο Roberto Benini κατέφερε σε μεγάλο βαθμό να το κάνει στο *H ζωή είναι ωραία*, το ίδιο και ο Jan Hrebejk στο *Παιχνίδια Διχασμού και Εγκυμοσύνης*, ενώ ο Quentin Tarantino παραχάραξε ευχάριστα την ιστορία με το *Άδωξοι Μπάσταρδη*. Σε μία αντίστοιχη γραμμή κινείται ο Taika Waititi που, μετά την επιτυχία του *Thor Ragnarok*, επιστρέφει στις αντισυμβατικές κωμωδίες που τον ανέδειξαν, και φέρνει στο προσκήνιο τη Ναζιστική Γερμανία ή μήπως απλά μας μιλάει για το σήμερα;

Στο Τζότζο, πρωταγωνιστής είναι ο δεκάχρονος Τζότζο που ενθουσιασμένος ξεκινάει να πάει στη ναζιστική κατασκήνωση και μιλάει με το φανταστικό του φίλο, ο οποίος είναι ο Αδόλφος Χίτλερ. Και ενώ η ταινία θα μπορούσε να αποτελέσει άλλη μία παρωδία των Ναζί, ο Waititi εκμεταλλεύεται το βιβλίο της Christine Leunens *Caged Skies* και παρουσιάζει μία γλυκιά κωμωδία ενηλικίωσης, η οποία σατιρίζει το σήμερα και δεν αφήνει το κωμικό στοιχείο να καλύψει τη φρίκη του φανατισμού και του πολέμου. Ο φανταστικός Αδόλφος Χίτλερ δεν είναι μία παρωδία του Χίτλερ, είναι αφελής και επιθετικός, διότι αποτελεί δημιούργημα της φαντασίας ενός δεκάχρονου. Είναι η ενσάρκωση των σκέψεων ενός παιδιού που μαθαίνει να μισεί, να νιώθει άξιο μόνο υπηρετώντας την πατρίδα του, να φοβάται και να μισεί τους Εβραίους, ακόμη και αν δεν ξέρει με τί μοιάζουν ή πώς να τους αναγνωρίσει.

Ο κόσμος του Τζότζο ανατρέπεται όταν ανακαλύπτει ότι η κομμουνίστρια μητέρα του κρύβει στη σοφίτα μία δεκαεξάχρονη Εβραία, την Έλσα.

Η δαιμονοποίηση των Εβραίων, η άγνοια, ο φόβος και οι περιορισμοί της ελευθερίας παγιδεύουν τον Τζότζο ώστε να περνάει ώρες με την Έλσα, καθώς συνειδητοποιεί ότι, αν την καταδώσει, θέτει σε κίνδυνο και τη ζωή της μητέρας του, αλλά και του ίδιου καθώς η Έλσα μπορεί να τον σκοτώσει με τις σατανικές της δυνάμεις. Καθώς η Γερμανία αρχίζει να χάνει τον πόλεμο, να στρατολογεί δεκάχρονους και να τους στέλνει στο θάνατο, να απαγχονίζει δημοσίως τους αντιστασιακούς, ο Τζότζο λόγω ενός τραυματισμού μένει στο σπίτι, γνωρίζει καλύτερα την Έλσα και σταδιακά ο φανταστικός του φίλος χάνει τη δύναμη του.

Ο φανατισμός, η ξενοφοβία, η ημιμάθεια δίνουν το “παρών”, όχι μόνο μέσα από τις συζητήσεις των δεκάχρονων, αλλά μέσα από τους ενήλικες, οι οποίοι φοβούνται τους Εβραίους, τους ομοφυλόφιλους, τους κομμουνιστές, τους καθολικούς, τους Ρώσους. Παρά την κωμωδία και τη γλυκάδα που βγάζει η ταινία, ο Waititi δε χαρίζεται σε αυτή την κοινωνία, δεν τη δικαιολογεί και δείχνει το φανατισμό που επικρατούσε μέχρι τέλους. Δεν ελπίζει σε καμία επιφοίτηση της αλήθειας και της καλούσνης, ακριβώς το αντίθετο.

Η μητέρα του Τζότζο -η Scarlett Johansson μας υπενθυμίζει πόσο καλή θητοπούς μπορεί να είναι- ενώ κρύβει την Έλσα, αποτυγχάνει να αλλάξει τον τρόπο σκέψης του γιου της, όσο και να του μιλάει για ελευθερία και σεβασμό. Προσπαθεί να τον δικαιολογήσει “είναι καλό παιδί”, ελπίζει ότι μεγαλώνοντας “θα ξεπεράσει το ναζισμό” και αποφεύγει τις πολιτικές συζητήσεις μαζί του. Ο Τζότζο όμως δεν ανακαλύπτει το καλό μέσα του ξαφνικά, δεν είναι τα επιχειρήματα που μεταβάλλουν τον τρόπο που σκέφτεται και διαλύουν το φανατισμό του, ούτε η απελευθέρωση από τους συμμάχους. Ο Τζότζο αλλάζει γιατί συναντά και συνυπάρχει με αυτό που του έμαθαν να μισεί και να φοβάται. Η αποδόμηση δεν έρχεται γιατί μεγαλώνει και ξεπερνά το φανατισμό, αλλά γιατί γνωρίζει το άλλο, το οποίο αποκτά πρόσωπο, όνομα και σώμα. Δεκάμιση ετών πλέον, ο Τζότζο έχει ζήσει, έχει δει, έχει πάει με όσους του είπαν να φοβάται και έχει καταλάβει. Ίσως αφελές, αλλά σίγουρα ελπιδοφόρο σε μια εποχή που πρέπει να εξηγήσουμε από την αρχή, ότι ναζισμός, ρατσισμός, αντισημιτισμός και όλες οι διακρίσεις είναι “κακό πράγμα”.

Φοίβος Καλλίτσης

Θέατρο, γυναικεία υπόθεση

παρακολουθώντας το Master Class με τη Μαρία Ναυπλιώτου

Θα ήταν ίσως κουραστικό να χαρακτηριστούν ορισμένες ερμηνείες της φετινής θεατρικής περιόδου ως “μοναδικές”, “ξεχωριστές”, “ανυπέρβλητες”. Κι αυτό, όχι μόνο διότι οι παραπάνω αποτελούν τετριμμένους κι εύπεπτους χαρακτηρισμούς, αλλά κυρίως διότι δηλώνουν το αυτονόητο: την υποκριτική εκείνη η οποία εκφράζει τη δική της αλήθεια. Ερμηνείες, όπως της Μαρίας Καλλιμάνη στο “Θάνατο του Εμποράκου”, της Στεφανίας Γουλιώτη στο “Ρίτερ, Ντένε, Φος”, της Μαρίας Κίτσου στον “Μακμπέθ”, που -σημειωτέον- σώζει τα προσχήματα σε μία παράσταση επιτηδευμένα επίπεδη, δείχνουν ότι η τέχνη του ηθοποιού απαιτεί πειθαρχία, αγώνα, γνώση, θυσία ενός μέρους του εαυτού.

Ως επιστέγασμα, κορύφωση αυτών των σπουδαίων ερμηνειών θεωρώ την Κάλλας της Μαρίας Ναυπλιώτου στο “Master Class”. Η γυναίκα η οποία φλερτάρει με την έννοια του μύθου, που καθορίζει τα μουσικά δρώμενα μέχρι σήμερα, η γυναίκα η οποία μάχεται και πονά ενσαρκώνεται στο ακέραιο από την ηθοποιό. Σ’ένα κείμενο, το οποίο μάλλον είναι μέτριο, η Μαρία Ναυπλιώτου κατορθώνει να παίζει, όπως ακριβώς ο πιανίστας τις κλίμακες. Ξεκινά από το φαιδρό και καταλήγει στο ειρωνικό.

Χτυπά τη χαμηλή νότα της αφ’ υψηλού θέασης και φθάνει στην ψιλή του ξεγυμνώματος της ψυχής, του σπαραγμού, του αδιεξόδου. Άρτια υποκριτικά, ξεπερνά τη φυσική ομορφιά της και τσαλακώνεται ενώπιον μας, δίχως να χάνει τη λάμψη της. Τα δάκρυα της αληθινά ποτίζουν το σανίδι της σκηνής, ενώ οι μονόλογοί της αποκαλύπτουν ότι πίσω από μία divina, συχνά κρύβεται μία πληγωμένη γυναικεία ύπαρξη, υποχείριο ενός άξεστου συντρόφου, έρμαιο των συναισθηματικών της αδιεξόδων, των ανεκπλήρωτων ονείρων.

Εάν η παράσταση είναι εξαιρετική, αυτό οφείλεται και στη συμβολή των δύο σοπράνο και του τενόρου, οι οποίοι έχουν τον ρόλο των σπουδαστών και δίνουν μία ανάσα εφηβείας, κυρίως όμως στο τάλαντο της ηθοποιού που προσαρμόζει το κείμενο και το ταπεραμέντο της Κάλλας στα δικά της μέτρα, μεταμορφώνοντας τον εαυτό της, όχι μόνο στη μεγάλη σοπράνο, αλλά στο σύμβολο που στιγμάτισε μία ολόκληρη εποχή, στη γυναίκα η οποία έδειξε ότι η τέχνη είναι κάθαρση ψυχής, καθώς δεν συγκινεί απλώς, αλλά αποτελεί το πρότυπο ζωής, το πρότυπο θέασης των πραγμάτων.

Πέπη Βατικιώτη

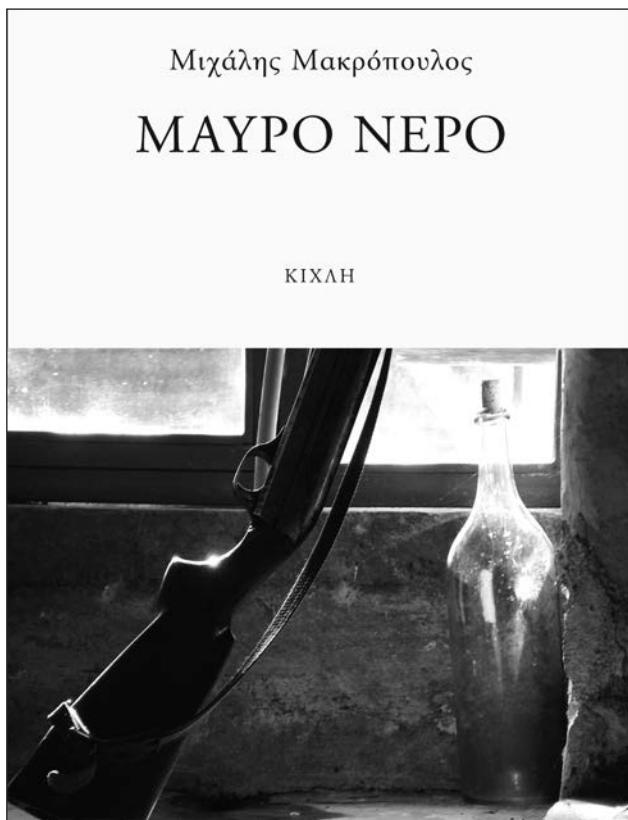
Ονειροπόροι: “Ο Θεός της Σφαγής” της Γιασμίνα Ρεζά στη Θεατρική σκηνή του Αντώνη Αντωνίου και τη ΘΡΥΑΛΛΙΔΑ

Οι Ονειροπόροι, η θεατρική ομάδα που μέλη της έχει πολλούς από τους εθελοντές μας, παρουσίασε σε 8 παραστάσεις στη Θεατρική Σκηνή του Αντώνη Αντωνίου στην Πλατεία Κολιάτσου τον Μάιο του 2019 και τον Σεπτέμβριο του 2019 στη Θρυαλλίδα, τον “Θεό της Σφαγής” της Γιασμίνα Ρεζά.

Το έργο ανέβηκε σε σκηνοθεσία Μαρίας Σπάτουλα. Έπαιξαν οι Νικόλας Καμακάρης, Δημήτρης Αντωνίου, Αθηνά Αντωνίου, Πέπη Βατικιώτη και Ιωάννα Αντζουλή. Τα σκηνικά ήταν του Φοίβου Καλλίτση, τα κοστούμια της Ιωάννας Σπάτουλα, η μουσική επιμέλεια του Δημήτρη Λιωνή και η επιμέλεια της παραγωγής του Πέτρου Καλλίτση.

Τις παραστάσεις παρακολούθησαν 400 θεατές και τα σχόλιά τους ήταν ενθουσιώδη.

ΜΑΥΡΟ ΝΕΡΟΜιχάλης Μακρόπουλος (*Εκδόσεις Κίχλη*)

Στο Μαύρο Νερό, μια νουβέλα του Μιχάλη Μακρόπουλου, παρακολουθούμε έναν πατέρα κι έναν ανάπτηρο γιο που προσπαθούν να επιζήσουν σ' ένα ερημωμένο χωριό της Ηπείρου, το Πωγώνι, όπου το νερό δεν πίνεται και τα ζώα και τα φυτά είναι δηλητηριασμένα από τις εξορύξεις υδρογονανθράκων, αφήνοντας πίσω τους σκουριασμένες αντλίες και βυτία.

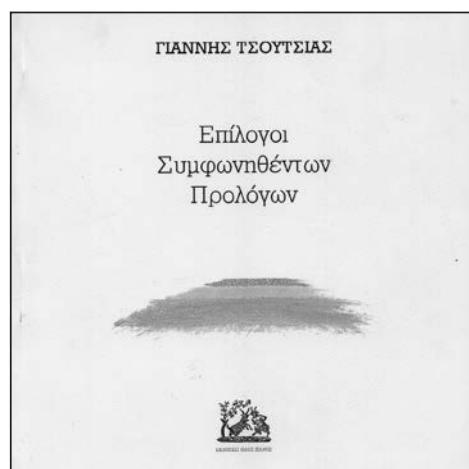
Ο πατέρας κι ο γιος μαζί με ελάχιστους άλλους κατοίκους (συνολικά 12) αρνούνται πεισματικά να μετακομίσουν από τη γη τους στις έτοιμες κατοικίες που έχει χτίσει το κράτος στα Γιάννενα. Όσο περνάει ο καιρός, ο ένας μετά τον άλλον λυγίζουν. Πολύ σύντομα ο πατέρας και ο γιος θα μείνουν μόνοι τους κόντρα σε κάθε λογική.

Ένα από τα βασικά ερωτήματα που ξεπηδούν από το βιβλίο, αφορά στην άρνηση των συγκεκριμένων χωριανών, να μετακινηθούν στα Γιάννενα. Είναι ένδειξη περηφάνιας κι αγάπης για τον τόπο τους ή αυτοκαταστροφής που υποκρύπτει την πλήρη αδυναμία προσαρμογής και αλλαγής;

Το αφήγημα διαποτίζεται επίσης από την απόλυτη και μοναδική αγάπη του πατέρα και του γιου (η μητέρα έχει πεθάνει νωρίς) η οποία αποκτά μία σπαρακτική διάσταση στο τέλος όταν μένουν μόνοι.

Στο έργο αποθέωνται η φύση ως φορέας ζωής αλλά και επαφής του ανθρώπου με τον εσώτερο εαυτό του. Ίσως με τις αναφορές του αυτές ο συγγραφέας κάνει ένα σχόλιο για το περιβάλλον που τόσο πολύ πλήττεται από τον άνθρωπο με την ευαισθησία που μόνο ένας λογοτέχνης θα μπορούσε να περιγράψει τόσο καλά. Το βιβλίο διαβάζεται γρήγορα και με ενδιαφέρον.

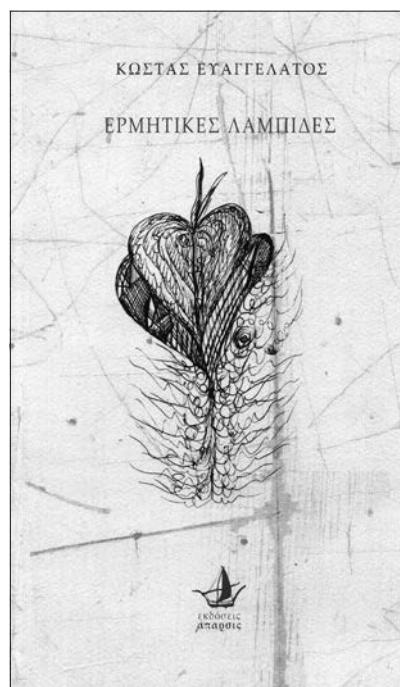
Η αίσθηση της πίκρας, της μοναχικότητας και το ζοφερό κλίμα που κυριαρχεί σε όλο το αφήγημα από τις δυσκολίες της ζωής, ανατρέπεται στο τέλος από μια μικρή νότα αισιοδοξίας, καθώς ο συγγραφέας δίνει στους ήρωές του το δικαίωμα να επιζούν έστω και προσωρινά σε ένα καλύτερο μέλλον.

ΕΠΙΛΟΓΟΙ ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΩΝ ΠΡΟΛΟΓΩΝΓιάννης Τσούτσιας (*Εκδόσεις Οδός Πανός*)

Οι "Επιλογοι Συμφωνηθέντων Προλόγων" είναι η καινούργια συλλογή ποιημάτων του Γιάννη Τσούτσια. Δημοσιεύουμε το πρώτο και το τελευταίο ποίημα αυτής της ιδιαίτερης δουλειάς.

*Πίσω απ' την ώρα
της σιωπής των ψιθύρων,
οι σκέψεις γδύνονται.
Σε κρεβάτι εικόνων πλαγιάζουν.
Με κουβέρτα ειρμών σκεπασμένες,
στον χρόνο αφήνουν
να διαλέξει τους φίλους.*

Κι απόψε
*Στης σελήνης την πόρτα,
η νύχτα απλώνεται.
Κλειδιά τ' αστέρια,
τα σώματα ανοίγουν
Παλμοί της πόλης τα φώτα,
οπλισμένα ζωή κυματίζουν.
Κι εγώ καράβι που γερνά,
κρύβομαι στα σκοτάδια...
Γράφω...*

ΕΡΜΗΤΙΚΕΣ ΛΑΜΠΙΔΕΣΚώστας Ευαγγελάτος (*Εκδόσεις Άπαρσις*)

Οι "Ερμητικές Λαμπίδες" είναι μια εξαιρετική ποιητική συλλογή του φίλου μας ζωγράφου, εικαστικού περφόρμερ και ποιητή Κώστα Ευαγγελάτου, ο οποίος υποστηρίζει θερμά το έργο μας εδώ και πολλά χρόνια.

Ο Κώστας Ευαγγελάτος, που γράφει ποίηση από το 1973, έχει εκδόσει βιβλία, αιθητικά δοκίμια και ποιήματα σε επτά εκδόσεις, λιθογραφικά έργα κλπ. Φέτος πραγματοποιήσε με επιτυχία στο Polis Art Cafe την έκθεση "ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΤΟΞΕΥΣΕΙΣ".

Raw Assault Magoofana Chain Gang

“Κοίτα πώς γίνεται όταν ευθύνεται η ρίμα και όχι το χρήμα”, μιας τραγουδάει ο Raw Assault στο ομώνυμο album των Magoofana Chain Gang που κυκλοφόρησε το 2017.

“Ζωγραφίζει λέξεις” αφήνοντας το στίγμα του σε αυτό το κόσμο με δέκα κομμάτια πειραγμένο Hip Hop. Με ραπάρισμα πάνω σε λούπες αλλά και σε ορχηστρικά μέρη, με αναφορές στα παλιά, δημιουργεί “ασπίδα στους καιρούς” και “παραλήρημα σε funky ρυθμούς”.

Αυτοσυντήνονται, δε μασάνε τα λόγια τους και παίρνουν ξεκάθαρη θέση: “Τα φράγκα σου κάνε επενδύσεις, τα φράγκα μου κάνω αναμνήσεις” και αναφωτιούνται “Τι νόημα έχει η μάχη όταν δεν γίνεται συνειδητά;”.

“Το μικρόφωνό τους είναι μηχανή” “Σαν του Woody Garthy την αλήτικη κιθάρα” και το χρησιμοποιούν για να κάνουν γρήγορο και ποιοτικότατο Hip Hop με “αθάνατη κουλτούρα σε εποχές κανιβαλισμού”.

Ευχάριστη συμμετοχή στο τραγούδι “Έχω το Δρόμο” η γνώριμη φωνή και κιθάρα του Γ. Παυλίδη των Χάσμα. Το δισκάκι, καθώς και όλες τις πληροφορίες θα βρείτε ελεύθερα στο magoofanachaingang.bandcamp.com/releases

Καλή ακρόαση!

Nίκος Καλλίτσης

Αξιολόγηση ΘΑΛΗΣ II 4 αστέρια σε 4 τομείς

Δεν φοβόμαστε τις αξιολογήσεις, δεν έχουμε τίποτα κρυφό και γι' αυτό συμμετείχαμε σε μια ακόμα αξιολόγηση έπειτα από πρόσκληση του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και του HIGGS με τίτλο “ΘΑΛΗΣ II, Χαρτογράφηση και Αξιολόγηση Ελληνικών ΜΚΟ” όπου συμμετείχαν 225 ΜΚΟ. Κατά το πρώτο στάδιο αξιολόγησης, οι ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ-ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ NIATA αξιολογήθηκαν, όπως όλες, μέσα από τρία κριτήρια: αποτελεσματικότητα, οργάνωση και διαφάνεια.

Πήγαμε πολύ καλά αφού πήραμε 4 αστέρια (το ανώτερο που έβαλαν) σε κάθε ένα από τέσσερις τομείς: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΝΤΑΞΗ/ΠΡΟΝΟΙΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ/ΠΡΟΣΦΥΤΕΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Διαβάστε εδώ την τελική Έκθεση: https://kataskinosi.gr/wp-content/uploads/2019/09/teliki_ekthesi_final.8.19.pdf

Έγραψαν και είπαν για μας

Αρκετές αναφορές έγιναν τη χρονιά που πέρασε στα ΜΜΕ. Τα “συστηματικά” ΜΜΕ ελάχιστα ενδιαφέρονται για τα κοινωνικά προβλήματα, τη φτώχεια και τα δικαιώματα των παιδιών. Είναι που κι εμείς δεν το έχουμε... Παρόλα αυτά και πάλι κάτι έγινε.

Ο φίλος Νικόλας Καμακάρης στο Ραδιόφωνο του Alpha 989, η Μαρία Τσώλη στη διαδικτυακή έκδοση της εφημερίδας ΤΟ BHMA, οι συνεργάτες του ΑΘΗΝΑ 984 χάρις στην Ευπραξία Δουβλίδου, ο Θάνος Σαγιάς στην ΑΥΓΗ και ο Αντρέας Βάγιας στο ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ έκαναν αναφορές για την Έκθεση, το Χριστουγεννιάτικο Bazaar και την Κατασκήνωση.

Στο portokali radio στην εκπομπή της ΘΡΥΑΛΛΙΔΑΣ, ο Λάμπρος Φίλιος φιλοξένησε τη Χριστίνα Νικολοπούλου και το Δημήτρη Αντωνίου και μίλησαν για την Κατασκήνωση.

Το πολύ δημοφιλές portal POPAGANDA του Σταύρου Διοσκουρίδη πάντα έχει σε περίοπτη θέση τις εκδηλώσεις που διοργανώνουμε στην πόλη αλλά και στην Κατασκήνωση, ενώ η φίλη Τζένη Παπαζιού, που εκδίδει το περιοδικό SERIOUS, πάντα έχει αναφορές και το ίδιο κάνουν πολλά portal στο Διαδίκτυο όπως το Spoted by locals.

Πάντως στο διαδίκτυο εξακολουθεί να κυκλοφορεί, χωρίς την άδειά μας, η φωτογραφία μας στη Σημαία και να συνοδεύει κάθε άρθρο που αναφέρεται σε Κατασκηνώσεις άσχετες με τις δικές μας.

Ο Νίκος Καλλίτσης και άλλοι εθελοντές αφέρωσαν χρόνο για να αναβαθμίσουν το επίσημο site των Κατασκηνώσεων.

Τους ευχαριστούμε όλους θερμά.

Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης

στις Κατασκηνώσεις στον Άγιο Ανδρέα (7.3.2020)

Το Σάββατο 7 Μαρτίου το Καραβάνι ταξίδεψε μέχρι τον Άγιο Ανδρέα όπου ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης έχει οργανώσει μια δομή φιλοξενίας 70 ασυνόδευτων ανηλίκων, κυρίως από το Αφγανιστάν. Με μεγάλη συμμετοχή εθελοντών της κατασκηνώσης, περισσότεροι από 30, και μέσα σε ένα γνώριμο κατασκηνωτικό περιβάλλον, γνωριστήκαμε και παίξαμε μουσικοκινητικά παιχνίδια με τα παιδιά. Στη συνέχεια στήθηκε η θεατρική σκηνή, τα παιδιά παρακολούθησαν με πραγματικό ενδιαφέρον και προσήλωση τη βασισμένη στην παντομίμα θεατρική παράσταση “Κάτω

από το μεγάλο δένδρο είμαστε όλοι φίλοι” η οποία ανανεώθηκε με νέους ηθοποιούς στους περισσότερους ρόλους. Το ενθουσιώδες χειροκρότημα, οι αγκαλιές και τα παιχνίδια με τα παιδιά στο τέλος, ήταν η πιο δυνατή στιγμή της ημέρας. Οι άνθρωποι επικοινωνούν και η αγάπη και η αλληλεγγύη διαχέονται ακόμα και όταν δεν μιλάμε όλοι την ίδια γλώσσα και γι' αυτό, μόλις ξεπεράσουμε και τον κορονοϊό, το Καραβάνι θα συνεχίσει να προσφέρει στιγμές χαράς και παιχνιδιού στους μικρούς τους φίλους.

Αλέξανδρος Κυτίνος

Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης 5 χρόνια δράσης

Από το 2015 οι Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα, οργανώνοντας τις χειμερινές δράσεις των εθελοντών τους, ίδρυσαν, για τα παιδιά που ζουν σε κοινούς τόπους ή δομές, το “Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης”.

Το “Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης” είναι μια μετακινούμενη Μονάδα Ψυχοκοινωνικής στήριξης για παιδιά, η οποία βασίζεται στη μέθοδο της Εμψύχωσης (ANIMATION) και την ευέλικτη μεταφορά εθελοντών και εξοπλισμού σε διαφορετικές δομές όπου φιλοξενούνται παιδιά, είτε μόνιμες και οργανωμένες (Ιδρύματα-ΜΚΟ) είτε ευκαιριακές (Ξενώνες προσφύγων και μεταναστών, πλατείες, καταυλισμοί κ.λπ.) που λειτουργούν στο Λεκανοπέδιο ή σε απομακρυσμένα μέρη.

Ομάδες εθελοντών μας πλήρως εξοπλισμένες μεταβαίνουν και υλοποιούν οργανωμένα προγράμματα ψυχοκοινωνικής στήριξης σε χώρους όπου ζουν παιδιά που τα έχουν ανάγκη. Τα παιδαγωγικά/εμψυχωτικά προγράμματα καταρτίζονται με την εποπτεία και παρακολούθηση των δράσεων από ειδικούς παιδαγωγούς και εφαρμόζονται από έμπειρους εθελοντές.

Το πρόγραμμα, περιλαμβάνει δημιουργικά εργαστήρια χειροτεχνίας, μουσικοκινητικά παιχνίδια και ένα θεατρικό βασισμένο στην παντομίμα με τίτλο “Κάτω από το μεγάλο δένδρο είμαστε όλοι φίλοι.”

Το πρόγραμμα έχει ήδη παρουσιαστεί τα χρόνια αυτά, 18 φορές σε ιδρύματα όπως η Παιδόπολη Αλίμου “Άγιος Ανδρέας”, σε Κέντρα ασυνόδευτων ανηλίκων και εφήβων (Πετράλωνα, Ιλιον) σε Δημοτικά Σχολεία (870 Διαπολιτισμικό Αθηνών, Ασπρόπυργος κλπ) και σε Κέντρα φιλοξε-

νίας προσφύγων και μεταναστών (Ελαιώνας, Ελευσίνα, Άγιος Ανδρέας)...

Την παιδαγωγική ευθύνη κατέρτισης του προγράμματος έχει η Μαρία Σπάτουλα, ενώ τον συντονισμό της δράσης η Χριστίνα Νικολοπούλου.

Στις τελευταίες δράσεις συμμετείχαν οι Μαρία Ντάρδα, Νίκος Καλλίτσης, Σόνια Καραγέωφρου, Μαρία Δραγανούδη, Martina Krátká, Μαριλού Μίλλες, Άρτεμις Πατσαούρα, Συμεών Φραγκούλακης, Κέλλυ Μεγαλοοικονόμου, Βασίλης Δελής, Έλι Μίχα, Σπύρος Θωμάς, Γιάννης Λιάγκος, Αγγελος Μίλλες, Φανούρης Τσόκας, Μπάμπης Χριστάκης, Γιούρι Ντόμπη, Αλέξανδρος Κυτίνος, Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης, Στέλιος Γαβαλάς, Γιάννος Γαβαλάς, Ευαγγελία Τσιτριμπίνη, Χρύσα Μπάστα, Μαρία Μπάστα, Σοφία Ασμάνη, Γιώργος Χριστάκης, Τζαν Σενέλ, Χρύσα Σαλωμίδου, Αουρόρα Ντέμπη, Χρυσή Πυρουνάκη, Κωνσταντίνος Σκούφας, Ματούλα Θωμά, Γιάννης Χατζηλιάδης, Σοφία Πασιά, Μαρία-Χριστίνα Σοφιανοπούλου, Θεανώ Βάχλα, Fiona Salisbury, Αποστόλης Λελούδας.

9ο εθελοντικό Παζάρι Αλληλεγγύης

Το Εθελοντικό παζάρι Αλληλεγγύης έχει γίνει εδώ και χρόνια θεσμός για τους εθελοντές που το οργανώνουν, για τους φίλους και τις φίλες που συμμετέχουν και όσους ζέρουν ότι θα γίνει και προγραμματίζουν να κάνουν τα χριστουγεννιάτικα ψώνια τους εκεί. Φέτος διοργανώθηκε το 9ο στη σειρά Παζάρι πάντα στο Κλειστό Γυμναστήριο “Ιωάννης Φωκιανός”, απέναντι από το Καλλιμάρμαρο Στάδιο στην Αθήνα, στις 7 και 8 Δεκεμβρίου 2019.

Οι χρυσοχέρες της ομάδας κατασκευών ξεκίνησαν δύο μήνες πριν να ετοιμάζουν κοσμήματα και δικοσμητικά και ακολούθησαν και οι άλλες ομάδες. Την Παρασκευή το απόγευμα τα φορτηγάκια μας έκαναν συνολικά 8 δρομολόγια και μετέφεραν τις κούτες με τα πράγματα αλλά και τα τραπέζια και τον εξοπλισμό. Αργά το βράδυ, και μέχρι να έρθουν οι πίτσες που έγιναν σουβλάκια, είχαν στηθεί οι περισσότεροι από τριάντα πάγκοι γεμάτοι με κοσμήματα, διακοσμητικά είδη, παιχνίδια, κουζινικά, αξεσουάρ, φωτιστικά, μικρές ηλεκτρικές ή ηλεκτρονικές συσκευές, βιβλία, κόμικς, συλλεκτικά αντικείμενα, τσάντες, ζώνες, συσκευασμένα και τυποποιημένα τρόφιμα και πολλά άλλα.

Σάββατο και Κυριακή πίσω από κάθε πάγκο περισσότεροι από 70 εθελοντές και φίλοι έκαναν “παζάρια” με τους πολλούς επισκέπτες για να διαθέσουν τα χιλιάδες αντικείμενα που υπήρχαν. Πολλά είδη όπως διακοσμητικά, τσάντες, κοσμήματα, συσκευασμένα τρόφιμα και άλλα ήταν χειροποίητα και κατασκευάστηκαν με πολύ μεράκι και δημιουργικότητα από στελέχη και φίλους της κατασκήνωσης.

Σελιδοδείκτες προσέφερε η Μαργαρίτα Νικολοπούλου, σαπούνια και αλοιφές η Ειρήνη Νούσα και η Χριστίνα Ανδρέου, κεραμικά ο Σωτήρης Χαραλαμπίδης, κεντήματα η Κατερίνα Δημητρίου, ποτήρια ο Γιάννης Αργυρός, κουβερτούρα η NESTLE, λάδια ο Αντώνης Μπέρτσος και ο Αντρέας Βαλωτής, παιχνίδια και παζλ ο Αντρέας Αδάμης από τις Αφίσες Απόλλων, και τις εκτυπώσεις η Ειρήνη Καγιά της Quality Printing Solutions και η Atlas Digital.

Ο μπουφές ήταν συνεχώς και μέχρι τέλους ιδιαίτερα εντυπωσιακός με τα γλυκά και τις πίτες που έφερναν συνεχώς φίλες και φίλοι με εξαιρετικές επιδόσεις στη μαγειρική αλλά και τα ποτά που προσέφερε ο φίλος Στέλιος Ζαχαρίας της KTHMA MOΥΣΩΝ και ο Κώστας Διαμάντης της περιφημητικής Ταβέρνας ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ. Εξοπλισμό του μπουφέ προσέφεραν οι ATTICA TERRA FOOD & DRINKS ΑΕΒΕ και η Ντίνα Πολυχρόνη ενώ η Ι. & Σ. ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ Α.Ε.Π πρόσφερε δωροεπιταγές.

Επιτυχημένη ήταν και η ιδέα των Λαχανών με έπαθλα υποτροφίες που πρόσφεραν το ΙΕΚ ΓΝΩΣΗ και η DIVE BLUE DREAM αλλά και η ομάδα ΑΝΕΜΟΔΟΥΡΑ του Μπάμπη Κωστιδάκη με παραστάσεις Καραγκούζη.

Ξεχωριστές ήταν οι ώρες που έπαιξαν ρεμπέτικα οι Στέλιος Παπαδόπουλος και ο Νίκος Καλλιντέρης αλλά και αυτές που πρόσφερε ο Αλέκος Βαρανάκης με το ακορντεόν του.

Στην επιτυχία του παζαριού συνέβαλαν σημαντικά οι φίλοι μας στα ΜΜΕ. Με εκπομπές στο ραδιόφωνο ALPHA 989 FM ο Νικόλας Καμακάρης και ο Δημήτρης Αλφιέρης, στο Galaxy ο Χρήστος Γιακουμόπουλος, με εκτενείς αναφορές η Μαρία Τσώλη στο BHMA, ο Σταύρος Διοσκουρίδης στο POPAGANDA, ο Θάνος Σαγιάς στην ΑΥΤΗ, ο Αντρέας Βάγιας στο KOYTI ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ ο Παναγιώτης Μήλας στο CATISART αλλά και τα SPOTED BY LOCALS, 3POINT MAGAZINE POP AGENDA.

Το παζάρι είχε μεγάλη επιτυχία αφού διατέθηκαν περίπου 4.000 αντικείμενα που κατασκευάστηκαν από τους εθελοντές και δωρήθηκαν από φίλους. Οι επισκέπτες αγόρασαν δώρα για τους δικούς τους και γεύτηκαν δεκάδες κομμάτια γλυκών και αλμυρών που παρασκευάστηκαν από φίλες και εθελοντές. Έτσι με κόπο αλλά και πολύ κέφι δυο ομάδες παιδιών θα μπορούν να είναι το καλοκαίρι στην Κατασκήνωση. Αργά το βράδυ της Κυριακής όταν όλα είχαν μεταφερθεί στις αποθήκες, που μας παραχωρεί ο σκηνοθέτης Δημήτρης Μακρής, και ο χώρος παραδόθηκε καθαρός, οι εθελοντές έφαγαν το παραδοσιακό παστίτσιο της κ. Νίκης Αφεντουλίδουν και πήγαν για ξεκούραση. Και του χρόνου.

Και όπως έγραψε με την πένα που επαινεί ο Ευάγγελος Κυτίνος: Το Μπαζάρ στο Φωκιανό έγινε και τελείωσε με τις καλύτερες συνθήκες... Στη ζωή μας χαιρόμαστε με τις αλλαγές, με τις μεταμορφώσεις..Ο χώρος του γυμναστηρίου κάθε μέρα αξιοποιείται για γυμναστική, σεμινάρια, τζούντο, κλπ. Δυο μέρες το χρόνο γίνεται χώρος φιλανθρωπίας και βοηθάει τα Χαρούμενα παιδιά... Πολύ ωραίο! Θερμές ευχαριστίες στη Διοίκηση του Γυμναστηρίου Φωκιανός και ιδιαίτερα στο αγαπητό βετεράνο ποδοσφαιριστή κ. Τάκη Περσία για όλη τη βοήθειά τους... Πολλά “μπράβο” στους εθελοντές της κατασκήνωσης που ήταν πάλι τέλειοι...

μικρό οδοιπορικό

Ιούνιος, έργα και εργασίες συντήρησης

Το τριήμερο 7,8 και 9 Ιουνίου 35 εθελοντές βρέθηκαν στην Κατασκήνωση και δούλεψαν πολύ. Όλη μέρα αποψίλωση, επισκευές, συντήρηση μηχανημάτων, νέα μικρά έργα, κλαδέματα και τα βράδια εξαιρετικό φαγητό από το Chef Mitsos και καλή παρέα.

Δρομολογείται το νέο γήπεδο ποδοσφαίρου και ο Δήμαρχος Ελευσίνας Γιώργος Τσουκαλάς βοηθάει όπως πάντα.

Ιούνιος, εγγραφές παιδιών

Η Μαρία στην Αθήνα και η Αγγελική στην Ελευσίνα ακούν τα πολλά προβλήματα των παιδιών και διαπιστώνουν τις δυσκολίες που έχουν οι φορείς υποδοχής των παιδιών και οι γονείς. Τα παιδιά όμως δεν φτάνε για αυτά.

Θα φιλοξενήσουμε παιδιά από την Ελευσίνα που πηγαίνουν στη "Φιλική Φωλιά" αλλά και άλλα που οι γονείς τους ξέρουν την Κατασκήνωση. Από περιοχές της Αθήνας μας έρχονται παιδιά που πρότειναν οι "Φίλοι του Παιδιού", τα "Χωριά SOS", η "Παιδόπολη Αλιμού", ο Ξενώνας Little Pugad, το Μεγάλο Σπίτι και το Home Project.

Ιούνιος-Ιούλιος, Λαχείο και χορηγίες

Για 15 μόνο μέρες κυκλοφορεί το Λαχείο με τη διάθεση λαχνών να παραμένει σταθερή (περίπου 5.500 λαχνοί). Οι χορηγίες χρημάτων είναι μικρές αλλά οι χορηγίες τροφίμων και υλικών είναι σημαντικές. Η Κατασκήνωση θα λειτουργήσει όπως πάντα και με υψηλές προδιαγραφές σίτισης.

Ιούνιος, Έλληνες και ξένοι εθελοντές

Αρκετοί εθελοντές παρακολουθούν τα σεμινάρια και νέα πρόσωπα προστίθενται στην παρέα: Μάνος, Μαρία Δ., Σοφία Γ., Θεοφανεία, Σοφία Π., Μαρίντα, Κατερίνα, Κατρίν, Λυδία, Κατερίνα.

Συνολικά 46 Έλληνες και 12 ξένοι εθελοντές, θα βρίσκονται όλη την περίοδο μαζί με τα παιδιά, άλλοι 21 θα βοηθήσουν για λιγότερες μέρες και πολλοί προ-, μετά- και άλλες μέρες. Για πρώτη φορά γίνεται το workcamp με τους ξένους εθελοντές της Citizens in Action.

24 Ιουνίου, Οργανωτική συνάντηση

Ο Πέτρος, που θα είναι Διευθυντής, μιλάει για τα παιδιά που θα φιλοξενήσουμε, τις δυσκολίες που θα συναντήσουμε και τις υπερβάσεις που πρέπει να γίνουν. Νέοι και παλιοί αγωνιούν λίγο για τη σύνθεση των ομάδων και τους ρόλους που καθένας θα έχει αλλά κυριαρχεί η θετική διάθεση.

Με καθολική ψηφοφορία αποφασίζεται ότι οι κραυγές των ομάδων θα έχουν θέμα τα "Μπαχαρικά"!

28-30 Ιουνίου, Προκατασκηνωτική

Την Παρασκευή το πρωί, φθάνουν οι πρώτοι και αρκετοί Έλληνες και ξένοι έχουν καταφέσει μέχρι το βράδυ αλλά όχι όλοι. Σάββατο πρωί συγκροτούνται συνεργεία: Κουζίνα, τραπέζαριες, σκηνές, κρεβάτια, τουαλέτες, γήπεδα, μαγειρεμα και "Λ" για τους τελευταίους προσελθόντες κάθε μέρας.

Κάποια στιγμή ξεπερνούν τους 75 όσοι ήρθαν να βοηθήσουν στην Προκατασκηνωτική. Γίνονται και αρκετά που δεν χρειάζονται πολλά χρήματα: Βαψίματα, επισκευές σκηνών, εργασίες στη Παιδική Χαρά κ.α. Όλα γίνονται γρήγορα και πάντα υπάρχει κέφι το βράδυ.

1 Ιουλίου, τα παιδιά φθάνουν

Φτάνουν τα πούλμαν με τα 57 κορίτσια και 58 αγόρια και το φορτηγό με τα πράγματά τους. Τα παιδιά μαθαίνουν τις ομάδες τους και πηγαίνουν στις σκηνές τους, το νέο τους σπίτι, και μαθαίνουν το πρόγραμμα.

Τις επόμενες 20 ημέρες παιδιά και εθελοντές ζουν σε μια κοινωνία που δεν κάνει διακρίσεις, που δίνει την ευκαιρία στον καθένα, παιδί ή νέο, να δείξει τα ταλέντα του χωρίς να έχει να λύσει προβλήματα επιβίωσης. Γνώση, εμπειρία, αλληλοϋποστήριξη, αλληλοσεβασμός και νέες ιδέες συνδυάζονται. Με ψυχραίμια και ατομικές υπερβάσεις ξεπερνούνται ακόμα και απρόβλεπτες δυσκολίες. Κάθε χρόνο κάτι έκτακτο συμβαίνει. Φέτος πέρα από τις καθιερωμένες πια βροχές έχουμε και εκλογές! Το πρόγραμμα αναμορφώνεται και δίνει έναν αέρα διαφορετικής μέρας. Το πρώτο επισκεπτήριο γίνεται Σάββατο, μια καλή ιδέα.

τον Μάιο του 2019 φτάνει σε σας το τεύχος 22 κι από τότε πολλά έγιναν στο μικρό μας χώρο...

Ιούλιος, Επισκέψεις

Μετά τους Encardia και την Εθνική Λυρική Σκηνή έρχεται η σειρά του Ταξιάρχη Μπεληγιάννη που με τα παραμύθια του μας χαρίζει μια άλλη ψυχαγωγία.

Η ετήσια επιθεώρηση της TUV Hellas, πηγαίνει καλά και εξακολουθούν να ισχύουν οι πιστοποιήσεις ISO 9001/2015 και 22000.

Στις 17 Ιουλίου γίνεται η Γιορτή των φίλων με τη συμμετοχή 130 φίλων, ενισχυτών και παλιών εθελοντών που ενθουσιάζονται με την Έκθεση Χειροτεχνίας, τη μαγειρική του κ. Βασίλη και όσα βλέπουν στο θέατρο με τα παιδιά και τους εθελοντές.

21 Ιουλίου, τα παιδιά φεύγουν

Το κρεσέντο των τελευταίων ημερών περιλαμβάνει αγώνες στίβου και το κοινό βραδυνό τραπέζι με τους εθελοντές να φορούν λαμπτέρες στολές. Όσοι θέλουν party χορεύουν και οι άλλοι πάνε σινεμά.

Την Κυριακή όλοι φτιάχνουν κοσμήματα που θα πάρουν μαζί τους, παίζουν το Μεγάλο Παιχνίδι της Κατασκήνωσης, παρακολουθούν την τελευταία Ψυχαγωγία και ανεβαίνουν στη Σημαία για να ακούσουν και να πουν αγκαλιασμένοι "ευχαριστώ". Τα παιδιά στα πούλμαν δακρυσμένα αποχαιρετούν τη ζωή που τους αξίζει και δίνουν ραντεβού για τον χρόνου.

25 Ιουλίου, η Κατασκήνωση κλείνει

Στη μετακατασκηνωτική μένουν σχεδόν όλοι. Είμαστε πολλοί και ακόμα ορεξάτοι και το μάζεμα γίνεται γρήγορα. Μένει χρόνος για αστεία, "γάμους", μπάνιο στη θάλασσα, το μεγάλο τραπέζι και το party. Πριν κλείσουμε την πύλη ρίχνουμε μια τελευταία ματιά. Όλα είναι τακτοποιημένα και καθαρά και το καταπράσινο γήπεδο δίνει το στίγμα της χρονιάς.

Στο Θρόισμα των πεύκων της Κατασκήνωσης θα ταξιδεύει πια η ιστορία και της φετινής Κατασκήνωσης με τις τόσες όμορφες, χαρούμενες, ειρηνικές και συγκινητικές διηγήσεις παιδιών και εθελοντών που έζησαν εκεί.

Οκτώβριος, απολογισμός δράσης

Ο κύκλος της Κατασκήνωσης του 2019 έκλεισε με τον απολογισμό της που έγινε το Σάββατο 5 Οκτωβρίου. Κάποιοι ήταν εκεί από το βράδυ της Παρασκευής για να απολαύσουν περισσότερο τη φύση.

Έγινε μια όμορφη συζήτηση με τους 46 εθελοντές στην οποία αναφέρθηκαν όλα τα επιτυχημένα που έγιναν για τα παιδιά και τους εθελοντές, επισημάνθηκαν οι δυσκολίες και έγιναν πολλές ουσιαστικές προτάσεις για τις μελλοντικές κατασκηνώσεις. Και μετά φαγητό, κουβεντούλες και παιχνίδια. Ήταν πολύ ωραία!

Νοέμβριος, Γενική Συνέλευση και εκλογές

Στις 13 Νοεμβρίου 2019 έγινε η Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Σωματείου στα Γραφεία. Στη Γενική Συνέλευση παρουσιάστηκε ο απολογισμός δράσης του απερχόμενου Δ.Σ. και διαβάστηκε η Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής που εγκρίθηκαν παμψηφεί από τα μέλη του Σωματείου.

Στις εκλογές που ακολούθησαν ψήφισαν 37 από τα 47 ταμειακά εντάξει μέλη και το νέο Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα στις 18-11-2019 με Πρόεδρο τη Ρίτα Ζαμπάλου, Αντιπρόεδρο τον Νίκο Καλλίτση, Γενικό Γραμματέα τον Δημήτρη Αντωνίου, Ταμία τον Στρατή Πυρουνάκη, Ειδική Γραμματέα τη Χρυσή Πυρουνάκη, Σύμβουλο Δημοσίων Σχέσεων τη Χριστίνα Νικολοπούλου και Συμβούλους τους Αλέξανδρο Κυτίνο, Αλέξανδρο Αλεξανδρίδη και Σπύρο Θωμά.

Στην Εξελεγκτική επιτροπή εκλέχτηκαν οι Ξενοφώντας Παπαϊωάννου, Κώστιας Αλεξανδρίδης και Μάρκος Μπότσαρης.

Οι συνεδριάσεις του Δ.Σ. είναι ανοικτές στα μέλη και τους εθελοντές. Στις συνεδριάσεις αυτές συμμετέχουν οι Πέτρος Καλλίτσης, Ξενοφών Παπαϊωάννου και αρκετοί εθελοντές.

Δεκέμβριος, Χριστουγεννιάτικο Bazaar

Μια μεγάλη ομάδα εθελοντών διοργανώνει με μεγάλη επιτυχία στις 7 και 8 Δεκεμβρίου στο "Φωκιανό", στο Καλλιμάρμαρο Στάδιο, το 9ο Εθελοντικό Παζάρι αλληλεγγύης.

Ιανουάριος 2020, κοπή της πίτας

Το Σάββατο 11 Ιανουαρίου 2020 οι Κατασκηνώσεις έκοψαν την πίτα τους. Πρώτη φορά είχε τόσο χιόνι στην Κατασκήνωση και τα αυτοκίνητα έμειναν στον Αη Γιώργη. Όμως κατάφεραν και έφτασαν εκεί σχεδόν 60, φίλες και φίλοι και εθελοντές. Ήταν πανέμορφα αλλά το χιόνι και η κακοκαιρία έκαναν πολλές ζημιές στα πεύκα αφού μεγάλα κλαδιά τους έσπασαν.

Τυχεροί της χρονιάς η Χρύσα Μπάστα, ο κ.Βασίλης Παναγιωτόπουλος και ο Σταύρος Χανάς αλλά και όσοι βρέθηκαν εκεί και απόλαυσαν το τοπίο, τη φασολάδα και τα υπόλοιπα καλούδια που όλοι συνεισφεραν στο κοινό τραπέζι που ακολούθησε.

Φεβρουάριος, Συνεστίαση

Στην Αίθουσα Δεξιώσεων ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ-ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ, στην Ελευσίνα, οργανώθηκε στις 22 Φεβρουαρίου η ετήσια Συνεστίαση φίλων και στελεχών.

Μας τίμησαν με την παρουσία τους 170 φίλοι και εθελοντές. Ανάμεσά τους ο Κοσμήτορας της Καλών Τεχνών Άγγελος Αντωνόπουλος ο τ. Αντιπρύτανης του ΕΜΠ Δημήτρης Παπαντώνης και πολλοί φίλοι και υποστηρικτές από την Ελευσίνα, τον Πειραιά και την Αθήνα.

Μετά το χαρετισμό της Προέδρου Ρίτας Ζαμπάλου διοργανώθηκε, όπως πάντα, Λαχειοφόρος αγορά με πίνακες και προσφορές που έκαναν οι φίλοι Κώστας Διαμάντης, Νίκος-Δήμητρα, Χριστίνα Σαράντη και το Κτήμα Μουσών στην Ασκρη Θηβών.

Μετά άρχισαν τα τραγούδια και οι χοροί με το πολύ κεφάτο σχήμα ADALOU και τους Γεωργία Λασσάδου, Άγγελο Αγγέλου, Γιώργο Ψαθά και Νίκο Αρμάγο. Περάσαμε πάρα πολύ όμορφα και αρκετά χρήματα προστέθηκαν στο Ταμείο για να πάνε τα παιδιά Κατασκήνωση.

Φεβρουάριος-Μάιος, Κλαδέματα

Οργανώνονται πολλές εξορμήσεις για να κοπούν τα κλαδιά των δένδρων που έσπασαν από την κακοκαιρία με μπροστάρηδες τον Βασίλη και τον Πίπη!

Μάρτιος, το Καραβάνι ταξιδεύει...

...και στις 7 Μαρτίου φθάνει στον Άγιο Ανδρέα για να συναντήσει τους ασυνόδευτους ανήλικους της εκεί δομής του ΔΟΜ.

Όσο κι αν ο Κορονοϊός δυσκολεύει τις δράσεις του Καραβανίου προγραμματίζονται κι άλλες επισκέψεις.

Μάρτιος - Απρίλιος, Κορονοϊός

Κλείνουν όλα και οι εργασίες αναστέλλονται. Συνεχίζουμε να δουλεύουμε το περιοδικό και κάνουμε τηλεδιασκέψεις.

Όσα θα διαβάσετε από εδώ και κάτω θα γίνουν αλλά άγνωστο σε ποιες ημερομηνίες!

Μάιος, Έκδοση του Περιοδικού

Το ΘΡΟΪΣΜΑ 23 είναι έτοιμο, σας το στέλνουμε και περιμένουμε τις απόψεις σας.

Μάιος, Συνάντηση νέων εθελοντών

Η συνάντηση των παλιών με τους νέους εθελοντές αναβλήθηκε.

Μάιος-Ιούνιος, Σεμινάρια

Η εκπαίδευση όλων είναι απαραίτητη για να κάνει καλύτερη την Κατασκήνωση! Τα σεμινάρια για τους εθελοντές που ήταν προγραμματισμένα για τις 10,11,12 Απριλίου στην ΘΡΥΑΛΛΙΔΑ και το τριήμερο 1,2,3 Μαΐου στην Κατασκήνωση αναβλήθηκαν. Τα σεμινάρια του θα προγραμματιστούν και πάλι για τέλη Μαΐου και Ιουνίου. Όπως κάθε χρόνο γίνεται προσπάθεια να βρεθούν νέα, κυρίως αγόρια, στελέχη, αλλά και να υπάρχουν πολύ καλά προετοιμασμένα προγράμματα. Οι εθελοντές πρέπει να δηλώσουν τη διαθεσιμότητά τους για τη Κατασκήνωση μέχρι τις 31 Μαΐου 2020. Η συνεργασία με την Citizens in Action πηγαίνει καλά και θα έχουμε και πάλι ξένους εθελοντές.

Ιούνιος, Τεχνικά Έργα

Τα φέρνουμε δύσκολα με τα οικονομικά αλλά από εμάς μπορούν να γίνουν μικρά έργα και αναπλάσεις και βέβαια όλες οι εργασίες καθαρισμών και συντήρησης. Το τριήμερο 5-6-7 Ιουνίου θα είμαστε στην Κατασκήνωση για δουλειές (κόψιμο χόρτων, βαψίματα κλπ).

Ιούνιος, Λαχείο και Χορηγίες

Αρχές Ιουνίου θα κυκλοφορήσει το Λαχείο 2020. Η τιμή του 2 ευρώ και η κλήρωση θα γίνει στις 24 Ιουνίου 2020. Είναι μεγάλη ανάγκη να διαθέσουμε σε φίλους και γνωστούς λίγους ή περισσότερους λαχνούς. Παράλληλα πρέπει να γίνουν πολλές ενέργειες για την εξεύρεση χορηγιών χρημάτων, τροφίμων και υλικών.

Ιούνιος, Εγγραφές παιδιών

Από 9 έως 19 Ιουνίου 2020 θα γίνουν, στη Φωλιά αλλά και στα Γραφεία στην Αθήνα, οι εγγραφές παιδιών. Θα φιλοξενήσουμε 140 παιδιά από όλο τον κόσμο.

Ιούλιος, ο μήνας της μεγάλης δράσης

Στις 22 Ιουνίου θα γίνει η οργανωτική συνάντηση με τα στελέχη της κατασκήνωσης του 2020, ενώ η προκατασκηνωτική θα αρχίσει την Παρασκευή 3 Ιουλίου.

Τα παιδιά θα ανέβουν στις 6 Ιουλίου και θα φύγουν στις 26 Ιουλίου ενώ η κατασκήνωση θα κλείσει στις 29 Ιουλίου 2020.

Τα περισσότερα από όσα θα συμβούν τους επόμενους μήνες θα τα μαθαίνετε από το newsletter. Για τα υπόλοιπα θα πρέπει να περιμένετε μέχρι τον Απρίλη του 2021.

Τετάρτη 22 Ιουλίου 2020, στις 7.30 το απόγευμα, ελάτε στην Κατασκήνωση!

Είστε καλεσμένοι στη Γιορτή των Φίλων για να δείτε από κοντά παιδιά και νιάτα σε δράση!

έργα βελτίωσης των εγκαταστάσεων

Παιδιά και εθελοντές χαίρονται όταν βλέπουν κάτι καινούριο να προστίθεται στις εγκαταστάσεις της Κατασκήνωσης, όχι μόνο γιατί διευκολύνει τη ζωή και τις δραστηριότητές τους, αλλά γιατί διαισθάνονται πως κάποιοι φροντίζουν πάντα για κάτι ακόμα καλύτερο. Το 2018 χάρηκαν όταν είδαν την καινούρια και αναβαθμισμένη Παιδική Χαρά και το 2019 έλαμψαν τα μάτια τους μόλις τους παραδόθηκε το ολοκαίνουριο γήπεδο ποδοσφαίρου. Δεν τελειώσαμε όμως εδώ. Πολλά χρειάζονται ακόμα να γίνουν. Άλλα με μικρές δαπάνες από τους εθελοντές μας που έχουν ειδικές γνώσεις, πτυχία και διπλώματα και συμβάλλουν και με χειρωνακτικές εργασίες και άλλα που απαιτούν μεγάλες χορηγίες.

Έργα του 2019

Γήπεδο Ποδοσφαίρου

Το γήπεδο ποδοσφαίρου της Κατασκήνωσης που κατασκευάστηκε στη δεκαετία του '50 επιστρώθηκε με πλαστικό τάπητα με γραμμογράφηση και είναι πια πιο όμορφο και κυρίως περισσότερο ασφαλές για τα δεκάδες παιδιά που αθλούνται και παίζουν καθημερινά εκεί. Το κόστος όσο και ο προϋπολογισμός του.

Αυτοκίνητο μεταφοράς ανώνυμων και προσωπικού

Ένα μεταχειρισμένο Mercedes Vito του 2001 ήρθε για να πάρει τη θέση του "Γερο-Τίγρη", το VW πουλμάνακι μας, του '72, που μπορεί να θέλει συνέχεια επισκευές, αλλά τράβηξε κι εφέτος τα πολλά όρια με τα ψώνια. Το νέο μας αυτοκίνητο θα χρησιμοποιηθεί στην Κατασκήνωση, το Παζάρι και στις δράσεις του Καραβανιού Τέχνης και Αλληλεγγύης. Η δαπάνη του πολύ μικρότερη του προϋπολογισμού του.

Ο Δήμος Ελευσίνας χάρη στο προσωπικό ενδιαφέρον του τ.Δημάρχου Γιώργου Τσουκαλά που είναι πάντα στο πλευρό μας, κατασκεύασε σκαμπώ για τη Χειροτεχνία και δώρισε καινούρια παγκάκια για τους κοινόχρηστους χώρους και containers απορριμμάτων. Είμαστε βέβαιοι ότι και η νέα Δημοτική αρχή θα είναι συμπαραστάτης των προσπαθειών μας.

Έργα για το άμεσο μέλλον

Ζημιές από την κακοκαιρία του χειμώνα του 2020

Η κακοκαιρία, με πολύ χιόνι και ισχυρούς ανέμους, προκάλεσε μεγάλες ζημιές στα κλαδιά των πεύκων και των άλλων δένδρων της Κατασκήνωσης.

Πριν την απαγόρευση της κυκλοφορίας προλάβαμε να εκτελέσουμε ένα μεγάλο μέρος της δουλειάς. Στις 8 Μαρτίου μια μεγάλη ομάδα εθελοντών με μπροστάρηδες τους Βασίλη Καλογήρου και Σπύρο Ακτύπη έκοψε και μάζεψε πολλά κλαδιά και έτσι οι περιμετρικοί και εσωτερικοί δρόμοι της Κατασκήνωσης είναι πλέον καθαροί και τα δάπεδα των σκηνών ελεύθερα για τις επισκευές που απαιτούνται.

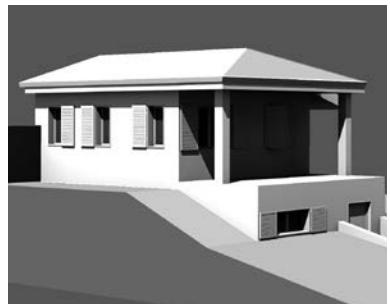

Η Εταιρεία POLYECO και ο Διευθυντής της Δημήτρης Τηγιακός διέθεσαν το κατάλληλο γερανοφόρο όχημα και πολλά από τα άχρηστα απομακρύνθηκαν από το χώρο. Τους ευχαριστούμε θερμά.

Μόλις οι συνθήκες το επιτρέψουν η εργασία θα συνεχιστεί. Προϋπολογισμός; 0€!

Επισκευές σκηνών και στέγαστρο τραπεζαρίας

Το πρόγραμμα επισκευών των σκηνών συνεχίζεται με αργούς ρυθμούς. Οι σκηνές κατασκευάστηκαν τη δεκαετία του '90 και όσο και να τις φροντίζουμε χρειάζονται επισκευές και κάποιες νέες τέντες, ενώ πρέπει να κατασκευαστεί ένα νέο στέγαστρο για την τραπεζαρία των εθελοντών όπου ο ήλιος είναι ανυπόφορος τον Ιούλιο. Τα αδιάβροχα τεντόπανα είναι πολύ ακριβά... Προϋπολογισμός; 8.000€!

Εμπλουτισμός Παιδικής Χαράς

Η Παιδική Χαρά της Κατασκήνωσης που ανακατασκευάστηκε το 2018 χρειάζεται επέκταση και εμπλουτισμό με νέα όργανα. Ελπίζουμε να έχουμε αρωγό και πάλι τον κ.Αντώνη Παπακυριάκη και τους συνεργάτες του στην εταιρεία ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ Α.Ε. και μια νέα πιστοποίηση. Προϋπολογισμός; 8.000€!

Νέο Ιατρείο και Βιβλιοθήκη

Η Νομοθεσία απαιτεί Ιατρείο και χώρο βραχείας νοσηλείας (αναρρωτήριο) ικανό να φιλοξενεί συγχρόνως τέσσερις κατασκηνώτες. Ο χώρος θα πρέπει να διαθέτει αποχωρητήριο, καταιωνηστήρια με παροχή ζεστού νερού και νιπτήρια. Εντός του χώρου θα πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη για την ασφαλή φύλαξη του ιατρικού και ιατροφαρμακευτικού εξοπλισμού στον οποίο πρόσβαση πρέπει να έχει μόνο το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό.

Στο υπόγειο του κτηρίου θα στεγαστεί η Βιβλιοθήκη με τραπέζια και καρέκλες για ανάγνωση ενώ στον περιβάλλοντα χώρο θα πρέπει να υπάρχουν αρκετές και ευρύχωρες στεγασμένες επιφάνειες για την προστασία από τον ήλιο. Η προμελέτη του έργου έχει εκπονηθεί. Προϋπολογισμός; 100.000€!

Παιδιά και εθελοντές θα ευγνωμονούν όσους θα προσφέρουν τις αντίστοιχες χορηγίες ή θα αναλάβουν την κατασκευή και προμήθειά τους.

**Περισσότερες από 11.000 μερίδες φαγητού
και 15.000 μικρογεύματα
ετοιμάστηκαν φέτος στο μαγειρείο.**

Μεγάλες Χορηγίες

Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον κ. Κωνσταντίνο Περατικό για την πολυετή ενίσχυση των προσπαθειών μας με μεγάλα ποσά αλλά και την Εταιρεία Διανομής Αερίου Αττικής που μας ενίσχυσε με το ποσό των 5.000 €. χάρη στο προσωπικό ενδιαφέρον του κ. Πιέρρου Χατζηγιάννη.

"Υιοθεσία" φιλοξενίας παιδιών

Το Κοινωφελές Ίδρυμα Ιωάννη Σ. Λάτση, χάρη και στο προσωπικό ενδιαφέρον του Δ. Αφεντούλη και των συνεργατών του "υιοθέτησε", για 12η συνεχόμενη χρονιά, τη φιλοξενία δέκα παιδιών της Κατασκήνωσης χορηγώντας στο Σωματείο μας το ποσό των 5.000€.

Χορηγίες χρημάτων και υλικών

Από τον Απρίλιο του 2019 μέχρι τον Μάρτιο του 2020 μας βοήθησαν και μας ενίσχυσαν εταιρείες και σύλλογοι με τη μεσολάβηση φίλων που ξέρουν καλά τη χρησιμότητα της προσπάθειας που γίνεται για τα παιδιά της μεγαλύτερης ανάγκης.

Δωρεές 200-1000€

**ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ Α.Ε., ALPHA BANK, MOTOR OIL,
ΒΕΤΑΡΑΝ ΑΕΜ, ESTROCHEM ΧΗΜΙΚΑ ΑΕΒΕ,
SCHUR FLEXIBLES ABR A.B.E.E.**

Διάθεση προϊόντων και μέσων:

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, AGRINO, BINGO-TOTTIS, COCA COLA, ELBISCO, NESTLE, UNILEVER, CHIPITA, 3 ΑΛΦΑ, DANONE, TASTY, EΒΓΑ, ΜΕΛΙΣΣΑ - KIKIZAS, MISKO, ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΚΗ-Σ. ΨΥΛΙΑΝΟΣ, ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΕΣΜΟΣ, ΟΡΓΑΝΩΣΗ HOME PROJECT, ΦΛΩΡΙΔΗΣ ΑΕΒΕΚ, ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗΣ, ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ ΣΙΟΛΗ, FRIESLANDCAMPINA, ΥΙΟΙ Δ.ΜΑΝΩΛΑΡΟΥ, ΖΥΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΟΣ, ΑΝΔΡΕΟΥ ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ, ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΤΑΣΟΣ ΣΠΑΝΟΣ, ΧΑΡΗΣ ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ, ΚΤΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ-ΣΤΕΛΙΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ, Α.ΤΡΙΠΟΔΑΚΗΣ, OLD BAKER, ΜΠΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΒΕΕΤ, ΜΑΡΙΑ&ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΟΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΗΝΙΑΚΟΣ, PLANET FRUITS, ΤΟΥΤΑΠΛΕΣΤΗΣ, ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ Ι. & Σ. ΑΕΕ, ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΠΙΝΔΟΣ, ΕΦΗ ΛΑΜΠΙΡΗ, Παντοπωλείο ΝΙΚΟΛΕΤΑΣ ΔΙΑΚΟΜΗ

Σημαντική είναι η προσφορά της TUV HELLAS που πιστοποιεί δωρεάν κατά ISO 9001 και ISO 22000 τις υπηρεσίες που παρέχουν οι Κατασκηνώσεις στα παιδιά και της EUROCERT που πιστοποιεί την Παιδική Χαρά.

Ευχαριστούμε ακόμα τους φίλους στη ΘΡΥΑΛΛΙΔΑ που πάντα μας παραχωρούν το χώρο τους στο Θησείο και την κ. Τίτσα Ζωντανού για την υποστήριξη στις ιατρικές εξετάσεις.

ΛΑΧΕΙΟ 2020

**Κυκλοφορεί το Λαχείο με αντικείμενα κλήρωσης
30 πίνακες και 70 βιβλία. Τιμή Λαχνού 2€.
Κλήρωση στις 24 Ιουνίου 2020 ώρα 8 μ.μ.
Για λαχνούς τηλεφωνήστε στο 210.32.26.019**

δει δη χρημάτων

Ακούμε συνέχεια για την ανάπτυξη που έρχεται με τον ένα ή άλλο τρόπο, αλλά γύρω μας τους μόνους που συναντάμε είναι άνθρωποι που τα φέρνουν δύσκολα βόλτα, που τα εισοδήματά τους στην καλύτερη περίπτωση διατηρούνται μικρά και δεν μειώνονται, ανθρώποις που στέκονται αποχαννωμένοι και άπραγοι μπροστά σε όσα τους συμβαίνουν, "πολίτες β' και γ' κατηγορίας" που ζουν φτωχικά και μίζερα. Το χειρότερο; Συναντάμε παιδιά που τρέφονται άσχημα ή και καθόλου, παιδιά που τα εγκατελείπουν σε Ιδρύματα, παιδιά που τα στέλνουν από άλλες χώρες μόνα τους για να γλυτώσουν πολέμους και κακονομίες.

Λιγοστές πληροφορίες μας έρχονται από το internet και ακόμα λιγότερες από τα ΜΜΕ όμως πολλά μαθαίνουμε για τη ζωή των παιδιών από τα ίδια στην Κατασκήνωση ή στις δράσεις του Καραβανιού Τέχνης και Αλληλεγγύης. Και τότε νιώθουμε την ανάγκη να κάνουμε πολλά για αυτά.

Και πρέπει να εξασφαλίσουμε τα μέσα για να τα καταφέρουμε. Δεν χρειαζόμαστε ούτε 1 ευρώ για αμοιβές ανθρώπων αφού είμαστε πραγματικά πλούσιοι σε εθελοντές. Όμως χρειαζόμαστε χρήματα για τρόφιμα, υλικά καθαριότητας, μετακινήσεις και τα υλικά των παιδαγωγικών προγραμάτων. Πρέπει να συγκεντρώσουμε χρήματα για τη συντήρηση των εγκαταστάσεων μας στον Άγιο Γεώργιο Μάνδρας και για την αναβάθμισή τους. Τα 50.000 € που είναι ανάγκη να συγκεντρώνουμε κάθε χρόνο για να ζουν 200 άνθρωποι στην Κατασκήνωση είναι το ελάχιστο. Κι αν εξασφαλίσουμε κάπι παραπάνω, τα παιδιά και οι νέοι θα βρούν κάπι καινούριο να έχει γίνει στην Κατασκήνωση. Νέα άργανα στην Παιδική Χαρά, ένα νέο Ιατρείο...

Είναι πολλοί οι φίλοι, τα μέλη και οι εθελοντές που είναι μαζί μας στο Παζάρι, στη Συνεστίαση, στην Έκθεση και στις άλλες εκδηλώσεις. Πολλοί διαθέτουν λαχεία, βρίσκουν, πείθουν ανθρώπους που είναι σε εταιρείες και Ιδρύματα να προσφέρουν χρήματα και εξαιρετικής ποιότητας τρόφιμα και υλικά. Οι πιθανότητες να τα καταφέρουμε κι εφέτος είναι πολλές, αν είσαστε και εσείς μαζί μας!

Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους ενίσχυσαν οικονομικά τις προσπάθειές μας, ιδιαίτερα τις κυρίες:

Μαρίκα-Ζηνοβία Φαφαλιόν, Ελένη Σταματάκη, Άννα Λόντον, Ελένη Λιδώρη, Έφη Χαϊκάλη, Ευτυχία Παπατζανάκη, Ειρήνη Φούντου, Ελένη Κονιδάρη, Μαρία Διαμαντοπούλου, Δήμητρα Κουτσοκώστα, Ντίνα Καλαμίτση, Βάλλιν Μαυρονικολάου, Εύα Μαργαριτούλη, Ισμήνη Βογιατζόγλου, Λέττα Λιόντα, Ελένη Μπουσδρή, Δέσποινα Χαρδούβηλη, Μείμαρη Αθανασία, Έφη Αλεξανδρίδη, Στέλλα Κάργα τους κυρίους:

Σπύρο Μεταξάτο, Δημήτρη Λαμπό, Πάννη Παπαδόπουλο, Νεόφυτο Καλίνογλου, Κώστα Κοθωνίδη, Κωνσταντίνο Λόντο, Σωτήρη Καλαμίτση, Στέλιο Σκούφα, Λουκά Λιδώρη, Τάσο Γκιάτη, Γιώργο Γκιάτη, Γιώργο Τσαγκαράκη, Κώστα Μπούτση, Γιώργο Χαλόφητη, Νίκο Χαλάτση, Νίκο Καπλανίδη, Δημήτρη Μαργαριτούλη, Γιάννη Ρήγο, Αλέξανδρο Κυτίνο, Φοίβο Καλλίτη, Γιάννη Νιάρχο, Γιάννη Χρυσοβέργη, Κωνσταντίνο Καλλίτη

καθώς και όσες και όσους δώρισαν χρήματα στη μνήμη της Μαρίας Σπυριδάκη.

Επίσης όσους μεσολάβησαν για να βρεθούν τρόφιμα και υλικά όπως τους:

Γιώργο Παναγόπουλο και τους φίλους στην UNILEVER, Παναγιώτη Κουβάτσο και τους φίλους στη NESTLE, Ευενοφώντα Παπαϊωάννου, Μιχάλη Πεννή, Σπύρο Ακτύπη και τους Ανδρέα Καλλέργη και Αιμίλιο Βραχυπέδη της ΗΕC.

Χορηγίες στη μνήμη Νικολάου Μανασάκη

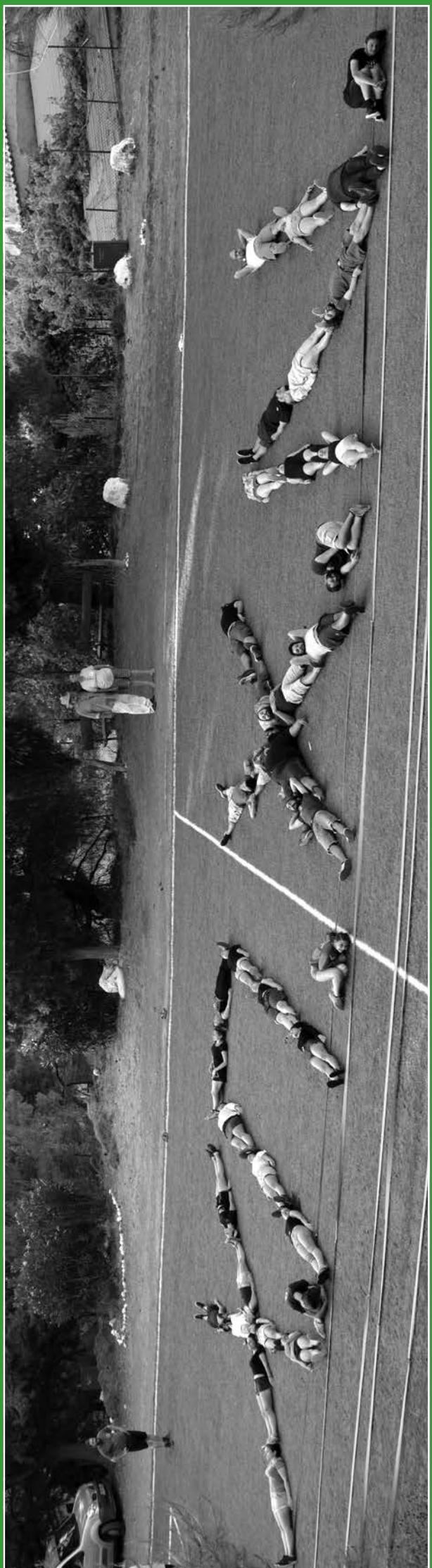
Η GLAXOSMITHKLINΕ προσέφερε 5.000€ και οι κυρίες Άννη Μανασάκη, Ασπασία Κυρούδη-Βούλγαρη, Βίβιαν Μπιμπίρη και πολλοί άλλοι σημαντικά ποσά στη μνήμη Νικολάου Μανασάκη.

Μεγάλες χορηγίες για αγορά τροφίμων

Το Ίδρυμα Αντωνίου και Ιωάννη Αγγελικούση και η εταιρεία Η.Ε.С. (Hellenic Environmental Center SA) διέθεσαν σημαντικά ποσά για την αγορά τροφίμων που ήταν απαραίτητα για την άριστη σίτιση των παιδιών.

**ΣΚΕΠΤΕΣΤΕ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΕΤΕ
τα έξοδα φιλοξενίας ενός παιδιού;
500€ θα του χαρίσουν 21 αξέχαστες μέρες!**

κατασκηνώσεις
χαρούμενα παιδιά - χαρούμενα νιάτα
χέυδεν 14, 104 34 Αθήνα
www.kataskinosi.gr

EN ISO 9001:2015
Παροχή Υπηρεσιών Διαμονής, Σίτισης και
Ψυχοκοινωνικής Στήριξης Παιδιών και Εφήβων

EN ISO 22000:2005
Επεξεργασία και Διάθεση Τροφίμων
στις εγκαταστάσεις της Κατασκήνωσης

αν πιστεύετε ότι η προσπάθεια μας αξίζει
και θέλετε να βοηθήσετε τότε:

- Καταθέστε ένα ποσό στους λογαριασμούς:
GR7701100800000008067172687 (ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
GR0901401680168002002004752 (ALPHA BANK)
GR370260056000010200373065 (EUROBANK)
GR8601720250005025010577269 (ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ)
- Κάντε τις αγορές σας με μια πιστωτική Winlife Visa και δηλώστε τις Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα
- Συμπληρώστε την Ταχυδρομική επιταγή που εσωκλείεται
- Αγοράστε Λαχνούς του Λαχείου που κληρώνει, στις 24 Ιουνίου 2020, 30 πίνακες και 70 βιβλία
- “Υιοθετήστε”, με 500€, τη “φιλοξενία” για 20 μέρες ενός παιδιού στην κατασκήνωση
- Διαθέστε για τα 140 παιδιά τα εξαιρετικά προϊόντα της Εταιρείας σας (τρόφιμα, υλικά καθαριότητας κλπ)
- Αφιερώστε χρόνο στις δραστηριότητές μας και δουλέψτε εθελοντικά στα προγράμματά μας για τα παιδιά και τους νέους

Επικοινωνήστε μαζί μας
αφήνοντας μήνυμα στο 210.32.26.019
στέλνοντας FAX στο 210.32.57.801
ή e-mail στο kataskinoseis@yahoo.com
και στο kataskinosi@gmail.com
Θα μας βρείτε επίσης
www.kataskinosi.gr
www.facebook.com/KataskinosiXPXN
www.instagram.com/kataskinosi_xpxn